

UNIwersytet Gdański
Wydział Filologiczny

Kierunek: slawistyka

Magdalena Nowińska
162938

Wyrazy obsceniczne polskie i serbskie nazywające części ciała

Praca licencjacka napisana pod kierunkiem
dr Dušana – Vladislava Paździerskiego

Gdańsk 2009

ГДАЊСКИ УНИВЕРЗИТЕТ
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

Смер: славистика

Магдалена Новињска

162938

Делови тела у српском и пољском језику

Опсцена лексика

Ментор: др Душан – Владислав Пажђерски

Гдањск, 2009.

Spis treści

Wstęp.....	5
Rozdział I Danko Šipka i jego <i>Wyrazy obsceniczne w języku serbskim (Опцене речи у српском jeziku)</i>	8
Rozdział II Magia językowa a tabu.....	13
Rozdział III Jednostki znaczeniowe wyrazów obscenicznych.....	20
Rozdział IV <i>Bodycentryzm</i> a partytywność.....	27
Rozdział V Tabelaryczna prezentacja wyrazów obscenicznych.....	36
Wnioski.....	108

Zakończenie.....111

Bibliografia.....112

WSTĘP

Podjmując wybrany przeze mnie temat pracy licencjackiej, chciałabym przedstawić nie tylko punkt widzenia językoznawców, opierając się na literaturze, której autorzy podjęli temat eufemizmów w języku, ale także kontrowersyjność jaką budzi ów temat wśród ludzi niebędących specjalistami w dziedzinie języka. Wpływ na wybór tego tematu miała też zastanawiająco niewielka ilość źródeł, z których można czerpać materiał, stanowiący *de facto* temat rzekę. O wulgaryzmach, wyrazach pospolitych, czy eufemizmach można by pisać w nieskończoność, z uwagi na coraz to częściej pojawiające się gry słowne, neologizmy, neoprzysłowia i inne podobne zjawiska językowe. Był to zatem wybór natury obiektywnej, nie zaś osobistych upodobań. Jednakże zagłębiając się coraz bardziej w problematykę i metodologię wszystkich podejmowanych w pracy zjawisk językowych, z pełną odpowiedzialnością mogę powiedzieć, iż są to niezwykle zajmujące i wręcz fascynujące zagadnienia.

Celem mojej pracy jest przede wszystkim stworzenie swoistego słownika wyrazów obscenicznych, jednakże tylko tych, które nazywają części ludzkiego ciała. Zawężenie tematu wulgaryzmów właśnie do samej kwestii nazewnictwa części ciała pozwoli na głębsze i dokładniejsze przeanalizowanie problemu obsceniczności odnośnie ludzkich partii ciała. Jako, że samo zagadnienie wulgaryzmów jest bardzo obszernym tematem, skupienie się na jednym elemencie, w tym wypadku na częściach ciała, uwydatni również ogrom materiału z tego zakresu, ale i braki w ich dostępności.

Dużym utrudnieniem jest także powszechne owianie tego problemu tabu¹. Zakaz dotyczący wypowiedzania pewnych wyrazów, czy fraz z zakresu obsceniczności w nazewnictwie części ciała jest powszechnie respektowany w języku literackim. Rzecz ma się inaczej jeśli chodzi o język codzienny, tudzież żargon, choć coraz częściej tego typu wyrazy można przeczytać w pismach lub książkach pisanych przez współczesnych pisarzy. Wówczas owe tabu jest często omijane, czy wręcz łamane. O naruszeniu tabu w literaturze i tzw. *pornograficznej manierze wielu*

¹ O tabu poświęcony zostanie rozdział II, uwagi własne

pisarzy pisze Zenon Klemensiewicz². Zarzuca on w swojej wypowiedzi, iż intencją wielu pisarzy jest oddanie rzeczywistości w sposób niezwykle wierny i dobitny, nie zważając na drastyczność poszczególnych słów. Nieprzyzwoitość takiej praktyki w literaturze może niejednokrotnie wywołać zażenowanie, odrazę, oburzenie, czy jeszcze inne reakcje, które nie powinny mieć miejsca podczas estetycznego obcowania z literaturą. Klemensiewicz mówi o *nurzaniu się z lubością w plugastwie*³. Te dość ostre słowa krytyki pokazują, że jest to temat niezwykle płynny i co więcej prawa jakimi się rządzi zmieniają się stale.

Świat idzie do przodu, natomiast kultura języka ewidentnie ulega regresowi. Dawniej rzeczą bardzo ważną było zachowanie tabu w nienaruszalnych granicach. Nie łamano zakazu wypowiedzania pewnych wyrazów, gdyż ludzie czuli respekt przed tym, co zostało zakazane, czyli przed tabu. Dziś, z pewnością za sprawą środków masowego przekazu, a zwłaszcza telewizji i różnych programów rozrywkowych typu reality show, tudzież talk show, mury strzegące tabu są sukcesywnie kruszone z niesamowitą łatwością. Nie słychać już w tego rodzaju programach charakterystycznego dźwięku, który zagłuszał np. słowo *dupa*, czy *kupa*, lub popularne określenie *zajebiście*, pochodzące przecież od mocnego wulgaryzmu *jebać* albo też wyraz *wypizdziwo* na określenie miejsca bardzo oddalonego od miasta, tudzież punktu wyjścia, o którym myśli nadawca, a słowo rzecz jasna pochodzi od nazwy organu płciowego kobiety. Zatem znów granice zostały przesunięte jeszcze dalej. Można by spekulować, że za dziesięć, może dwadzieścia lat mocne wulgaryzmy nazywające części ciała typu *chuj*, *pizda* itp. będą na porządku dziennym zarówno na ulicach, w domach i w telewizji.

Jest jeszcze nadzieja, którą stanowią eufemizmy, czyli wyrazy i całe wyrażenia, które obrazują tą samą rzecz, zjawisko, używając jednak innych, nie obscenicznych słów. I tak na rzeczoną *dupę* można użyć wielu różnych, innych określeń, które mogą jedynie wywołać uśmiech na twarzach odbiorcy, na pewno ich nie gorsząc, np. *cztery litery*.

W tej pracy przedmiotem analiz będą części ciała, które szczególnie wywołują kontrowersje, mianowicie narządy płciowe mężczyzny i kobiety, wraz z ich atrybutami oraz tylna część ciała człowieka, tj. pośladki i to, co znajduje się wewnątrz, pomiędzy nimi. Są to, jak słusznie

² Z. Klemensiewicz, *Higiena językowego obcowania*, *Język polski*, 45 (1965), z. 1, s. 6, u: Z. Leszczyński, *Szkice o tabu językowym*, Redakcja Wydawnictw KUL, Lublin, 1988, s. 47

³ op. cit.

zauważa Anna Krawczyk – Tyrpa w swojej książce *Tabu w dialektach polskich*⁴, wstydlive miejsca dla człowieka, gdyż wiążą się z intymną sferą życia⁵. Mówi o dwóch rodzajach tabu językowego, jakie występują, gdy rozważa się kwestię płci: 1. niechęć do mówienia wprost o sprawach płci, gdyż jest to wstydlive, 2. napiętnowanie tych zachowań, które wykraczają poza granice normy społecznej i moralności⁶. Oczywiście mając na względzie wcześniejsze przykłady łamania tabu, można stwierdzić, iż nie jest to już tak chronione jak kiedyś. Wychowując jednak dzieci, rodzice nadal przekazują swoim pociechom wiedzę o tym, żeby nie nazywać tego typu części ciała wprost i w ogóle się nimi nie zajmować, choć jest to coraz trudniejsze ze względu na *edukację* jaką przechodzą dzieci od najmłodszych lat poprzez ich kontakt z różnymi środowiskami. Wymiana ich etnolektów i także idiolektów jest jak przyspieszony kurs poznawania nowych, ciekawych dla nich słów. Jednak tej maszyny nie da się zahamować. Niniejsza praca jest zatem próbą zebrania i naukowego zanalizowania wyrazów obscenicznych, traktujących o częściach ciała, występujących w języku serbskim.

Aby zająć się tą kwestią niezbędne jest poznanie kilku kluczowych pojęć i zagadnień, bez których trudno byłoby dokonać takiej analizy. Rozdział pierwszy poświęcony zostanie monografii bardzo ważnego dzieła, na którym oparta jest analiza serbskich wyrazów obscenicznych i wiedza ogólna o wulgaryzmach i eufemizmach. W następnych rozdziałach, tzn. rozdziale drugim i trzecim przedstawione zostaną zjawiska magii językowej i tabu, pojęcia wulgaryzm, eufemizm i przezwisko oraz wzajemne ich korelacje, natomiast w rozdziale czwartym wyjaśnione zostaną szerzej pojęcia *bodycentryzmu* i partytywności. Piąty rozdział zawierać będzie tabetyczną prezentację serbskich wyrazów obscenicznych nazywających części ciała oraz przedstawienie wniosków jakie wynikają z tabel.

⁴ A. Krawczyk – Tyrpa, *Tabu w dialektach polskich*, Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz, 2001

⁵ op. cit., s. 111

⁶ op. cit.

ROZDZIAŁ I

Danko Šipka i jego *Wyrazy obsceniczne w języku serbskim (Opcene речи у српском језику)*

Kluczowym źródłem dla pracy jest dzieło serbskiego autora Danko Šipki *Wyrazy obsceniczne w języku serbskim*⁷. Autor zaznacza, że zagadnienie, jakim się będzie zajmował to istny worek bez dna, stąd podkreśla, że jego rozprawa nie obejmie swoim zasięgiem wszystkich istniejących w języku problemów, wiążących się z tym tematem. Jednakże chce uczynić pierwszy krok w mówieniu naukowym o wyrazach obscenicznych.

Jego celem jest przede wszystkim podanie wyczerpującego przeglądu pola leksykalnego wyrazów obscenicznych w języku serbskim oraz jego opis z perspektywy kulturowo- i kognitywno-lingwistycznej. Drugim celem postawionym przez autora jest analizowanie psychologicznego statusu wulgaryzmów w języku serbskim. Monografia Šipki jest wynikiem jego długoletnich badań w zakresie tego tematu. Jest tak naprawdę jedynym wiarygodnym źródłem, które zawiera informacje na temat wyrazów i wyrażeń obscenicznych w języku serbskim.

Struktura dzieła jest ściśle określona przez autora: część pierwsza przedstawia studia nad obscenicznymi wyrazami w języku serbskim, druga stanowi słownik wyrazów obscenicznych, trzecia to indeks stworzony na podstawie słownika, w czwartej jest dodatek odnośnie wulgaryzmów używanych w typowych kontekstach językowych oraz przykłady ich zastosowania, a w piątej wykaz literatury, z której czerpał informacje do monografii.

Autor podkreśla, że jego książka nie jest przeznaczona tylko i wyłącznie dla lingwistów, czy osób, które studiują lingwistykę, lecz dla wszystkich tych, którzy są zainteresowani tą tematyką i chcą dowiedzieć się więcej o tym zagadnieniu z naukowego punktu widzenia.

⁷ Д. Шипка, *Опцене речи у српском језику*, Београд: ЦПЈ, Нови Сад: ПРОМЕТЕЈ, 1999

Kończąc przedmowę, twórca wysnuwa podziękowania. Wymienia jako pierwszego prof. Svenki Savić⁸, recenzenta i wydawcę dzieła, doceniając szereg pożytecznych uwag jakie profesor nadmienił i które miały wpływ na ostateczną wersję książki, oraz fundację Alexander von Humboldt, która umożliwiła badania statusu psychologicznego obscenicznych wyrazów i ich analizę⁹. Obszerny słownik jest wynikiem jego ciężkiej pracy, studiowania wielu słowników i dzieł traktujących o tej tematyce. Šipka wymienia wszystkie źródła, z których korzystał i porównuje je, dając swoją opinię o każdym z nich odnośnie rzetelności informacji w nich zawartych, przydatności, tego, co w nich jest, a czego zabrakło. Jego monografia to swoisty zbiór wszystkiego, co jest niezbędne w wyczerpującym i zadawalającym ujęciu tego tematu. Dokonuje analizy wyrazów słowotwórczych, pokazując ich rdzenne pochodzenie. Wspomina o grach słownych jakie wzbogacają język, np. *Он се је бал (Он се бао ње) → Он се јебал (Он се јебао)*¹⁰. Autor podaje również przykład w języku polskim:

A: Jest bardzo błady¹¹! (Веома је блед)

B: Mało je biedaczek. (Мало једе јадник)

A: Mało jebie daczek? Co to takiego daczek? (Мало једе дачак? Шта је то дачак?)¹²

Takie przykłady gry słownej występują w każdym języku. W polskim jest ich sporo, np. podobny przykład do tego, który podaje Šipka:

A: Jasiu, zobacz! Pająk je biedronkę! (Pająk jebie dronkę)

B: Mamo, co to jest dronka?

⁸ op. cit., s. 8 – проф. Свенки Савић

⁹ op. cit., przedmowa, s. 7-8

¹⁰ Д. Шипка, *Опцене речи у српском језику*, Београд: ЦПЈ, Нови Сад: ПРОМЕТЕЈ, 1999, s. 48

¹¹ Powinno być *błady*, błąd autora słownika, uwagi własne.

¹² Д. Шипка, *Опцене речи у српском језику*, Београд: ЦПЈ, Нови Сад: ПРОМЕТЕЈ, 1999, s. 48

Albo też częste wyrażenie:

Coś ci powiem. → Coś cipo wiem.

Šipka zaznacza, że w języku serbskim częstym wyrazem używanym w przekleństwach (tzw. псовка – przekleństwo, od псовати – kłać, przeklinać) jest czasownik jeбати – jeбаć. Z tym wyrazem związana jest większość przekleństw w języku serbskim. Dla porównania w języku polskim stosuje się ten czasownik stosunkowo rzadko, choć oczywiście występuje. Zazwyczaj używa się go jako rdzenia do innych słów, np. do czasownika *wyjebane*, co oznacza nie przejmowanie się daną sprawą, nic nie robienie w kierunku danej sprawy.

W języku serbskim przeklinanie jest niczym *poezja*. Mianowicie chodzi o nieskończoną ilość kombinacji jakie można układać, chcąc kogoś obrazić po serbsku. Można przeklinać na członków rodziny, wszystkich z osobna rzecz jasna, również na zwierzęta, rośliny, ciała niebieskie, nawet na kościół, Boga i wiele innych zjawisk, rzeczy, które tylko przyjdą nadawcy do głowy. Tworzą się swoiste wiersze, np. *Jeбем ти мајку, оцу, сестру, сунце маловане, слику своју* albo *Jeбо те отац, Jeбо те Бог, Jeбо те Хитлер* itp.¹³.

Oprócz czasownika jeбати, bardzo częstymi, a według Šipki najczęstszymi wyrazami używanymi w przeklinaniu, są narządy płciowe. Stanowią one niezwykle szerokie pole do popisu, np. *Иду у пичку материну*¹⁴, albo stwierdzenia z leksemem курац, np. *глуп као курац, за курчево здравље, отићи у курац, хвала курцу* itp.¹⁵.

Dzieło Šipki obejmuje też psychologiczne spojrzenie na zjawisko wulgaryzmów. Autor oparł się na przeprowadzonych dwukrotnie – w 1992 i 1998 roku – ankietach, rozproszonych wśród użytkowników języka serbsko-chorwackiego (w 1988 roku tylko wśród Serbów), dotyczących zróżnicowania między sobą wyrazów obsceniczných według stopnia obsceniczności, na podstawie zadania, jakie wyznaczono ankietowanym¹⁶. Zadanie zawierało osobne wyrazy oraz całe frazy, czyli псовка. Badania wykazały, że większy stopień tolerancji ankietowani

¹³ op. cit., s. 42

¹⁴ op. cit., s. 45

¹⁵ op. cit.

¹⁶ op. cit., s. 52

mają wobec osobnych wyrazów, niż do całych wyrażen zawierających treści z przekleństwami. Wszystkie wyniki zamieszczone zostały w tabelach, odpowiednio opisanych przez autora. Šipka zamieszcza sporo tabel, m.in. podsumowanie ilości wyrazów obscenicznych w języku serbskim z podziałem ze względu na rodzaj (мушки род, женски род, средњи род) i część mowy.

Indeks wyrazów jaki zamiesza po pierwsze: systematyzuje wszystkie określenia jakie są w słowniku do odpowiednich grup, tzn. *dupa*, *kutas*, *jebać* itp., a po drugie: pozwala ocenić ilość wulgaryzmów w danej grupie i oszacować, który zbiór jest największy → (w kolejności od najliczniejszego zbioru) 1. jebati, 2. курац, 3. пичка, 4. дркати, 5. гузина, 6. пишати, 7. срати, 8. шупак, 9. сиса, 10. мудо.

Ważnym elementem jest też fakt, iż Šipka korzystał z wielu źródeł różnojęzycznych m.in. źródeł polskich. Cytuje nawet językoznawcę Annę Wierzbicką¹⁷. Dokonuje tłumaczenia kluczowych wyrazów obscenicznych na siedemnaście języków, tj.: говно, гузина, дркати, jebati, курац, муда, пичка, пишати, сисе, срати przetłumaczył na języki: angielski, niemiecki, łacinę, francuski, włoski, hiszpański, rumuński, rosyjski, ukraiński, białoruski, polski, czeski, słowacki, bułgarski, litewski, węgierski i uzbecki. Świadczy to zatem o jego ogromnym wkładzie do tematu, jaki stanowią wulgaryzmy nazywające części ciała.

Rozdział ostatni Šipki to dodatki, w których m.in. zamieszcza wulgaryzmy używane w kontekstach. Tu znajduje się szeroki materiał frazeologiczny, tzn. повка, przysłowia i powiedzenia, gry słowne, również m.in. zagadki, opis ciekawych sytuacji i dyskursów na tle wulgaryzmów, a także teksty utworów rockowych.

Wypowiadanie się o danym zjawisku, rzeczy, sprawie przez Serbów po serbsku w którymś z miejsc na świecie, tudzież odwrotnie przez obcokrajowców w Serbii, czyli używanie języka literackiego, różni się nieco od tego, które istnieje w języku potocznym, a już zupełnie jeśli chodzi o żargon lub język wulgarny. W Serbii, tak jak ma to zresztą miejsce wśród narodów w każdym innym kraju, Serbowie używają praktycznych stwierdzeń, jak np. zamiast *Како ти си (данас)?* mówią: *Где си?*, co ma dokładnie ten sam sens, choć dosłownie oznaczałoby *gdzie jesteś* i dla obcokrajowca są to kwestie nie od razu zrozumiałe w danym kontekście.

Šipka na końcu podaje ogromnie przydatną, ciekawą i zabawną tabelkę, stanowiącą swojego rodzaju mini-słowniczek wulgarnego żargonu serbskiego. Kilka przykładów tego typu warto przeczytać:

¹⁷ op. cit., s. 45

język literacki → żargon

Господин је веома образован → Он је педер

Мора да се шалите → Сереш

Он нема много утицаја → Може ми га попушити

Извините → Јеби га!

Dzieło Šipki jest ogromnym zbiorem wszystkich wyrazów obsceniczných, występującym w języku serbskim. To jedyne tak dokładne, kompetentne źródło, z którego można czerpać szeroko pojętą wiedzę na ten temat. Jest ono wynikiem ciężkiej pracy i wielu lat zmagania, a efekty są oszałamiające.

ROZDZIAŁ II

Magia językowa a tabu

Analizując temat wulgaryzmów w ogóle, niezbędne jest poruszenie kwestii tzw. tabu językowego jak i magii językowej. Oba określenia były przedmiotem rozważań polskich językoznawców, a wyniki ich badań na tych zagadnieniach są bardzo istotne dla niniejszej pracy.

Magia językowa

Jako pierwsze chciałabym podjąć pojęcie magii językowej. Bogdan Walczak, autor artykułu *Magia językowa dawniej i dziś*¹⁸, podaje jasną definicję czym jest magia językowa: *identyfikacja, utożsamienie wyrazu z nazywaną przezeń rzeczą i wypływająca stąd wiara w realną siłę sprawczą słowa*¹⁹. Najogólniej rzecz ujmując jest to zastępowanie wyrazów, które przekazują treść wywołującą lęk, profanację świętości lub mogą spowodować jakieś nieszczęście, innymi, takimi, które mówią o danej rzeczy, zjawisku w sposób łagodniejszy, delikatniejszy po to, aby zapobiec niepożądanym skutkom. Słowa mają bez wątpienia siłę sprawczą. Znane jest dobrze powiedzenie: *Nie wywołuj wilka z lasu*. W magii językowej ważnym punktem są zjawiska czarów słownych, czyli rzucania klątw, odczyniania uroków, zamawiania, życzenia itp. Wierzone, że poprzez słowa można sprawić coś, czego się pragnie lub poprzez unikanie pewnych słów można uniknąć niebezpieczeństwa. Dobrym przykładem na unikanie słowa, które niesie ze sobą groźny wydźwięk jest *śmierć*. Walczak przytacza etymologię tego słowa. Tak np. w języku starogreckim pierwotna nazwa *śmierci* zaginęła, a mianowicie została zastąpiona pojęciem *thanaos*, które w pierwotnym znaczeniu brzmiało:

¹⁸ B. Walczak, *Magia językowa dawniej i dziś*, u: *Język zwierciadłem kultury, czyli nasza codzienna polszczyzna*, red. H. Zgólkowa, Poznań, 1988

¹⁹ op. cit., s. 54-68

zniknięcie, zgaśnięcie²⁰. Do dziś niemal we wszystkich językach świata zauważa się unikanie nazw związanych ze śmiercią. W języku polskim również jest sporo tego typu określeń. Walczak podaje następujące przykłady: *zasnąć, zasnąć na wieki, odejść z tego świata, rozstać się z tym światem itp. lub – z wisielczym humorem – wyciągnąć nogi, wyciągnąć kopyta, wykitować, odwalić kitę, przejechać się na tamten świat, wachać kwiatki od spodu, uderzyć (względnie kopnąć) w kalendarz itp.*²¹.

Rzecz odnosi się również do świętości, czyli czci jaką oddaje się istotom boskim. *Boga* często zastępuje się określeniem *Najwyższy, Wszchemogący, Wszchemocny, Pan, Stwórca* itp. W języku włoskim najchętniej używa się wyrazu *Signore*, czyli *Pan*, a rumuńskim *zeu*, które pochodzi z łacińskiego *deus*²², czyli *Bóg*.

Autor artykułu zaznacza, iż w językach słowiańskich, w tym w języku polskim, występuje stosunkowo niewiele zabiegów magiczno – językowych, natomiast pełną paletą takich zjawisk mogą poszczycić się języki egzotyczne, np. u Eskimosów, plemion afrykańskich, australijskich, czy południowo – amerykańskich. Istnieje powszechny zakaz wypowiadania wyrazów, które niosą ze sobą pewien lęk, groźbę, niebezpieczeństwo. Dotyczy to zarówno imion i nazw istot jak i rzeczy, zjawisk itp. Podlega to swoistemu tabu językowemu. Eskimosi zmieniają swoje imiona na starość mając nadzieję, że poprzez taki zabieg śmierć ich nie znajdzie, z kolei ludność wielu plemion Afryki, Ameryki Południowej, Australii i Oceanii ma zakaz wypowiadania imion osób zmarłych lub tych, które są w niebezpieczeństwie z powodu sytuacji w jakiej się znajdują, tzn. udział w wojnie lub polowaniu²³. Również należało zmienić imię jeśli było objęte tabu, np. gdy dotyczyło osoby zmarłej. Takiej samej zmianie podlegały wyrazy pospolite, o przypadkowo tym samym brzmieniu. Tymi zamiennikami są np. *eufemizmy*²⁴.

Przytoczone wcześniej przysłowie *Nie wywołuj wilka z lasu*, jak również *O wilku mowa, a wilk tuż*, jest potwierdzeniem wierzeń w sprawczą siłę słowa i w to, że *nazwa może przywołać rzecz oznaczaną*²⁵. *Wilk*, utożsamiany ze złem i niebezpieczeństwem, był uważany za niezwykle groźne zwierzę, którego rzecz jasna bali się przodkowie. Jednak nie tylko dzikie zwierzęta wzbudzały ich obawę i strach. Jeszcze

²⁰ op. cit., s. 55

²¹ op. cit., s. 55-56

²² op. cit., s. 54

²³ op. cit., s. 57

²⁴ Pojęcie *eufemizmu* będzie dokładnie wyjaśnione w rozdziale III, uwagi własne

²⁵ B. Walczak, *Magia językowa dawniej i dziś*, u: *Język zwierciadłem kultury, czyli nasza codzienna polszczyzna*, red. H. Zgólkowa, Poznań, 1988, s. 58

większe emocje powodowała świadomość potęgi tzw. *sił nieczystych*. Mnóstwo określeń eufemistycznych powstało w celu uniknięcia wypowiedzenia słowa *diabeł*, np.: *on*, *zły*, *kusy* itp. Dziś tego typu sformułowania przetrwały przede wszystkim w gwarach ludowych.

Nawet w obecnych czasach obowiązuje *niepisane prawo* dotyczące zakazu wypowiedzania pewnych kwestii. Świetnym przykładem może być powszechnie znane i używane życzenie kierowcy *szerokiej drogi!* Nikt nie będzie życzył kierowcy *szczęśliwej podróży* ze względu na przesąd, który głosi, że wówczas właśnie podróż będzie nieszczęśliwa. Podobnie z dziękowaniem za życzenie *powodzenia* na egzaminie, bądź w jakiejś innej sprawie, nie mówi się *dziękuję*, aby nie zapeszyć. W takiej sytuacji drugim wyjściem jest w ogóle nie życzyć danej osobie powodzenia²⁶. Wiąże się to bezpośrednio z magią językową, przesądnością i tabu językowym. Innymi przykładami nie zapieszania jest np. przesąd, aby nie chwalić kwiatów doniczkowych jeśli ładnie się rozrastają i zakwitają, gdyż mogą szybko uschnąć. Wszystkie te przesady mają swoje odzwierciedlenie w powiedzeniach: *Nie chwal dnia przed zachodem słońca*, czy: *Odpukać w niemalowane drewno*. Znaczą one tyle, co właśnie, żeby nie zapeszać.

Magia językowa to nie tylko unikanie wymawiania nazw istot lub zjawisk, które mogą wywołać działania niepożądane. Poprzez siłę sprawczą słowa, wierzone, że można wywołać zjawiska pożądane, takie, które przyniosą dobro i radość. Tu najbardziej uwydatnia się przykład nadawania takich imion dzieciom, które niosą ze sobą pozytywne treści, np. *Bolesław* – znaczy więcej sławy²⁷, *Będziciech* – będzie pociechą dla rodziców²⁸. Lecz nie tylko wśród ludów słowiańskich uprawiana była taka praktyka. U Greków np. imię *Sopho-kles* znaczy *stawną mądrością*, *Aleks-andros* znaczy *obrońca mężów*, a u Persów: *Daraya-vahuš*, czyli obecnie w Polsce używane imię *Dariusz*, znaczy tyle co *dzierzący dobro*. Podobnie rzecz się ma np. u Celtów, czy Germanów – *Leon-hard* znaczy *silny jak lew*, natomiast najczęściej tego typu zabiegów z zakresu magii językowej stosuje się wśród ludności egzotycznej.

Walczak stwierdza w swoim artykule, że *magia językowa jest zjawiskiem historycznym, które ustąpiło przed racjonalizmem naszych czasów*²⁹. Pozostały jedynie szczątki pewnych zabiegów czarodziejsko-słownych w formie przekleństwa, np. *bodaj go szlag trafił*³⁰. Dziś nie

²⁶ Z. Leszczyński, *Szkice o tabu językowym*, Redakcja Wydawnictw KUL, Lublin, 1988, s. 17

²⁷ z ros. более – bardziej, więcej; informacja na podstawie słownika: J. Wawrzyńczyk, *Mały słownik rosyjsko – polski, polsko – rosyjski*, PWN, Warszawa, 2006, s. 23

²⁸ B. Walczak, *Magia językowa dawniej i dziś*, u: *Język zwierciadłem kultury, czyli nasza codzienna polszczyzna*, red. H. Zgólkowa, Poznań, 1988, s. 58

²⁹ op. cit., s. 60

ma to już żadnego związku z realnym życzeniem komuś śmierci, czy nieszczęścia, lecz jest wynikiem ogromnej ilości emocji jakie skumulowały się w człowieku i doprowadziły do wypowiedzenia tego przekleństwa. Podobnie zresztą jest w drugą stronę, tzn. ze składaniem życzeń pozytywnych z różnych okazji. Mają one teraz wydźwięk czysto grzecznościowy, tzn. serdeczności, czy sympatii, jednak nikt nie wierzy już w faktyczną siłę sprawczą wypowiedzianych frazesów.

Magia językowa wpływa także na manipulowanie językiem i to w każdej dziedzinie życia. Przykłady z życia politycznego są istną studnią bez dna³¹. Dobrym obrazem tego może być np. stwierdzenie polityka usuniętego ze stanowiska, jakie obejmował. Mimo brutalnego pozbawienia go *stołka*, mówi się, że: *ustępuje na własną prośbę, odchodzi ze względu na stan zdrowia, w związku z przewidywanym objęciem innego wysokiego stanowiska państwowego itp.*³².

Tabu językowe

Zjawisko magii językowej łączy się z tzw. tabu językowym. Co prawda, jak zauważa Anna Krawczyk – Tyrpa w swojej książce *Tabu w dialektach polskich*³³, tabu językowe nie jest łatwe do zdefiniowania. Niektórzy badacze wiążą to pojęcie jedynie ze społecznościami prymitywnymi, choć nie zawsze jest to słuszne³⁴.

Autorka wysnuwa własną definicję, która brzmi następująco: *Tabu językowe jest to społecznie usankcjonowany zakaz mówienia o czymś lub wypowiedzania pewnych wyrazów*³⁵. Wyjaśnia, że istnieje podział na *tabu tematyczne* tzn. takie, które dotyczą spraw trudnych, wstydliwych bądź drażliwych i najczęściej spotkać się z tym można w prasie i telewizji, oraz *tabu wyrazowe*, czyli takie, które dotyczą używania słów

³⁰ op. cit., s. 60

³¹ op. cit., s. 64

³² op. cit., s. 64

³³ A. Krawczyk – Tyrpa, *Tabu w dialektach polskich*, Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz, 2001

³⁴ Niektórzy badacze np. Stanisław Widłak neguje takie spojrzenie na tabu, gdyż jak stwierdza zatrzymuje się w ten sposób słowo tabu dla określenia tego, co nazywa się tabu pierwotnym, A. Krawczyk – Tyrpa, *Tabu w dialektach polskich*, Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz, 2001, s. 13

³⁵ A. Krawczyk – Tyrpa, *Tabu w dialektach polskich*, Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz, 2001, s. 14

niecenzuralnych w mowie potocznej, mogących wywołać krytyczną reakcję otoczenia. Zauważa także potrzebę społecznego usankcjonowania zakazu w każdej wspólnocie kulturowo – językowej, gdyż nie ma na świecie zbyt wielu (o ile w ogóle jakieś są) zakazów uniwersalnych.

Tabu, tak jak proponuje, można najogólniej sklasyfikować na *tabu pierwotne*, o którym już sporo się można było dowiedzieć z poprzednich zdań, i *tabu nowożytne*. Podstawową różnicę stanowi uwarunkowanie psychologiczne, mianowicie, pierwotne tabu motywowane było strachem przed innymi, czy to istotami, np. zwierzętami, czy zjawiskami, natomiast nowożytne motywowane jest wstydem³⁶. Analizując jeszcze dogłębniej oba typy tabu, pierwotne, wywoływane przez strach przed innymi może z czasem przerodzić się w respekt lub nawet cześć wobec przedmiotu lęku. Tworzy się wówczas grupowe zjednoczenie przeciwko *wrogowi*. Nie ma podziałów innych niż ten, który jest ustalony przez samą społeczność. Z kolei nowożytne tabu spowodowane wstydem wobec innych, stwarza liczne podziały ludzkie. Nie ma wspólnoty takiej, jaką stanowiły środowiska ludzi pierwotnych, przed wspólnym wrogiem i można by wysnuć wniosek, iż o wiele trudniej jest utrzymać w stanie nienaruszonym konkretne elementy składające się na tabu. Podziały świadczą o inności ludzi dziś, o ich różnych preferencjach, poglądach dotyczących tej samej kwestii. Niegdyś reguły, zasady postępowania w społeczności były znane wszystkim jej członkom i nie było mowy o podziałach z psychologicznego punktu widzenia. Bowiem odstępstwo od jednej z zasad groziło raz odrzuceniem i wyklęciem ze społeczności, a dwa, w świadomości ludzkiego umysłu, rzeczywiste ściągnięcie na siebie niebezpieczeństwa, czy też nieszczęścia. W dzisiejszym świecie, nie ma tak restrykcyjnych reguł. Niektórzy trzymają się wyznaczonych granic tabu, inni zaś przekraczają je z większą bądź mniejszą częstotliwością. Faktem jest, iż wraz z ewolucją świadomości ludzkiej i otwarcia na tabu, zmienia się jego zasięg. Doskonałym przykładem, na jaki powołuje się autorka jest menstruacja³⁷. Środki higieniczne kiedyś były *tematem tabu*, dziś są jednym z najczęstszych produktów reklamowanych przez środki masowego przekazu.

Jak zauważa Zenon Leszczyński³⁸, autor dzieła analizującego zagadnienie tabu językowego, dotyka ono wszelkich, nawet skrajnych sfer – od świętości do obsceniczności. Jest zatem niezwykle rozległym zagadnieniem. Wszedł do terminologii wielu dyscyplin nauk społecznych, jak

³⁶ op. cit., s. 18

³⁷ op. cit., s. 14

³⁸ Z. Leszczyński, *Szkice o tabu językowym*, Redakcja Wydawnictw KUL, Lublin, 1988

również do języka potocznego. Leszczyński podaje następującą definicję tabu: *zdecydowane omijanie albo kategoriyczny zakaz pewnych zachowań, w tym również zachowań językowych*³⁹. Ważne jest to, że sformułowanie jakiegoś zakazu może odbywać się poprzez samo przekonanie o jego istnieniu. Wówczas staje się on normą społeczną. Oczywiście istnieje też druga możliwość usankcjonowania zakazu, mianowicie drogą stworzenia aktu normatywnego. W kodeksie wykroczeń zawarty jest zapis, mówiący o sankcjach za używanie wyrazów nieobyczajnych w miejscach publicznych⁴⁰.

W dalszej części Leszczyński nadmienia o *tabu dobrowolnym*, czyli nienarzuconym przez żaden akt normatywny, związanym z niewypowiedzeniem pewnych słów, które mogą nieść ze sobą działania niepożądane, np. *śmierć* i zastępowaniem ich eufemizmami⁴¹, np. *strata*, lub słów, które wywołują reakcje bądź przykre np. *krwawienie*, bądź takie, które urażają godność człowieka⁴².

Warto zwrócić jeszcze uwagę na tzw. *tabu w języku dyplomacji*. Przejawia się ono w specjalnym stylu lub po prostu milczeniu w celu ochrony swoich interesów, dobrej opinii, hamowania rozwoju niepożądanego dla siebie zjawiska itp. Używa się go często w polityce, tzn. w oficjalnych i propagandowych tekstach, np. słowo *aneksja* zastępowane jest łagodniejszym zwrotem *wcielenie*, czy *przyłączenie*⁴³. Również w momencie przekazywania codziennych informacji do prasy, czy telewizji stosuje się praktykę eufemizacji, czy *łagodzenia* treści komunikatów. Leszczyński podaje następujący przykład: *Z komentarza radiowego: „[...] rozmowy szczere, rzeczowe i użyteczne, co w języku dyplomacji oznacza rozbieżność stanowisk”*⁴⁴.

³⁹ op. cit., s. 10

⁴⁰ Kodeks wykroczeń, stan prawny z dnia 4 grudnia 2006 roku, Rozdział XVI *Wykroczenia przeciwko obyczajności publicznej*, art. 140. *Kto publicznie dopuszcza się nieobyczajnego wybryku, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności, grzywny do 1.500 złotych albo karze nagany*, u: <http://karne.pl/wykroczenia.html> [2009.05.01]. W pracy Zenona Leszczyńskiego ujęte są przepisy prawne, pochodzące z I połowy XIX wieku, jak np. *Kodeks kar głównych i poprawczych*, Warszawa 1847, u: Zenon Leszczyński *Szkice o tabu językowym*, Redakcja Wydawnictw KUL, Lublin, 1988, przyp. 5, s. 11

⁴¹ Por. wstęp, s. 2, uwagi własne

⁴² Z. Leszczyński, *Szkice o tabu językowym*, Redakcja Wydawnictw KUL, Lublin, 1988, s. 12-13

⁴³ op. cit., s. 24-25

⁴⁴ op. cit., s. 25-26

Autor, podobnie jak Anna Krawczyk – Tyrpa, podaje selekcję tabu, rozumianą przez niego jako *ograniczenie do niektórych – z większej ilości możliwych – zakresów znaczeniowych i sytuacyjnych zjawiska*, opierając swoją selekcję na słowniku oksfordzkim języka angielskiego ⁴⁵. Pod hasłem taboo zauważył, iż są trzy wyraźne grupy znaczeniowe tychże. Pierwszą tworzą wyrazy *wulgarne*. Do tej grupy w skład wchodzi m.in. wyzwiska, także wyzwisko od nazwy zboczenia płciowego, określenia narządów i stosunków płciowych oraz wyrazy z terminologii fizjologicznego wydalania i jego produktów – czyli zbiór wszystkich wyrazów, wchodzących w skład tabu, o których będzie szerzej mowa ze względu na temat niniejszej pracy. Drugą grupę stanowią wyrazy *osobne*, tj. deprecjonujące, obraźliwe określenia grup narodowych i rasowych, a trzecią wyrazy *w odniesieniu do człowieka*, jak np. *świnia* ⁴⁶. Zakres tych wyrazów obejmuje jedynie według podziału przez Annę Krawczyk – Tyrpę, *tabu nowożytne*. Leszczyński zgadza się z autorami słownika, mimo pewnej nieścisłości, mianowicie zarzuca im subiektywność w wyborze przykładowych słów należących do poszczególnych zbiorów, jednak uznaje, że selektywność zjawiska tabu została dobrze zilustrowana.

Tabu to codzienność. Już dzieci w piaskownicy chłoną jak gąbka nowe słownictwo i gdy z radością chcą się popisać przed rodzicami czego nowego się nauczyły, zamiast pochwały zostają zganione, bo przecież ogromna część tabu językowego stanowi słownictwo, wywołujące zgorszenie, oburzenie i inne tego typu negatywne reakcje ze strony ludzi. Chodzi o wypowiedanie określeń, które nie są wskazane, a konkretnie rzecz ujmując są zakazane przez dobry smak, dyskrecję, w celu uniknięcia patowej sytuacji, zażenowania, czy ogólnego zgorszenia, szczególnie jeśli chodzi o sprawy ze sfery erotyki.

⁴⁵ op. cit., s. 41

⁴⁶ op. cit., s. 41-42

ROZDZIAŁ III

Jednostki znaczeniowe wyrazów obscenicznych

W tym rozdziale główną rolę będzie odgrywać znaczenie wulgaryzmu, przekleństwa i wreszcie eufemizmu. Często bowiem te pojęcia nie są do końca trafnie rozgraniczane. Ponadto w języku potocznym stwierdzenia typu: *nie wyrażaj się wulgarnie* i *nie przeklinaj* są stawiane na równi ze sobą, a nie jest to do końca poprawne. W tej części pracy, aby móc przejść do sedna całego zagadnienia, tzn. analizy wyrazów obscenicznych i ich sklasyfikowania, konieczne jest postawienie wyraźnych barier między tymi pojęciami, aby nie było wątpliwości do jakich zbiorów należy zaliczyć konkretne wyrazy. Należy zatem dokładnie usystematyzować pojęcia, jakimi operujemy i wówczas dopiero można dokonać pełnego podziału poczynając od wyrazów najbardziej wulgarnych, kończąc na pospolicie używanych w języku. Taki podział na trzy grupy będzie cały czas obowiązywał w pracy.

Przekleństwo

Jest to pojęcie złożone. Maciej Grochowski w swoim *Słowniku polskich przekleństw i wulgaryzmów*⁴⁷, dokonuje podziału na trzy sensy przekleństwa, z których tylko jedno będzie przedmiotem głębszych rozważań w tej pracy. Pierwszy sens tego słowa oznacza, iż *ktoś przeklina kogoś za coś, ktoś przeklina coś*, np. *Ewa przeklina stanie w kolejkach do sklepów i urzędów*⁴⁸. Za pomocą tego wyrażenia przekazana jest treść o negatywnym stosunku do działań wykonanych przez jednostkę lub do samej jednostki. Sens drugi to nic innego jak *rzucanie przez kogoś przekleństwa* (tzn. klątwy, zaklęcia) *na kogoś*. Pochodzenie tego rodzaju wyrażenia zostało zaczerpnięte z kultury ludowej i religijnej, której

⁴⁷ M. Grochowski, *Słownik polskich przekleństw i wulgaryzmów*, PWN, Warszawa, 2003

⁴⁸ op. cit., s. 15

przedmiotem wierzeń jest magiczna moc słów, tzn., iż poprzez wypowiedanie odpowiednich formuł słownych, właśnie tzw. klątw, zaklęć, czarów, spełnią się pożądane przez wypowiadających je ludzi życzenia, a raczej złorzeczenia tym, których się przeklina, np. *Dziadek rzucił przekleństwo na wnuka i ten kompletnie wyłysiał*⁴⁹. Trzeci ładunek znaczeniowy jaki zawiera się w słowie przeklinać to tzw. sens wyrażeniowy: *ktoś przeklina*, to używać niecenzuralnych wyrazów, czy fraz, które zawierają treści obraźliwe lub gorszące ogół społeczeństwa. Chodzi tu o spontaniczne wyrażanie emocji przez osobę wypowiadającą dane wyrażenia względem jakiegoś wydarzenia, sytuacji, osoby itp. Nie służą do przekazywania informacji (czyli są semantycznie puste), lecz do wyrażenia aktualnego stanu emocjonalnego jednostki. Wypowiadający dane przekleństwa, motywowany jest z pewnością negatywnymi emocjami, o ile oczywiście nie używa danych słów jako tzw. *przecinka*, co zdarza się dość często przede wszystkim u osób młodych i z marginesu społecznego. Takimi słowami, czy całymi wręcz frazami są m.in.: *cholera*, *psiakrew*, *kurka wodna*, *jasny gwint*, *kurde*, *kurna chata* itp. Są to dość łagodne formy przekleństw, gdyż w słowniku tego typu wyrażen znajdują się też inne, bardziej wulgarne, np. *dupa (blada)*, czy nawet *kurwa*.

Jednakże nie tylko negatywne emocje prowokują do tak ostrych reakcji, o których mowa. Mogą one także być wywoływane przez emocje pozytywne, w odniesieniu np. do wydarzenia, które wywarło pozytywne wrażenie na osobie wypowiadającej dane przekleństwa. Przykładem może być zdanie: *Holender! Jak ładnie się dzisiaj uczesała!*⁵⁰. Ciężko, a nawet można z pewnością zgodzić się z tym, że nie jest możliwym, dokonać podziału na przekleństwa, które są spowodowane negatywnymi emocjami i pozytywnymi. Jak zauważa Grochowski, jednostki typu: *cholera jasna!*, *Kur zapiał!* mogą być wyrazem zarówno złości, gniewu, jak i strachu, bólu, czy z drugiej strony podziwu, radości, zdumienia i wielu innych uczuć⁵¹.

Według tej charakterystyki Grochowski podaje następującą definicję: *przekleństwo jest to jednostka leksykalna, za pomocą której mówiący może w sposób spontaniczny ujawnić swoje emocje względem czegoś lub kogoś, nie przekazując żadnej informacji*⁵². Anna Krawczyk – Tyrpa nie do końca zgadza się z tą definicją. Zarzuca Grochowskiemu, że nie uwzględnił pojęcia tabu, które wiąże się z przekleństwami. Na

⁴⁹ op. cit.

⁵⁰ op. cit., s. 16

⁵¹ op. cit.

⁵² op. cit., s. 15-17

potwierdzenie swojego spojrzenia, autorka podaje myśl J. S. Wasilewskiego: *wszelkie przekleństwa polegają przecież na świadomym naruszeniu tabu*⁵³.

Jeszcze inną definicję *przeklinania*, aczkolwiek semantycznie zgodną z propozycją Wasilewskiego, podaje Anna Engelking, iż przeklinanie to: *wymówienie określonych słów, odwołujących się do mocy, łamać tabu językowe, by dać wyraz silnemu negatywnemu stanowi emocjonalnemu*⁵⁴.

Wulgaryzm

Jest z pewnością pojęciem *silniejszym* od przekleństwa. Tu bez wątpienia mamy do czynienia z przekraczaniem, a wręcz łamaniem konwencji obyczajowej, która obowiązuje w społeczeństwie, a tym samym łamaniem konwencji językowej. Maciej Grochowski w swoim słowniku określa pojęcie wulgaryzmu w następujący sposób: *wulgaryzm (...) to jednostka leksykalna, za pomocą której mówiący ujawnia swoje emocje względem czegoś lub kogoś, łamiąc przy tym tabu językowe*⁵⁵. Według Grochowskiego wulgaryzmami są wszystkie wyrażenia, które zawierają określone układy liter. Wszystkie, bez względu na to, jakie znaczenie mają dane wyrażenia, i na to, czy są jednostkami semantycznie pustymi (stosowanymi np. jako przerywnik), tudzież posiadają pewne znaczenie. Stąd Grochowski wymienia podklasę *wulgaryzmów systemowych*, tzn. właściwych, przez które, jak tłumaczy *naruszane są głównie konwencje językowe, czyli konsekwencja podporządkowania zachowań językowych ogólnym normom kulturowym*⁵⁶. Wulgaryzm systemowy to jednostka leksykalna objęta tabu niezależnie od jej właściwości semantycznych kontekstu, w jakim została użyta.

Wulgaryzmy referencyjno – obyczajowe (obyczajowe) to druga według Grochowskiego podklasa wyrazów wulgarnych. Ten właśnie rodzaj wulgaryzmów będzie przedmiotem badań w niniejszej pracy, mianowicie dlatego, iż traktuje o jednostkach leksykalnych w odniesieniu do części

⁵³ J. S. Wasilewski, u: A. Krawczyk – Tyrpa, *Tabu w dialektach polskich*, Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz, 2001, s. 251

⁵⁴ A. Engelking, u: A. Krawczyk – Tyrpa, *Tabu w dialektach polskich*, Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz, 2001., s. 251

⁵⁵ M. Grochowski, *Słownik polskich przekleństw i wulgaryzmów*, PWN, Warszawa, 2003, s. 19

⁵⁶ op. cit., s. 20

ciała (np. fujara, szpara) i czynności fizjologicznych (np. dmuchać, jebać, pierdolić). W swoim słowniku autor podaje definicję tej podklasy wulgaryzmów: *jednostka leksykalna objęta tabu ze względu na cechy semantyczne i zakres odniesienia przedmiotowego. Za pomocą tego rodzaju wulgaryzmów naruszane są konwencje kulturowe przyjęte w danej zbiorowości* ⁵⁷. Jednakże występują pewne trudności z ustaleniem spisu systematyzującego zbiory wulgaryzmów obyczajowych rozpowszechnionych w języku ogólnopolskim i języku używanym w określonych środowiskach społecznych z powodu braku zamkniętego zbioru owych jednostek. Zatem rozważane są tylko te, które rozpowszechniły się w języku ogólnym i takie są rejestrowane w słownikach wulgaryzmów.

Eufemizm

Z właściwym zrozumieniem eufemizmów nie jest już tak łatwo jak z poprzednimi pojęciami, tj. rozumieniem przekleństwa i wulgaryzmu. Problem stanowi przede wszystkim trafne odniesienie eufemizmu do kryjącego się za nim tabu. Często niezrozumienie poprawne eufemizmu może doprowadzić do sytuacji wręcz drastycznej. Dopiero kiedy eufemizm zostanie zrozumiany i przyjęty, zaczyna pełnić swoją funkcję.

Według Zenona Klemensiewicza eufemizmy są *dobrymi, delikatnymi nazwami rzeczy i spraw poufnych a nieprzyzwoitych, kiedy już konieczne trzeba o nich mówić* ⁵⁸. Klemensiewicz nazywa je *kakofemizdami*, jako że opisują wyrazy i wyrażenia ordynarne, sprośne, bezwstydne. Są w tym też wyrażenia nazywające dyskretne części organizmu kobiecego i męskiego, różne funkcje fizjologiczne, drastyczne i drażniące sytuacje zwłaszcza odnośnie przeżyć seksualnych. Wykorzystuje bogatą metaforykę i symbolikę, w różny sposób potęguje plastykę i siłę ekspresji poprzez nagromadzenie i spotęgowanie sprośnych wyrazów i zmyślne powiązanie ich w struktury, pełne *prostackiej, prymitywnej, niekiedy sadystycznej lubieżności* ⁵⁹. Z tego względu Klemensiewicz przychyliła się do teorii, iż można nazwać je nawet *pornofemizdami*.

⁵⁷ op. cit.

⁵⁸ Z. Klemensiewicz, *Higiena językowego obcowania, Język polski*, 45 (1965), z. 1, s. 6, u: Z. Leszczyński, *Szkice o tabu językowym*, Redakcja Wydawnictw KUL, Lublin, 1988, s. 47

⁵⁹ op. cit.

Eufemizmy stoją najdalej od wulgaryzmów. Stawia się je nawet we wzajemnej opozycji. Dotyczą wszystkich wyrażen językowych, które, wg Grochowskiego:

- a) *charakteryzują obiekt lub stan rzeczy w sposób pośredni (nie wprost),*
- b) *są użyte z intencją zastąpienia (zamiast) jednostki, która służy do bezpośredniej charakterystyki tego samego typu obiektu lub stanu rzeczy,*
- c) *są oceniane z punktu widzenia przyjętej przez daną zbiorowość konwencji jako lepsze – w opozycji do wyrażen prezentujących charakterystykę bezpośrednią, uważaną za gorsze*⁶⁰.

Konwencja, o której mowa, może dotyczyć języka ogólnego, tudzież języka określonej dziedziny życia, np. języka polityki, czy języka dyplomacji⁶¹.

Jest to zatem określenie czegoś lub kogoś w sposób semantycznie tożsamy, jednakże *na około*, tzn. bez używania bezpośredniego zwrotu nazywającego obiekt. To wybór określenia, które jest ekwiwalentem innego, uznanego za gorsze, tzn. nieaprobowane lub aprobowane w mniejszym stopniu przez zbiorowość.

Adekwatnemu zrozumieniu eufemizmu sprzyja z pewnością ta sama przynależność użytkowników języka do grupy społecznej i pokoleniowej. W przeciwnym razie może być trudno odczytać właściwe znaczenie eufemizmu.

Istnieje jeszcze jedno pojęcie, o którym warto wspomnieć w odniesieniu do klasyfikacji wulgarnych pojęć, mianowicie wyzwisko. Jest to zamierzona wypowiedź nadawcy, mająca na celu obrażenie, upokorzenie odbiorcy, poprzez użycie wulgarnego wyrażenia. Według

⁶⁰ M. Grochowski, *Słownik polskich przekleństw i wulgaryzmów*, PWN, Warszawa, 2003, s. 23

⁶¹ Patrz rozdział II, uwagi własne

Grochowskiego: *wyzwisko to zwykle spontaniczne wypowiedziane wyrażenie, ujawniające emocje mówiącego względem adresata; może być ono użyte po to, aby adresat wiedział, że mówiący czuje względem niego coś złego, i żeby adresat czuł się źle z tego powodu*⁶².

Wyzwisko jest niejako pomiędzy zbiorem wulgaryzmów i zbiorem przekleństw. To swoista *krzyżówka* której schemat może wyglądać następująco: *przekleństwo niewulgarne* lub *wulgaryzm nie należący do zbioru przekleństw*⁶³. Według Anny Krawczyk – Tyrpy wyzwiska, które najbardziej zakorzeniły się w naszej kulturze to te, które godzą w honor, cześć, godność człowieka, zarzucając mu np. złe pochodzenie, choć najdotkliwszym przytykiem tego typu jest naganne prowadzenie się matki⁶⁴. Częstym wyzwiskiem jest niewątpliwie skurwysyn i jego gwarowe lub *idiolektalne* przekształcenia typu: *skurczybyk* (gwarowe *skurcybyk*), *skurkowań*, *skurnik*, czy *skurkojad*.

Podsumowując, można utworzyć podział obejmujący wyrazy obsceniczne począwszy od wulgaryzmów, skończywszy na eufemizmach. Podział ten będzie niezbędny, aby sklasyfikować wyrazy obsceniczne nazywające części ciała, których analiza zostanie przeprowadzona w następnym rozdziale:

1. wulgaryzmy mocne (silnie nacechowane; wyrazy bardzo wulgarne) :
 - a) wulgaryzmy zawierające nazwy narządu męskiego → wulg!
 - b) wulgaryzmy zawierające nazwy narządu żeńskiego → wulg!

⁶² M. Grochowski, *Słownik polskich przekleństw i wulgaryzmów*, PWN, Warszawa, 2003, s. 22

⁶³ op. cit., s. 22

⁶⁴ A. Krawczyk – Tyrpa, *Tabu w dialektach polskich*, Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz, 2001, s. 255

2. wulgaryzmy słabe (słabiej nacechowane; wyrazy powszechnie uznane za wulgarne):
 - a) wulgaryzmy zawierające nazwy narządu żeńskiego → wulg.
 - b) wulgaryzmy zawierające nazwy narządu żeńskiego → wulg.

3. przekleństwa:
 - a) przekleństwa zawierające nazwy narządu męskiego → przekl.
 - b) przekleństwa zawierające nazwy narządu żeńskiego → przekl.

4. eufemizmy:
 - a) eufemizmy zawierające nazwy narządu męskiego → euf.
 - b) eufemizmy zawierające nazwy narządu żeńskiego → euf.

5. wyrazy pospolite/ potoczne:
 - a) wyrazy pospolite (potoczne) zawierające nazwy narządu męskiego → pot.
 - b) wyrazy pospolite (potoczne) zawierające nazwy narządu żeńskiego → pot.

ROZDZIAŁ IV

Bodycentryzm a partytywność

Po informacjach ogólnych, zawartych we wcześniejszych rozdziałach, dotyczących tematu pracy, należy przejść do konkretniejszych, ściślejszych zagadnień, wprowadzających bezpośrednio do nazewnictwa części ciała, wyrażanych wulgaryzmami lub eufemizmami. Mianowicie w tym rozdziale cała uwaga poświęcona zostanie *ciału* i jego *częściom*. Są one punktem wyjścia wielu metafor, także jednostek miary (np. łokieć), czy wreszcie wyznacznikiem antropocentrycznego poglądu na świat. Już zwłaszcza w starożytności antropocentryzm (z gr. *ánthrōpos* = człowiek ⁶⁵, łac., gr. *kéntron* = środek koła ⁶⁶) był podstawą wielu systemów filozoficznych i religijnych. Główną zasadą było założenie, iż człowiek jest ośrodkiem świata i wszystko inne, co występuje w przyrodzie, dzieje się względem człowieka i jemu podporządkowuje. Stąd też analogiczność słowa *bodycentryzm*, czyli w prostym tłumaczeniu *ciało w centrum* (z ang. *body* = ciało ⁶⁷). W pewnym sensie oba pojęcia łączą się ze sobą, a jeśli by przyjąć, iż ciało to człowiek, to nawet można by, choć najpewniej dość ryzykownie, uznać je za synonimy. Jednak jak tłumaczy Jolanta Maćkiewicz w swoich szkicach ⁶⁸ *bodycentryzm* jest antropocentryzmem *do kwadratu*, jest to swoiście spotęgowany antropocentryzm. Najogólniej można powiedzieć, iż poprzez ścisły związek *ciała* ze światem i bezpośrednie doświadczenie *ciała*, jest to wyobrażenie sobie świata z perspektywy *wyobrażonego ciała*, więc staje się on *dalszym ciągiem* antropocentryzmu.

Pojęcie *ciała*

⁶⁵ *Słownik wyrazów obcych*, PWN, Warszawa, 1991, s. 58

⁶⁶ op. cit., s. 137

⁶⁷ T. Piotrowski, Z. Saloni, *Nowy słownik angielsko – polski, polsko – angielski*, wyd. Wilga, s. 58

⁶⁸ J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, 2006

Zajmując się *ciałem* oraz jego *partiami*, aby móc je w szczegółowy sposób rozważać, niezbędne jest wyjaśnienie czym tak naprawdę jest *ciało* człowieka. Z pozoru pytanie banalne, gdyż każdy człowiek wie, że *ciało* składa się, najprościej rzecz ujmując, z dwóch nóg, dwóch rąk, tułowia, szyi, głowy, czy jeszcze prościej jak zrobił to grecki filozof Platon opisując kim jest człowiek, mianowicie, iż jest to *istota żywa, dwunożna i nieopierzona* ⁶⁹. Jednak podać konkretną, jednoznaczną i wyczerpującą definicję *ciała*, już jest nieco trudniej. Często pojawia się problem ze zdefiniowaniem właśnie najprostszych rzeczy, zjawisk. To, co oczywiste nie zawsze uda się w sposób jednoznacznie oczywisty ująć od razu. I tak jest właśnie z *ciałem*. Anna Wierzbicka, zauważając ten problem, zaliczyła *ciało* do tzw. *uniwersalnych pojęć niedefiniowalnych* ⁷⁰. *Ciało* zatem można rozważać na kilka sposobów, które dalej będą szerzej rozwinięte:

1. *ciało* = człowiek
2. *ciało* = rzecz należąca do człowieka
3. *ciało* = części ciała
4. *ciało* = pojemnik

Pierwszy model definicji *ciała*, tzn. *ciało* = człowiek, mówi o utożsamieniu człowieka z *ciałem*, które się porusza, tzn. jest aktywne, jest w ruchu, co znaczy, że wiąże się z życiem. Z kolei dusza podtrzymuje życie człowieka. Bez duszy człowiek wydaje się nie być człowiekiem, a nawet nie żyć, co potwierdza pierwotne znaczenie przymiotnika *bezduszny* – nieżywy ⁷¹.

Ciało = rzecz należąca do człowieka, przedstawia *ciało* w odwrotnym znaczeniu niż poprzedni model, mianowicie jako coś innego niż człowiek, coś co nim nie jest, ale niejako należy do niego, jest jego własnością. *Ciało* to rzecz, z którą człowiek robi, co chce, poddaje je zabiegom pielęgnacyjnym, wysiłkowi fizycznemu itp. Tutaj też inaczej rozważana jest kwestia ruchu, tzn. *ciało* jako coś nieruchomego,

⁶⁹ Informacja zaczerpnięta z: <http://kurierplus.com/issues/2000/k331/slowo.htm> [2009.05.19]

⁷⁰ Informacja zaczerpnięta z: J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, 2006, s. 19

⁷¹ op. cit., s. 22

niezdolnego do samoistnego poruszania, zostaje wprowadzone w ruch za pomocą, *czegoś*, co tym *ciałem* zacznie sterować, czyli w tym wypadku umysłu jego właściciela. Zatem użycie jakiejś siły powoduje ruch całego *ciała* tudzież jednej z jego *części*.

Trzeci model, czyli *ciało = części ciała*, traktuje o całości złożonej z kilku różnych *części*, a nie jako jednolitej, jednorodnej rzeczy. Każda z tych *partii* jest rozumiana jako element składowy jakiegoś przedmiotu, tu: *ciała*, a nie jako jeden z jej kawałków, wycinków. Jolanta Maćkiewicz wiąże ten model z pojęciem *ciało to mechanizm*⁷². To stwierdzenie jest obecne zarówno w środowiskach naukowych, jak i tych, które są od nich dalekie. Metafora ta pojmuje *ciało* jako *funkcjonalną całość, złożoną z pojedynczych, ale powiązanych ze sobą komponentów*⁷³. Te komponenty charakteryzuje się poprzez funkcje jakie pełnią, a to, czy właściwie funkcjonują, czy też nie, ma wpływ bezpośredni na właściwe bądź niewłaściwe funkcjonowanie organizmu jako całości. Ów mechanizm dotyczy przede wszystkim narządów wewnętrznych człowieka. Maćkiewicz mówi, że *ciało – podobnie jak każdy mechanizm – potrzebuje motoru (serca), niezbędnego do wprowadzenia go w ruch*⁷⁴.

Ostatnim modelem definicji ciała jest: *ciało = pojemnik*. Rozumiane jest poprzez trzy następujące sposoby:

1. *ciało* jako *naczynie* – wkłada się do niego pewne rzeczy i wyjmuje, tudzież z niego wychodzą, tzn. np. jedzenie, picie itp.
2. *ciało* jako *worek* – jako pojemnik na wnętrze, tzn. narządy wewnętrzne, tj. żołądek, wątroba, nerki, serce itp.
3. *ciało* jako *pojemnik na duszę*, tzn. może być jej mieszkaniem lub miejscem tymczasowego pobytu albo w innym ujęciu więzieniem, czy klatką.

Ważne jest to, co stanowi zawartość *pojemnika*, dlatego ten model nie ma wytłumaczenia ruchu *ciała*.

Opisane przez Jolantę Maćkiewicz możliwości postrzegania *ciała* nie wyczerpują jego definicji. Jak wcześniej było już stwierdzone, pozornie banalne pojęcie: *ciało*, jest niezwykle trudne do zdefiniowania. Konkretniej definicji nie sprzyja też fakt, iż leksem *ciało* w języku polskim może odnosić się do całości, ale także do różnych fragmentów organizmu człowieka, tj. do tułowia, kończyn, skóry itp.

⁷² op. cit., s. 24

⁷³ op. cit.

⁷⁴ op. cit., s. 24-25

Jak dalej wyjaśnia, *ciało* w podstawowym znaczeniu nazywa cały organizm ludzki lub zwierzęcy ⁷⁵. Również można uznać *ciało* za wyrażenie części⁷⁶ poprzez całość (jak np. w wypowiedzi *złe się czuję*, co może oznaczać ból brzucha, albo ból głowy itp.), jak również według stwierdzenia Jolanty Maćkiewicz wyrażenie *całości zamiast części* ⁷⁷. Wyłania się z tych rozważań założenie, że *ciało to rzecz*, a ściślej *bryła* – *postrzegany trójwymiarowo wydzielony i odgraniczony fragment materii* ⁷⁸. Jak tłumaczy autorka chodzi o rzecz o określonym rozmiarze i kształcie, pozostającą w relacji przestrzennej wobec innych rzeczy.

Człowiek składa się z dwóch części – *ciała* i *duszy*. Pojmowanie *ciała* w ten sposób, w odniesieniu do człowieka, osoby, stawia je w opozycji do *duszy*, *ducha*, czy *umysłu*. *Ciało* jako materialna, fizyczna część człowieka, zupełnie inaczej pojmowana niż duchowa sfera człowieka, może być rozumiana jako coś, co jest poza człowiekiem lub jako rzecz, która należy do niego, jest własnością.

Autorka tekstu odnosi się także do dwóch metafor. Pierwsza z nich to *metafora drzewa* obrazującego *ciało*. Chodzi o podobieństwo drzewa do wyglądu człowieka, oczywiście w metaforycznym ujęciu, czyli pień drzewa i jego gałęzie, które niejako *wychodzą* z niego i mogą się poruszać samodzielnie. Porównując to *ciało* można podzielić na pień i jego członki ⁷⁹.

Druga metafora brzmi *zbiorowość to ciało*, w sensie ciała pedagogicznego, ustawodawczego itp. Jest to rozumienie *ciała* jako *organizmu* tj. z gr. *organon* = narzędzie, narząd ⁸⁰, w znaczeniu *ciała* jako urządzenia, narzędzia, maszyny. Części maszyny są połączone ze sobą, zharmonizowane i tworzą jedność.

Autorka szkiców podaje dodatkowo jeszcze jedną metaforę, mianowicie *umysł = ciało*. Jest to efekt całościowego postrzegania relacji między sferą fizyczną a duchową człowieka. Czyli to, czego nie widać i jest trudne do pojęcia, można zdefiniować poprzez to, co daje się zaobserwować i jest lepiej znane ⁸¹.

⁷⁵ op. cit., s. 34

⁷⁶ Więcej także w dalszej części rozdziału IV, fragment dotyczący *części*, s. 28, uwagi własne

⁷⁷ J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, 2006, s. 35

⁷⁸ op. cit.

⁷⁹ *Ciało człowiecze dzieli się na pień i na członki* – SL. S. B. Linde, *Słownik języka polskiego*, t. 1-4, wyd. 2, Lwów 1854-1860, u: J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, 2006, s. 36

⁸⁰ *Słownik wyrazów obcych*, PWN, Warszawa, 1991, s. 619

Maćkiewicz wymienia też model *ciało = obszar*. Swoją teorię opiera na kojarzeniu *ciała* ze skórą, bez uwzględnienia niewidocznych narządów wewnętrznych. Chodzi tu o rozpatrywanie *ciała* jako *ukształtowania powierzchni terenu* z jego wypukłościami i wklęsłościami ⁸².

Pojęcie część ciała

Poznawszy szerzej ogólne sposoby pojęcia *ciała*, należy przejść do jego *części*. Z historycznego punktu widzenia, pojęcie część miało synonimy w wyrazach: *członek, narząd, organ*, a także jeszcze dawniejsze leksemy to: *narzędzie, instrument, naczynie*. Jednak w miarę jak język ewoluuje, inaczej odczytuje się sens tych pojęć.

Najciekawszym leksemem jest *członek*. Jak definiuje Doroszewski jest to *część ciała stanowiąca do pewnego stopnia odrębną całość* ⁸³. Wyodrębnia także pojęcie *członek* rozumiany jako *męski narząd płciowy*. Ciekawostką o jakiej informuje Jolanta Maćkiewicz jest fakt, iż początkowo wyraz *członek* o znaczeniu *zewnątrzny narząd płciowy* mógł odnosić się i do męskich i do żeńskich genitaliów i występował zawsze z przydawkami typu: *członek przyrodzony, rodzący, sromotny, tajemniczy, skryty, wstydlivy* itp. Dziś *członek* jest określeniem przypisanym tylko i wyłącznie do męskiego narządu płciowego.

Jeśli zaś chodzi o pojęcia *narząd, narzędzie, instrument, naczynie*, w słowniku staropolskim definiowane były jako *przyrząd, sprzęt służący do robienia czegoś* ⁸⁴. Wówczas można było używać tych pojęć jako synonimów. Do dzisiejszego języka polskiego jedynie dwa spośród wymienionych pojęć odnoszą się do *części ciała* ludzkiego, mianowicie *organ* oraz *narząd* i to najczęściej w odniesieniu do wewnętrznych *partii* organizmu.

Po krótkim zarysie historycznym wyrazów określających *część ciała*, należy przybliżyć samo to pojęcie.

⁸¹ J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, 2006, s. 29

⁸² op. cit., s. 37

⁸³ W. Doroszewski, *Słownik języka polskiego*, t. 1-11, Warszawa, 1958-1969, u: J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, 2006, s. 32-33

⁸⁴ J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, 2006, s. 33

Jak mówi Maćkiewicz *część czegoś sugeruje relację cząstkowości, czyli partytywności* ⁸⁵. Tłumacząc dalej, jest to *jeden ze sposobów porządkowania świata* ⁸⁶. Mianowicie, to postrzeganie jakiegoś obiektu, zjawiska, jako innego, większego lub mniejszego, elementu. Cząstkowość to relacja hierarchiczna, tzn. np. *ciało* jest nadrzędne w stosunku do nogi.

Autorka podaje definicje *części* ⁸⁷. Podobnie jak w przypadku *ciała*, trudność sprawiało jednoznaczne wyjaśnienie pojęcia, tak i *część* jest określeniem złożonym, wieloznacznym.

Przede wszystkim pierwszym skojarzeniem odnoszącym się do *części* jest czynność dzielenia. *Część* rozumiana jako jeden z *segmentów, fragmentów* na jakie podzielona jest dana całość, jej *wycinek*. Dana całość jest jednorodna, jednak jej kawałki mogą mieć różne kształty i rozmiary. Zatem postać danego *fragmentu* jest zależna od sposobu dzielenia. Podział na *części* może być potencjalny bądź wyobrażony, jednak nigdy faktyczny. W pierwszym wypadku przykładem może być wydzielenie *części ogrodu*, natomiast w drugim *części świata*. Granice między *częściami* mogą być niewyraźne z powodu nierzeczywistego podziału. Jeszcze szerszym ujęciem *części* jest kwestia wycinka całości czasowej np. *część roku* ⁸⁸.

Drugie skojarzenie dotyczy *przedmiotu, który stanowi element składowy jakiegoś innego przedmiotu* ⁸⁹, czyli chodzi o *komponenty*. Odnosi się to do współtworzenia całości, a nie jej dzielenia. Przykładami mogą być wytwory człowieka, takie jak *narzędzia, urzędnienia* m.in. *części zamienne do maszyn* itp. Istotna jest tu funkcja jaką pełnią konkretne elementy, zazwyczaj różniące się od siebie pod względem wyglądu, co związane jest z przeznaczoną im funkcją jaką mają spełniać ⁹⁰.

Jolanta Maćkiewicz wymienia modele definicji *ciała*, opisane wcześniej i na ich kanwie obrazuje różne pojmowanie *części ciała*.

⁸⁵ op. cit., s. 37

⁸⁶ op. cit.

⁸⁷ Jak sama informuje w dużej mierze w tej kwestii opiera się na książce Elżbiety Górskiej *On parts and wholes. A cognitive study of English schematic part terms*, Warszawa, 1999

⁸⁸ J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, 2006, s. 39

⁸⁹ op. cit.

⁹⁰ op. cit., s. 40

W odniesieniu do modelu *ciało = rzecz*, *ciało* jest postrzegane jako mniej lub bardziej jednorodna całość, którą można podzielić, natomiast *część* jest równoznaczna z *segmentem*, tj. wyodrębnionym *kawałkiem* tej całości, przy czym nie stanowi ona zwartej *bryły*, jak np. *ciasto*, które daje się podzielić na wyraziste percepcyjnie kawałki. Do tego modelu odnosi się nazwa *członek*⁹¹ w jej najdawniejszym sensie ogólnym⁹².

Wyodrębnianie się *części* od *całości* dobrze obrazuje *metafora drzewa*, mianowicie jest wyraźna *część zasadnicza – tułów, korpus, kadłub*, oraz *części* tzw. *poboczne – kończyny*⁹³.

Drugi model, czyli *ciało = mechanizm*, charakteryzuje się tym, że wszystkie elementy danej całości są ważne, zatem oddzielenie którejs z nich wpłynęłoby negatywnie na funkcjonowanie całości. Tomasz P. Krzeszowski w odniesieniu do *ciała* ludzkiego zawarł to w następujący sposób: *Utrata jakiejś części ciała albo jakiegoś organu jest zarazem doświadczeniem BRAKU, a więc czegoś negatywnego, a w konsekwencji złego*⁹⁴. Elementy tej całości, tudzież jak nazywa je Maćkiewicz komponenty, charakteryzuje się poprzez funkcję jaką każdy poszczególny komponent pełni. Powiązane z tym jest określenie *części* ciała jako *narzędzia*, bo właśnie narzędzia definiuje się na podstawie funkcji za jakie są odpowiedzialne. Stąd biorą się nazwy *narządów*: *narząd słuchu, mowy, ruchu*⁹⁵. Warto jednak zwrócić uwagę na fakt, iż w odniesieniu do tego modelu, tzn. *ciało = mechanizm*, pojęcie całości poprzedza pojęcie *części*, odwrotnie niż to jest w przypadku narzędzi, maszyn, które najpierw powstają z *części* i dzięki nim tworzą całość. Ludzkie lub zwierzęce *ciało* ma silnie zespolone ze sobą składniki. *Ciała* bowiem nie buduje się po kolei, wraz z upływem czasu, z przygotowanych *części*. Ponadto trudnym, żeby nie mówić wręcz niemożliwym, jest rozłożyć je w każdej chwili na czynniki pierwsze tak, jak to można uczynić z narzędziem bądź maszyną.

⁹¹ Patrz s. 27, uwagi własne

⁹² J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, 2006, s. 41

⁹³ op. cit.

⁹⁴ T. P. Krzeszowski, *Parametr aksjologiczny w przedpojęciowych schematach wyobraźniowych*, *Etnolingwistyka*, t. 6, 1994, s. 37, u: J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, 2006, s. 41

⁹⁵ Patrz s. 28, pojęcia: *narzędzie, organ*, uwagi własne

Kolejny model, czyli *ciało = pojemnik*, sugeruje rozróżnienie *ciała* na części zewnętrzne i wewnętrzne. Jednak leksem *wnętrzości* odnosi się przede wszystkim do, jak to ujmuje Anna Krawczyk – Tyrpa w swojej książce *Frazeologia somatyczna w gwarach polskich*⁹⁶, *najbardziej wewnętrznej części ciała*⁹⁷, czyli narządów wewnętrznych znajdujących się w brzuchu. Nie odnosi się raczej do nerek, serca, czy innych organów wewnętrznych.

Ostatni model – *ciało = obszar*. Jest tu podział na *górne* i *dolne* partie z granicą w pasie, oraz *przednie* i *tylne części*. W zależności od umiejscowienia, lokalizacji danego obiektu, dokonuje się opisu. Jak podaje Anna Krawczyk – Tyrpa w powszechnej symbolice wymienia się *górną* i to, co wyżej jako wartości dodatnie (głowa) oraz *dół* i to, co niżej jako wartości ujemne (nogi i siedzenie)⁹⁸.

Jolanta Maćkiewicz proponuje dwie ogólne, proste definicje *części ciała*:

1. *postrzegany dwu- bądź trójwymiarowo kawałek ciała, który wyodrębniamy, ponieważ jest wyrazisty percepcyjnie lub/ i z jakiegoś względu ważny (np. palec czy plecy)*
2. *element składowy ciała, pełniący funkcję, choć nie zawsze wyrazisty percepcyjnie (np. nos czy wątroba)*⁹⁹

Analizując definicje *części ciała* można wyróżnić cechy typowe dla potocznego punktu widzenia, mianowicie cechy percepcyjne, tj. kształt i lokalizacja, oraz cechy funkcjonalne. Najlepiej można to zobaczyć na przykładzie – autorka przytacza wyjaśnienie wątroby: *narząd znajdujący się w brzuchu, wydzielający żółć i odgrywający ważną rolę w przemianie materii*¹⁰⁰. Dla jeszcze dokładniejszego zrozumienia kontekstu tego zagadnienia warto podać wyjaśnienie innego organu, np. nerki – *parzyste narządy wytwarzające mocz, położone zaotrzewnowo w jamie brzusznej obok*

⁹⁶ A. Krawczyk – Tyrpa, *Frazeologia somatyczna w gwarach polskich: związki frazeologiczne o znaczeniach motywowanych cechami części ciała*, Ossolineum, Wrocław, 1987

⁹⁷ op. cit., s. 53

⁹⁸ op. cit., s. 47

⁹⁹ J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, 2006, s. 43

¹⁰⁰ *Inny słownik języka polskiego*, red. M. Bańka, Warszawa, 2000, u: J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wyd. Uniwersytetu Gdańskiego, Gdańsk, 2006, s. 44

*kręgosłupa, mające kształt ziarna fasoli*¹⁰¹. Zestawiając ze sobą obie definicje zupełnie odmiennych *części ciała* widać różnice ze względu na kształt, lokalizację i funkcję jaką każda z nich spełnia. Zatem niejednakowy zespół cech przypisywanych danej partii jest silnym potwierdzeniem niejednoznaczności pojęcia *część ciała*.

¹⁰¹ *Mała encyklopedia medycyny*, tom II, Wydanie ósme, PWN, Warszawa, 1990, s. 730

ROZDZIAŁ V

Tabelaryczna prezentacja wyrazów obscenicznych

Rozdział ten zawiera tabele poświęcone analizie serbskich wyrazów obscenicznych nazywających części ciała. Informacje zawarte w tabelach pochodzą z różnych źródeł: terminy zostały przytoczone z książki Danko Šipki *Wyrazy obsceniczne w języku serbskim*¹⁰², ze stron 77 – 147, tłumaczenie terminów na podstawie: Матица Српска том 1 – 6, Нови Сад * Загреб, 1967 – 1976¹⁰³. Wprowadzono klasyfikację wyrazów obscenicznych¹⁰⁴, która została przedstawiona w rozdziale III.

- MĘSKI ORGAN PŁCIOWY

termin	klasyfikacja	tłumaczenie	Objaśnienie wg słownika MC ¹⁰⁵	konotacje
адут	euf.	męski organ płciowy ¹⁰⁶	najsilniejsza strona, najsilniejszy kolor w kartach; to, co dużo znaczy, co daje przodownictwo, przewagę; skuteczny środek (MC I, s. 50) ¹⁰⁷	skojarzenie ze względu na atut mężczyzny, jego najsilniejsza strona, jego duma

¹⁰² Д. Шипка, *Опсцене речи у српском језику*, Београд: ЦПЈ; Нови Сад: Прометеј, 1999

¹⁰³ *Матица Српска Речник српскохрватскога књижевног јесика* 1 – 6, Нови Сад * Загреб, 1967 – 1976

¹⁰⁴ Patrz rozdział III, s. 23, uwagi własne

¹⁰⁵ MC – *Матица Српска Речник српскохрватскога књижевног језика* 1 – 6, Нови Сад * Загреб, 1967 – 1976

¹⁰⁶ Według Шипки wszystkie określenia nazywające męski narząd płciowy, tzn. po serbsku *курац* tłumaczy się na język polski jako *chuj, kutas*, Д. Шипка, *Опсцене речи у српском језику*, Београд: ЦПЈ, Нови Сад: ПРОМЕТЕЈ, 1999, s. 165

¹⁰⁷ Skrót MC I oznacza: *Матица Српска Речник српскохрватскога књижевног јесика књига прва*; dalsze oznaczenia będą stosowane tak samo, ze zmianą dotyczącą numeryczności tomów, jako iż jest ich sześć, tzn.: MC I, MC II, MC III, MC IV, MC V, MC VI

алат	euf.	męski organ płciowy	narzędzie, sprzęt przyrząd, który służy w jakiejś pracy (MC I, s. 65)	skojarzenie męskiego członka z narzędziem, którego używa w celu odbycia stosunku płciowego
аркан (а)	euf.	męski organ płciowy	аркан (а) → арканум – tajny lek, tajemny środek (ЛСР, s. 73) ¹⁰⁸	skojarzenie męskiego członka z tajnym lekiem, środkiem ze względu na jego skrytość i sprawianie przyjemności kobiecie swoim <i>tajnym środkiem</i>
бајонет	euf.	męski organ płciowy	szpada, sztylet, który się wkłada do strzelby (MC I, s. 127)	skojarzenie męskiego członka z bagnetem ze względu na kształt i ostre zakończenie; bagnet jako narzędzie do przebijania wbijania, w coś tak jak w kobietę członkiem
балави кретен / лудак	przekl./ wulg.	męski organ płciowy	балав – ten, który wypuszcza śluz z ust i nosa, zasmarkany, smarkaty (MC I, s. 131); кретен – ten, który jest cieleśnie i umysłowo zacofany, idiota, niedołęga umysłowy (MC II, s. 57); лудак – człowiek umysłowo chory, idiota, kretyn, niedołęga umysłowy (MC II, s. 240)	skojarzenie bezpośrednie „zaślinionym”, „zasmarkanym” członkiem oraz z kretynem, idiotą w znaczeniu osoby, która traktuje stosunek płciowy w kategorii sportu, mechanicznej czynności lub bardziej zabawy; również można skojarzyć kretyna, idiotę z osobą szaloną, owładniętą namiętnością, pożądaniem ¹⁰⁹
балавко	wulg.	męski organ płciowy	ten, któremu wycieka śluz z nosa lub z ust (MC I, s. 131), ко – końcówka hipokorystyczna	skojarzenie bezpośrednie z „zaślinionym”, „zasmarkanym” członkiem, złagodzone poprzez końcówkę pieszczotliwą

¹⁰⁸ ЛСР – Лексикон страних речи и израза_У СЛИКАМА Милана Вујаклији

¹⁰⁹ Niektóre osoby starsze używają polskiego określenia *idiota, wariat* na męskiego członka i jest to również powiązane z postrzeganiem męskiego organu płciowego, jako czegoś szalonego, owładniętego namiętnością, uwagi własne

балван	euf.	męski organ płciowy	drewno albo gruby, nieociosany kawał drewna, kłoda, belka (MC I, s. 132)	skojarzenie członka z belką, kłodą ze względu na kształt, twardość i wielkość męskiego członka; również metaforycznie: powiązanie drewna, drzewa z siłą
бамбус	euf.	męski organ płciowy	bot. rodzaj trzciny z tropikalnych krajów (MC I, s. 135)	skojarzenie członka z bambusową trzcina pod względem długości; również z narzędziem, jako, iż źdźbła bambusowe mają zastosowanie w budownictwie, tkactwie itp.
банана	euf.	męski organ płciowy	bot. tropikalne drzewo podobne do palmy (MC I, s. 136)	skojarzenie członka z owocem – kształt banana podobny do kształtu męskiego członka
батак	euf.	męski organ płciowy	udziec, udo od drobiu i ptaków; żartobliwie: noga u człowieka (MC I, s. 146)	skojarzenie członka z kształtem udźca drobiowego; także w jęz. serbskim używa się określenia уд, które oznacza wyłącznie męski organ płciowy ¹¹⁰
батина	euf.	męski organ płciowy	duży kawał drzewa, który zazwyczaj służy do uderzania, bicia (MC I, s. 147)	skojarzenie z kijem, pałą ze względu na kształt, twardość i wielkość męskiego członka
бато	euf.	męski organ płciowy	бато = бата – nazwa pieśczośliwa na brata, družbę, małego chłopca, rzadziej na ojca (MC I, s. 146)	skojarzenie z powiązaniem męskiego członka z jego właścicielem; ogromny, nierozzerwalny związek emocjonalny mężczyzny i jego członka

¹¹⁰ W języku serbskim istnieje pojęcie удо w znaczeniu uda, części ciała (MC VI, s. 430), jednak уд jest pojęciem tylko i wyłącznie odnoszącym się do członka

бољет	euf.	męski organ płciowy	бољет → болест – niezdrowy, pomyłony, nienormalny stan organizmu (MC I, s. 246)	skojarzenie z anormalnym stanem organizmu podczas stosunku płciowego
борер	euf.	męski organ płciowy	борер → świder; wiertarka (JCP, s. 124)	skojarzenie męskiego narządu płciowego z wiertarką ze względu na czynność <i>wwiercania</i> się w kobietę
будалаш	przekl.	męski organ płciowy	głupi, obłąkany, szalony człowiek, wariat, błazen ¹¹¹ (MC I, s. 294)	skojarzenie z osobą, która jest szalona, owładnięta namiętnością, pożądaniem, antropomorfizacja członka męskiego jako szaleńca, wariata, pełnego pożądania
буђола	euf.	męski organ płciowy	suszone mięso wieprzowe, rodzaj salami z okresu byłej Jugosławii ¹¹²	skojarzenie pod względem wyglądu; także skojarzenie z oralną stymulacją męskiego członka
буздован	euf.	męski organ płciowy	średniowieczna broń, żelazna kula z rączką, uchwytem (odpowiednia także do rzucania) (MC I, s. 279)	skojarzenie ze względu na wygląd średniowiecznej broni

¹¹¹ Patrz też hasło: дворска луда, uwagi własne

¹¹² Informacja zaczerpnięta z: http://translate.google.pl/translate?hl=pl&sl=de&u=http://www.feinkost-aus-kroatien.de/component/page,shop.product_details/category_id,16/flypage,shop.flypage/product_id,134/option,com_virtuemart/Itemid,1/vmcchk,1/&ei=OrUvSvnaJ4LSjAe99-maCw&sa=X&oi=translate&resnum=6&ct=result&prev=/search%3Fq%3Dbudjola%26hl%3Dpl%26lr%3D%26sa%3Dg [9.06.2009]

буца	euf.	1) męski organ płciowy 2) żeński organ płciowy ¹¹³	1) pałka z głową, gruby kij, laska (MC I, s. 314) 2) dziura (MC I, s. 314)	1) skojarzenie z pałką, kijem ze względu na kształt, twardość i długość 2) skojarzenie pochwy kobiety z dziurą
виршл (а)	euf.	męski organ płciowy	rodzaj małej kiełbasy, parówka (MC I, s. 382)	skojarzenie członka z parówką pod względem wyglądu; również skojarzenie z oralną stymulacją członka
висимир/ Висимир Међуногић	pot.	męski organ płciowy	висимир → висити – unosić się w powietrzu, wisieć (MC I, s. 383); мир – w znaczeniu typowej końcówki, jaką dodaje się do imion słowiańskich, np.: Владимир, Стратимир itp.; Међуногић → међу – między; ног(а) – mogą; ић – typowa końcówka dodawana do nazwisk serbskich, np. Станковић	pierwsza część – <i>imię</i> skojarzona z wiszącą pozycją członka męskiego; antropomorfizacja męskiego członka, nadanie mu imienia, podobnie jak u języku polskim np. Wacek; druga część – <i>nazwisko</i> podaje umiejscowienie członka między nogami
водењак	euf.	męski organ płciowy	człowiek, który choruje na puchlinę ¹¹⁴ (MC I, s. 403)	skojarzenie członka z puchliną pod względem procesu, jaki odbywa się u mężczyzny, mianowicie zbieranie się płynu w genitaliach

¹¹³ Według Шипки wszystkie określenia nazywające żeński narząd płciowy, tzn. po serbsku *ничка* tłumaczy się na język polski jako *pizda, cipa*, Д. Шипка, *Опцене речи у српском језику*, Београд, 1999, s. 166

¹¹⁴ *Mała Encyklopedia Medycyny* tom III, Wydanie ósme, PWN, Warszawa, 1990; wyjaśnienie pojęcia *puchlina*: *Gromadzenie się nadmiernej ilości wody (płynu obrzękowego) w jamach ciała; (...) Najczęstszą przyczyną puchliny jest przewlekła niewydolność krążenia*

главоња	euf.	męski organ płciowy	człowiek o wielkiej głowie (MC I, s. 489)	skojarzenie członka męskiego z wielką głową; także: przyrównanie główki (zołądź) członka do wielkiej głowy
глиста	euf.	męski organ płciowy	zool. rodzaj małża długiego i (zazwyczaj) walcowatego ciała, który żyje w ziemi lub w jelitach człowieka i zwierząt (MC I, s. 500)	skojarzenie członka z ciałem glizdy, długością i kształtem
гудало	euf.	męski organ płciowy	łuk, względnie kij, laska z napiętymi strunami lub drutami, którymi się ciągnie na gęślach, skrzypcach itp. muzycznych instrumentach (MC I, s. 591)	skojarzenie ze smyczkiem pod względem długości oraz czynność jaką się wykonuje, tzn. posuwiste ruchy w górę i w dół, czyli granie na instrumencie, nawiązujące do ruchów członka podczas stosunku płciowego
гуска	euf.	męski organ płciowy	większy, długi biały chlebek albo bułka, pieczywo (MC I, s. 601)	skojarzenie ze względu na kształt, także: skojarzenie z oralną stymulacją członka
дворска луда	euf.	męski organ płciowy	дворски – ten, który należy do dworu lub jest w związku ze służbą we dworze (MC I, s. 634); луда – umysłowo pomyłona, umysłowo chora osoba (MC II, s. 240)	skojarzenie z błaznem; ścisły związek męskiego członka z jego właścicielem podobnie jak przynależność do dworu błazna, głupca, przywiązanego do króla; o władanie namiętnością i pożądaniem
делегат	euf.	męski organ płciowy	człon delegacji, wysłannik, wybrany reprezentant jakiejś zbiorowości, organizacji lub państwa (MC I, s. 651)	antropomorfizacja członka męskiego jako reprezentanta męzczyzny, jego „wysłannika”

дефлоратор	euf.	męski organ płciowy	дефлоратор → дефлорација – odebranie dziewictwa, niewinności (MC I, s. 668); ор – typowa końcówka dla nazewnictwa osoby wykonującej jakąś czynność, zajmująca się czymś np. zawodowo	bezpośrednie skojarzenie z mężczyzną, który swoim narzędziem, tzn. członkiem, odbiera dziewictwo kobiecie; antropomorfizacja członka, który zajmuje się odbieraniem dziewictwa
Дигић	pot.	męski organ płciowy	дигнути – posunąć, przesunąć, ruszyć, przestawić, przenieść na wyższe miejsce, do góry (MC I, s. 675); ић – typowa końcówka dodawana do nazwisk serbskich, np. Станковић	skojarzenie z erekcją członka męskiego, który się podnosi.
дикан	euf./ wulg.!	męski organ płciowy	дика – duma, ozdoba, zdobienie, sława, część, szacunek (MC I, s. 680); również z jęz. ang. wulgaryzm dick – kutas; także bohater serbskiego komiksu ¹¹⁵ , podobnego po polskiego <i>Kajko i Kokosz</i>	skojarzenie członka z dumą mężczyzny, jego ozdobą, sławą; również słowo zbliżone fonetycznie do pojęcia członka jakie istnieje w języku angielskim; również antropomorfizacja członka ze sławnym bohaterem serbskiego komiksu
дуда	euf.	1) męski organ płciowy 2) kobiece piersi	дудати – ssać (MC I, s. 802)	1) skojarzenie z oralną stymulacją członka męskiego 2) skojarzenie z ssaniem kobiecej piersi – zarówno przez mężczyznę podczas zabaw erotycznych, jak i przez niemowlę pijące mleko matki

¹¹⁵ Informacja zaczerpnięta z: <http://sr.wikipedia.org/wiki/Дикан>

ђока	pot.	męski organ płciowy	ђока – jest to serbski skrót, a raczej nawet ksywka od imienia Ђорђе	określenie imienne na męskiego członka, analogicznie do angielskiego imienia John, które nadaje się męskiemu członkowi
ђокан	pot.	męski organ płciowy	ђокан – jest to serbski skrót, a raczej nawet ksywka od imienia Ђорђе	określenie imienne na męskiego członka, analogicznie do angielskiego imienia John, które nadaje się męskiemu członkowi
ђокица	pot.	męski organ płciowy	ђокица – jest to serbski skrót, a raczej nawet ksywka od imienia Ђорђе; ица – końcówka deminutywna	określenie imienne na męskiego członka, analogicznie do angielskiego imienia John, które nadaje się męskiemu członkowi; spieszczenie poprzez dodanie końcówki zdrabniającej
ђоко	pot.	męski organ płciowy	ђоко – jest to serbski skrót, a raczej nawet ksywka od imienia Ђорђе; o – końcówka deminutywna	określenie imienne na męskiego członka, analogicznie do angielskiego imienia John, które nadaje się męskiemu członkowi; spieszczenie poprzez dodanie końcówki zdrabniającej
ђоле	pot.	męski organ płciowy	ђоле – jest to serbski skrót, a raczej nawet ksywka od imienia Ђорђе; e – końcówka deminutywna	określenie imienne na męskiego członka, analogicznie do angielskiego imienia John, które nadaje się męskiemu członkowi; spieszczenie poprzez dodanie końcówki zdrabniającej
жила	euf.	męski organ płciowy	peńd korzenia rośliny; także: tkanka, która spaja mięśnie z kośćmi; również: naczynie krwionośne, żyła, arteria, aorta (MC II, s. 39)	skojarzenie członka męskiego z peńdem korzenia rośliny, drzewa ze względu na kształt, długość, grubość i twardość; także skojarzenie z wielką, grubą żyłą, aortą, przez którą przepływa krew

жлундра	euf.	1) męski organ płciowy 2) żeński organ płciowy	żyłasty, muskularny kawałek skóry, żyła w mięsie (MC II, s. 44)	1) skojarzenie członka z żyłą 2) skojarzenie pochwy kobiety, a bliżej błony dziewiczej z kawałkiem mięsa
злотвор	euf.	męski organ płciowy	ten, który komuś czyni zło, (największy) nieprzyjaciół; oprawca, morderca, zbrodniarz, wróg (MC II, s. 319)	skojarzenie członka z czyniącym zło, z wrogiem, oprawcą w żartobliwym, ironicznym rozumieniu
змијоглавац	euf.	męski organ płciowy	змијоглав – ten, który ma głowę jak u żmii (MC II, s. 322)	skojarzenie członka ze żmiją pod względem wyglądu, zwłaszcza główka członka upodabnia się do głowy żmii
јаблан	euf.	męski organ płciowy	drzewo z rodziny wierzbowatych; tzw. topola włoska ¹¹⁶ (MC II, s. 549)	skojarzenie członka z drzewem pod względem długości, twardości; również kształt i ogólny wygląd topoli włoskiej skłania ku skojarzeniom z członkiem męskim – wydłużona korona drzewa, przypominająca stożek, strzałę itp., a co za tym idzie męskiego członka; także w metaforycznym ujęciu skojarzenie z siłą
јегуља	euf.	męski organ płciowy	zool. rzeczna i morska ryba, której ciało jest podobne do żmii	skojarzenie członka z rybą o podobnych kształtach, co żmija ze względu na długość i kształt

¹¹⁶ Informacja zaczerpnięta z: http://pl.wikipedia.org/wiki/Topola_włoska

јоле	euf.	męski organ płciowy	јоле – jest to serbski skrót, a raczej nawet ksywka, przydomek od imienia Ђопђе; e – końcówka deminutywna ¹¹⁷	określenie imienne na męskiego członka, analogicznie do angielskiego imienia John, które nadaje się męskiemu członkowi; spieszczenie poprzez dodanie końcówki zdrabiającej
јолпаз	euf.	męski organ płciowy	włóczęga, człowiek, który się włóczy (МС II, s. 605)	skojarzenie włóczęgi z męskim członkiem jako wiecznie poszukującym przygody
јомпекпињ	wulg.!	męski organ płciowy	јо – <u>мпек</u> – <u>пи</u> – њ: <u>мпек</u> – <u>пи</u> → пимпек – według Шипки – chuj, kutas (s.165); zastosowany zabieg językowy polegający na wybraniu dwóch środkowych zbitek literowych i przestawieniu miejsc tych dwóch sylab; gra słowna	nazwanie męskiego członka nie wprost, ale poprzez zastosowaną grę słowną i ukryte sylaby tworzące wulgaryzm пимпек pomiędzy innymi literami
јарацкуљ	wulg.!	męski organ płciowy	ја – <u>рац</u> – <u>ку</u> – љ: <u>рац</u> – <u>ку</u> → курац – wulgaryzm według Шипки przetłumaczony jako chuj, kutas (s. 165); zastosowany zabieg językowy polegający na wybraniu dwóch środkowych zbitek literowych i przestawieniu miejsc tych dwóch sylab; gra słowna	nazwanie męskiego członka nie wprost, ale poprzez zastosowaną grę słowną i ukryte sylaby tworzące wulgaryzm курац pomiędzy innymi literami
Јохан / Јохан Себастијан	pot.	męski organ płciowy	Јохан – odpowiednik angielskiego imienia John ¹¹⁸	określenie imienne na męskiego członka, analogicznie do angielskiego imienia John, które nadaje się męskiemu członkowi

¹¹⁷ Patrz hasło јоле, uwagi własne

¹¹⁸ Patrz też hasło: јока, uwagi własne

калауз	euf.	męski organ płciowy	narzędzie w kształcie haczyka, którym można otworzyć każde zwyczajne drzwi, klucz (MC II, s. 633)	skojarzenie z kluczem, ze względu na czynność wchodzenia w kobietę, otwierania jej jak zamka w drzwiach; metaforycznie też częste konotacje z pasem cnoty, do którego klucz ma tylko jeden mężczyzna
кар(a)	pot.	męski organ płciowy	łajanie, wymyślanie, potępienie, ganień; kara (MC II, s. 662)	bezpośredni kolokwializm nazywający żeński lub też męski narząd płciowy; podstawą tego określenia jest łajanie, podobnie jak w języku polskim wulgaryzm opieprzać
карактер	euf.	męski organ płciowy	zgrupowanie podstawowych, ważnych, stałych psychicznych cech, które się uzewnętrzniają, sprawdzają w czymś postępowaniu; właściwość, cech, zaleta (MC II, s. 663)	męski członek postrzegany jako największa zaleta mężczyzny; skojarzenie członka z charakterem ma solidne podstawy, gdyż często postępowanie mężczyzny jest motywowane <i>tą cechą, zaletą</i> , którą może się pochwalić, bądź nie; poprzez pryzmat tzw. <i>myślenia członkiem</i> bardzo wiele cech mężczyzna uzewnętrznia (głównie negatywne cechy, przejawiające brak szacunku wobec kobiety) jak i też poprzez odrzucenie takiego <i>myślenia</i> (głównie pozytywne cechy, przejawiające panowanie nad swoimi żądzami)

карамела	euf.	męski organ płciowy	prażony cukier, cukierek, który się otrzymuje podgrzewaniem cukru, glukozy lub słodkiego syropu (MC II, s. 664-665)	skojarzenie z oralną stymulacją członka
кардан	euf.	męski organ płciowy	mechaniczny przegub, który umożliwia przeniesienie, obracanie pomiędzy dwoma otworami, które znajdują się jedno przy drugim pod zmiennym kątem ¹¹⁹ (MC II, s. 667)	skojarzenie z przegubem, czyli połączeniem dwóch elementów, który umożliwia wzajemne ich obracanie, poruszanie się jednego elementu względem drugiego; konotacja ze stosunkiem płciowym
кари	euf.	męski organ płciowy	кари – z angielskiego <i>curry</i> – oznacza przyprawę	skojarzenie z przyprawą, a co dalej za tym idzie z innymi przyprawami – pieprzem – stąd wulgaryzm w języku polskim pieprzyć
карина	euf.	męski organ płciowy	łajanie, wymyślanie, potępienie, ganień; kara (MC II, s. 662); ина – końcówka augmentatywna	bezpośredni kolokwializm nazywający żeński lub też męski narząd płciowy, wzmocniony poprzez końcówkę zgrubiającą; podstawą tego określenia jest łajanie, podobnie jak w języku polskim wulgaryzm opieprzać
карон	euf.	męski organ płciowy	карон = кара → łajanie, wymyślanie, potępienie, ganień; kara (MC II, s. 662)	bezpośredni kolokwializm nazywający żeński lub też męski narząd płciowy; podstawą tego określenia jest łajanie, podobnie jak w języku polskim wulgaryzm opieprzać

¹¹⁹ Wyjaśnienie polskiego pojęcia *kardan* – techn. przegub umożliwiający połączenie wałów, których osie przecinają się pod kątem rozwartym; zawiera element łączony z każdym z wałów przegubami płaskimi o wzajemnie prostopadłych osiach; przegub krzyżakowy (...); *Słownik wyrazów obcych*, PWN, Warszawa, 1991, s. 407.

кврга	euf.	męski organ płciowy	zgrubienie, wyrosnięte w obojętnie jakiej części organizmu, guz, spuchlizna, wyspa (na ciele człowieka lub zwierzęcia) (MC II, s. 694) ¹²⁰	skojarzenie członka z czymś wystającym, wyrastającym z ciała; także skojarzenie ze względu na atut mężczyzny, jego najsilniejsza strona, jego duma
кита	euf.	męski organ płciowy	snopek, bukiet, wiązanka (kwiatów) (MC II, s. 714)	skojarzenie ze względu na wygląd, zwłaszcza pod względem znajdujących się na końcach łodyg kwiatów
китара	euf.	męski organ płciowy	starogrecki muzyczny instrument podobny do liry; gitara (MC II, s. 714)	skojarzenie z gitarą ze względu na wygląd instrumentu; także zastosowana gra słowna czyli zamienienie pierwszej litery wyrazu po to, aby hasło китара nawiązywało do кита – czyli żargonowego określenia na męski narząd płciowy
китаћ	euf.	męski organ płciowy	китаћ → hipokorystyk od кита - snopek, bukiet, wiązanka (kwiatów) (MC II, s. 714)	skojarzenie ze względu na wygląd, zwłaszcza pod względem znajdujących się na końcach łodyg kwiatów; dodatkowo spieszczony zabarwienie znaczenia wyrazu
кифла	euf.	męski organ płciowy	rodzaj delikatnego pieczywa zawijanego, wyglądającego jak księżyc w fazie początkowej, po nowiu (kiedy go zaczyna przybywać); rogalik (MC II, s. 716)	skojarzenie członka z rogalikiem pod względem wyglądu; także konotacje z oralną stymulacją członka
клада	euf.	męski organ płciowy	odcinek, odrzynek grubego kawałka drzewa; krótka, gruba belka; kawałek drzewa (MC II, s. 719)	skojarzenie z kawałkiem drzewa, belką ze względu na długość, grubość, twardość; metaforycznie z siłą

¹²⁰ Patrz hasło адут, uwagi własne

КЛИМПАЧ	euf.	męski organ płciowy	климпетати – kołysać się, huścić, wisieć (MC II, s. 737)	skojarzenie z członkiem, który kołysze się, wisi
КЛИН / КЛИНАЦ	euf.	męski organ płciowy	większy lub mniejszy kawałek drewna, żelaza, zaostrowany z jednego końca, który się stosuje do rozmaitych zamiarów (do wieszania czegoś, przy rąbaniu drewna) (MC II, s. 737)	skojarzenie członka z kawałkiem ostro zakończonym drewna lub żelaza, przeznaczonego do różnych prac domowych, przede wszystkim do wbijania się – stąd skojarzenie z czynnością wbijania się w kobietę podczas stosunku płciowego
КЛИПАН	pot.	męski organ płciowy	głupi, nieociosany, ograniczony człowiek, cymbał, głupiec (MC II, s. 739)	skojarzenie ze względu na tzw. <i>myślenie członkiem</i> ; mężczyznę uznaje się wówczas za nieociosanego, ograniczonego w myśleniu wyłącznie o potencjalnym stosunku płciowym; mężczyzna głupi, przejawiający też brak szacunku wobec kobiety; również dosłownie i metaforycznie <i>brak mózgu</i> członka męskiego
КЛЪУЧ	euf.	męski organ płciowy	metalowy przedmiot do zamykania i otwierania dziurki od klucza, zamka w drzwiach (MC II, s. 750)	skojarzenie z kluczem, ze względu na odniesienie czynności wchodzenia w kobietę, otwierania jej jak zamka w drzwiach; metaforycznie też częste konotacje z pasem cnoty, do którego klucz ma tylko jeden mężczyzna
Кобасица	euf.	męski organ płciowy	kiszka, jelito (naturalne lub sztuczne) wypełnione siekanym mięsem jak artykuły żywnościowe (MC II, s. 760)	skojarzenie członka z kiszka pod względem wyglądu; również konotacja z oralną stymulacją członka

КОКОТ	euf.	męski organ płciowy	zool. samiec kury, kogut (MC II, s. 775)	w języku serbskim bardzo częste skojarzenie koguta z członkiem męskim ze względu na funkcje jakie kogut pełni w hierarchii kur
КОКОТАН	euf.	męski organ płciowy	КОКОТАН → КОКОТ - zool. samiec kury, kogut (MC II, s. 775)	skojarzenie z kogucim pianiem; kogut jako zwierzę kojarzone z członkiem męskim
КОЛАЦ	euf.	męski organ płciowy	krótszy drążek, tyczka, zaostzona z jednej strony (MC II, s. 778)	skojarzenie członka ze względu na wygląd, długość, ostre zakończenie tyczki; także ze względu na czynność wbijania się w coś – w tym wypadku w kobietę podczas stosunku płciowego
КОПЈЕ	euf.	męski organ płciowy	broń, którą się prowadzi i którą się rzuca, a składa się z podłużnej tyczki i ostrza na szczycie z kamienia, kości lub najczęściej z metalu (MC II, s. 845)	skojarzenie członka ze względu na wygląd, długość, ostre zakończenie oszczepu oraz ruch jaki się wykonuje
КРАСТАВАЦ	euf.	męski organ płciowy	roślina warzywna z rodziny dyniowatych z jadalnymi, wydłużonymi, zielonymi owocami (MC III, s. 38)	skojarzenie z ogórkiem ze względu na podobny wygląd, długość, twardość, grubość zbliżone do faktycznego wyglądu członka męskiego
КРАСТАВИЦА	euf.	męski organ płciowy	краставица → краставац – patrz hasło wyżej; ица – końcówka dla rodzaju żeńskiego (MC III, s. 38)	skojarzenie z ogórkiem ze względu na podobny wygląd, długość, twardość, grubość zbliżone do faktycznego wyglądu członka męskiego

кривак	wulg.!	męski organ płciowy	prostacka, chamska, nieprzyzwoita rzecz (uczyniona zazwyczaj chamskim, ordynarnym gestem mierzącym od dłoni do łokcia) (MC III, s. 61)	skojarzenie członka z <i>gestem Kozakiewicza</i> ze względu na treść jaką ze sobą niesie; także skojarzenie gestu pod względem długości i grubości podramienia i zaciśniętą pięść
кур (а)	wulg.!	męski organ płciowy	кур (а) – jest to skrót od terminu курац – według Шипки чуј, кутас (s. 165)	wulgarne określenie w postaci skrótu na męski członek
курац	wulg.!	męski organ płciowy	według Шипки чуј, кутас (s. 165)	bezpośrednie wulgarne określenie na męski członek
курезина	wulg.!	męski organ płciowy	курезина → курац – według Шипки чуј, кутас (s. 165); ина – końcówka augmentatywna	bezpośrednie wulgarne określenie na męski członek, wzmacnione przez końcówkę zgrubiającą
куретин (а)	wulg.!	męski organ płciowy	куретин (а) → курац – według Шипки чуј, кутас (s. 165); ина – końcówka augmentatywna	bezpośrednie wulgarne określenie na męski członek, wzmacnione przez końcówkę zgrubiającą
куро	wulg.!	męski organ płciowy	куро – jest to skrót, a raczej ksywka, przydomek od курац - według Шипки чуј, кутас (s. 165)	skojarzenie z bezpośrednią nazwą męskiego członka; stworzenie z tej nazwy swoistego przydomka na wzór np.: Петар → Перо
курцослав	wulg.!	męski organ płciowy	курцо + слав → określenie upodabniające serbskie imię	skojarzenie na podstawie zestawienia dwóch wyrazów, rzeczownika i czasownika, tworzącego imię męskie według wzoru np. Владислав, Станислав

курченце	wulg.!	męski organ płciowy	курченце → курац – według Шипки чуј, kutas (s. 165); енце – końcówka typowa dla deminutywu	pieszczotliwa nazwa na męskiego członka, poprzez dodanie zdrabniającej końcówki
курчина	wulg.!	męski organ płciowy	курчина → курац – курац – według Шипки чуј, kutas (s. 165); ина – końcówka augmentatywna	augmentatywna nazwa na męskiego członka poprzez dodanie końcówki zgrubiającej
курчић	wulg.!	męski organ płciowy	курчић – курац – według Шипки чуј, kutas (s. 165); ић – typowa deminutywna	pieszczotliwa nazwa na męskiego członka, poprzez dodanie zdrabniającej końcówki
лаки коњица	euf.	męski organ płciowy	лаки – taki, który jest małej ciężkości, masy, nierozwinięty w swojej ciężkości w stosunku do innych rzeczy tego samego rodzaju (МС III, s. 157); коњица – rodzaj wojska konnego (МС II, s. 840); określenie szybkiej husarii ¹²¹ , przeznaczonej do zadań specjalnych	skojarzenie ze względu na parę czynników np. z samym zwierzęciem – koń – kojarzonym z męskim członkiem, ale też szybka husaria – ze względu na wykonywanie zadań specjalnych, wojsko wielkiego rozmiaru, prestiżu w zestawieniu z męskim członkiem w podobnym rozumieniu
л(иј)епис Иво	pot..	męski organ płciowy	лепис – taki, który się odznacza harmonijnością, składnością, prawidłowością kształtu, struktury, wymiaru; wygodny, przyjemny do patrzenia (МС III, s. 188); Иво – imię męskie	wyrażenie <i>piękny Иво</i> skojarzone z najlepszym przyjacielem mężczyzny, czyli jego członkiem; podobne w języku polskim – piękny Wacek, Wacusi, czy w angielskim beautiful John

¹²¹ Informacja zaczerpnięta z: http://sr.wikipedia.org/wiki/Јуриш_Лаке_коњице

лудак	przekl.	męski organ płciowy	obłąkany, szalony, głupi, durny człowiek, umyślowo chory człowiek (MC III, s. 240)	skojarzenie z osobą, która jest szalona, owładnięta namiętnością, pożądaniem, antropomorfizacja członka męskiego jako szaleńca, wariata, pełnego pożądania; także osoba, która traktuje stosunek płciowy w kategorii sportu, mechanicznej czynności lub bardziej zabawy; również można skojarzyć kretyna, idiotę z osobą szaloną, owładniętą namiętnością, pożądaniem
лула/ лулек	euf.	męski organ płciowy	przyrząd do palenia z półokrągłym poszerzeniem na jednym końcu, w którym pali się tytoń (MC III, s. 245)	skojarzenie członka z fajką ze względu na wygląd, także dym wychodzący z fajki podczas palenia; również skojarzenie z oralną stymulacją członka
мајмун	euf.	męski organ płciowy	zool. człowiekowi najbardziej podobny przedstawiciel zwierzęcego świata, z tego samego rzędu ¹²² (MC III, s. 276)	skojarzenie członka z małpą ze względu na <i>zachowanie</i> członka, także skojarzenie z osobą, która traktuje stosunek płciowy w kategorii sportu, mechanicznej czynności lub bardziej zabawy; również można skojarzyć kretyna, idiotę z osobą szaloną, owładniętą namiętnością, pożądaniem
мало прасе	euf.	męski organ płciowy	мали – taki, który jest według rozmiaru poniżej przeciętnej, normy (MC III, s. 283); прасе – zool. młoda świnia (MC IV, s. 858)	skojarzenie z prosiakiem w sensie erotycznym; w języku polskim określenie analogiczne – świństwa

¹²² Z rzędu naczelnych, uwagi własne

Маринко	pot.	męski organ płciowy	imię serbskie dla mężczyzny	skojarzenie z najlepszym przyjacielem mężczyzny, czyli jego członkiem; podobne w języku polskim – Wacek, Wacuś; kojarzenie popularnych imion z członkiem męskim
масло	euf.	męski organ płciowy	масло = маслац → tłuszcz produkowany z mleka drogą mechaniczną, masło (MC III, s. 307)	skojarzenie z masłem ze względu na płyny jakie wydziela, zwłaszcza podczas ejakulacji
мачор	euf.	męski organ płciowy	мачор → мачак – zool. samiec kota (MC III, s. 319)	częste w Serbii skojarzenie męskiego członka z kociakiem
мачуга	euf.	męski organ płciowy	kij, pałka (MC III, s. 320)	skojarzenie z kijem, pałką ze względu na kształt, twardość i wielkość męskiego członka, a także na siłę
машка	euf.	męski organ płciowy	pałka, kij, którym się w zabawie rzuca i odbija piłkę (MC III, s. 323), клис – krótki kawałek drewna, który się w dziecięcej zabawie za pomocą pałki rzuca w dal; sama ta zabawa (MC II, s. 739)	skojarzenie z kijem, pałką ze względu na kształt, twardość i wielkość męskiego członka, a także na siłę
међубутни ландарало	euf.	męski organ płciowy	међу – między; бутни od бут – część tylna nogi ponad kolaniem u zwierząt; ландарало – ten, który się kręci, biega tam i z powrotem, wałęsa się, błąka	skojarzenie ze względu na miejsce tzn. między udami, a także pozycję wiszącą członka i co za tym idzie jego poruszanie się np. w czasie chodzenia
међунога	euf.	męski organ płciowy	међу – między; нога – noga → międzynoga	skojarzenie bezpośrednie z członkiem męskim pod względem miejsca gdzie się znajduje – między nogami mężczyzny; w języku polskim istnieje pojęcie <i>trzecia noga</i> na określenie męskiego członka

МЕКАНИТИС	euf.	męski organ płciowy	мекан – miękki (czasami wzmacniane znaczenie); итис – dodanie końcówki, która nadaje całemu terminowi bardziej <i>naukowy</i> wydźwięk, ze względu na podobieństwo końcówki итис (-itis) w nazewnictwie medycznym, zwłaszcza chorób	skojarzenie z miękkością i pozycją wiszącą członka męskiego w tzw. stanie spoczynku, tzn. nie poddanym stanowi erekcji
МЕКИТИС	euf.	męski organ płciowy	мек – ten, który lekko zwisa pod przyciskiem, który lekko się ściska, zgina, zwija itp. (MC III, s. 334); итис – dodanie końcówki, która nadaje całemu terminowi bardziej <i>naukowy</i> wydźwięk, ze względu na podobieństwo końcówki итис (-itis) w nazewnictwie medycznym, zwłaszcza chorób	skojarzenie z miękkością i pozycją wiszącą członka męskiego w tzw. stanie spoczynku, tzn. nie poddanym stanowi erekcji
МЕЊАЧ	euf.	męski organ płciowy	urządzenie w samochodzie, którym się przystosowuje stosunek prędkości obrotowej kół i pracy silnika (MC III, s. 343)	skojarzenie z dźwignią do skrzyni biegów ze względu na ogólny wygląd
МЕТАК	euf.	męski organ płciowy	zabójczy środek do ładowania broni palnej, który składa się z ziarna, metalowej lub papierowej obwoluty z prochem strzelniczym w środku i zapalnika (MC III, s. 351)	skojarzenie z <i>produktem</i> wytrysku, tzn. z ładunkiem, który wystrzela z męskiego członka

меца	euf.	męski organ płciowy	меца od медвед → zool. potężne zwierzę, masywnego, ociążałego, niezdarnego ciała, obrośnięty długą kudłatą sierścią i niezgranym chodem całymi stopami (MC III, s. 326)	skojarzenie z misiem ze względu na siłę zwierzęcia
мики	pot.	męski organ płciowy	мики – odnosi się do Mickey Mouse tzn. do Myszki Miki	skojarzenie ze względu na znaną postać z bajek dla dzieci; kojarzenie popularnych imion z członkiem męskim
МИМПЕК	wulg.!	męski organ płciowy	МИМПЕК → ПИМПЕК – według Шипки – chuj, kutas (s. 165); zastosowany zabieg językowy polegający na zamianie miejscami liter występujących w wyrazie, gra słowna	nazwanie męskiego członka nie wprost, ale poprzez zastosowaną grę słowną i pomieszczenie litery w wyrazie, tworzące wulgaryzm ПИМПЕК
мицало	pot./ wulg.	męski organ płciowy	мицало → мицати – ruszyć w kierunku, w stronę, posunąć (MC III, s. 387)	skojarzenie z tym, który odbywa stosunek płciowy – w języku polskim odpowiednik w wulgarnym czasowniku <i>ruchać</i>
мишић	euf.	męski organ płciowy	мишић – elastyczny organ lub jego część u człowieka i zwierząt, który kurczeniem i rozciąganiem wykonuje ruchy części ciała i tak umożliwia ruszanie całego organizmu (MC III, s. 388)	skojarzenie z mięśniem ze względu na funkcję jaką wykonuje, tzn. dzięki ruchom mięśni poszczególne części ciała mogą się ruszać – stąd odniesienie do męskiego członka
мој	pot.	męski organ płciowy	rzeczownik własny – mój (MC III, s. 413)	eufemizacja nazwy członek męski – zastąpienie wyrażenia samym eufemizmem <i>mój</i>
муштикла	euf.	męski organ płciowy	urządzenie do palenia papierosów, w kształcie krótkiej rurki, cewki, w które się wkłada papierosa (MC III, s. 477)	skojarzenie ze względu na oralną stymulację męskiego członka

паламар	euf.	męski organ płciowy	większy lub mniejszy kawałek żelaza, zaostrzony z jednego końca, który się stosuje do rozmaitych zamiarów (np. do wieszania czegoś), gwóźdź (MC II, s. 737)	skojarzenie członka z kawałkiem ostro zakończonych żelaza, przeznaczonego do różnych prac domowych, przede wszystkim do wbijania się – stąd skojarzenie z czynnością wbijania się w kobietę podczas stosunku płciowego
паприка	euf.	męski organ płciowy	bot. roślina warzywna z rodziny psiankowatych, z zielonymi lub czerwonymi owocami, okrągłymi lub wydłużonymi, ostrego lub łagodnego (słodkiego) smaku, których się używa jako przyprawa lub jedzenie (MC IV, s. 327)	skojarzenie ze względu na ostrość przyprawy, ale też co dalej za tym idzie z innymi przyprawami – pieprzem – stąd wulgaryzm w języku polskim pieprzyć
патак	euf.	męski organ płciowy	zool. samiec kaczki, ptaka pływaka (MC IV, s. 355)	skojarzenie kaczora z członkiem męskim
патка	euf.	męski organ płciowy	zool. ptak wodny o szerokim, płaskim dziobie, krótkiej szyi i krótkich, szeroko rozstawionych nogach z błonami do pływania, ptak pływak (MC IV, s. 358)	skojarzenie kaczki z członkiem męskim
патрљак	euf.	męski organ płciowy	suchy kawał drewna, pozostałość po pociętej, porąbanej lub złamanej gałęzi, łodygi, źdźbła, drzewa (MC IV, s. 361)	skojarzenie ze względu na wygląd patyka
певач	euf.	męski organ płciowy	ptak, który śpiewa (MC IV, s. 373) – w rozumieniu: kogut	w języku serbskim bardzo częste skojarzenie koguta z członkiem męskim ze względu na funkcje jakie kogut pełni w hierarchii kur
пендрек	euf.	męski organ płciowy	policyjna gumowa pałka (MC IV, s. 382)	skojarzenie z policyjną pałką ze względu na kształt i ogólny wygląd

петелька	euf.	męski organ płciowy	uchwyt, rączka, liścia, kwiatu, owocu (MC IV, s. 399)	skojarzenie na podstawie założenia, iż owoc to męczyzna, a tzw. <i>ogonek</i> jakiegoś owocu to męski członek, na którym – w odwróconym stanie – wisi męczyzna
пимпек	wulg.!	męski organ płciowy	według Шипки – chuj, kutas (s.165)	bezpośrednie określenie na męski członek
пимпић	wulg.!	męski organ płciowy	пимпић → пимпек - według Шипки – chuj, kutas (s.165); ић – końcówka deminutywna	bezpośrednie określenie na męski członek, spieszczone przez końcówkę zdrabiającą
пипирипи	wulg.!	męski organ płciowy	пипирипи → пимпек - według Шипки – chuj, kutas (s.165)	bezpośrednie określenie na męski członek
пиле	pot.	męski organ płciowy	młode kury (rzadziej innego ptaka) (MC IV, s. 422)	skojarzenie z erotyczną rozmową kochanków, którzy zwracają się do siebie pieszczotliwym określeniem пиле
писак	euf.	męski organ płciowy	część instrumentu dętego zazwyczaj w kształcie rurki, cewki, gdzie tworzy się dźwięk (MC IV, s. 431)	skojarzenie pod względem kształtem instrumentu; także czynność grania na instrumencie kojarzona ze stosunkiem płciowym, a szczególności oralną stymulacją członka
питон	euf.	męski organ płciowy	zool. rodzaj żmii z rzędu łuskonośnych (MC IV, s. 440)	skojarzenie ze względu na ogólny wygląd pytona
прасе	euf.	męski organ płciowy	zool. młoda świnia (MC IV, s. 858)	skojarzenie z prosiakiem w sensie erotycznym; w języku polskim określenie analogiczne – świństwa
прикан	euf.	męski organ płciowy	прикан – z języka angielskiego – prick – nakłuwać, przekłuwać, kłuć ¹²³	skojarzenie ze względu na czynność jaką wykonuje męski członek

¹²³ Tłumaczenie na podstawie słownika: T. Piotrowski, Z. Saloni, *Nowy słownik angielsko – polski, polsko – angielski*, wyd. Wilga, s. 329

прст	euf.	męski organ płciowy	jeden z pięciu ruchomych, końcowych części ręki lub nogi u człowieka (MC V, s. 268)	częste skojarzenie ze względu na podobieństwo wyglądu palca i członka męskiego
пумпица	euf.	męski organ płciowy	пумпица → пумпа – mechaniczne urządzenie do czerpania lub przenoszenia cieczy, płynu, do wnoszenia lub wyrzucania gazów; przyrząd do czerpania z czegoś (zazwyczaj wody lub innej cieczy) (MC V, s. 288)	skojarzenie czynności pompowania ze stosunkiem płciowym
пушка	euf.	męski organ płciowy	ręczna broń palna z jedną lub dwiema długimi rurami (MC V, s. 312)	skojarzenie ze strzelną ze względu na podobieństwo wyglądu; także czynność strzelania z broni kojarzona z wytryskiem męskiego członka
рацку	wulg.!	męski organ płciowy	рац – ку: ку – рац → курац – według Шипки – chuj, kutas (s. 165); zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji drugiej sylaby przed pierwszą; to zjawisko językowe występuje w żargonie szatrowaczkim	bezpośredni wulgaryzm na męski członek, zastosowana gra słowna
рог	euf.	męski organ płciowy	kosztowny szpiczasty i ostry wyrostek, narośl, na głowie niektórych zwierząt (MC V, s. 548)	skojarzenie z rogiem ze względu na ostre zakończenie i ogólny wygląd, także czynność wbijania
ручка	euf.	męski organ płciowy	część przedmiotu (rolnictwa, ręcznego narzędzia, naczynia, broni itp.), które się trzyma lub chwytą ręką, rączka, uchwyt (MC V, s. 589)	skojarzenie na podstawie założenia, iż uchwytem, rączką jest w tym wypadku męski członek, na którym – w odwróconym stanie – wisi mężczyzna i za który może być trzymany (np. w zabawach, grach erotycznych)
сабља	euf.	męski organ płciowy	biała broń ze stali, szabla (MC VI, s. 597)	skojarzenie ze względu na kształt szabli; także ze względu na czynność wbijania

свој	pot.	męski organ płciowy	rzeczownik własny – swój (MC V, s. 700)	eufemizacja nazwy członek męski – zastąpienie wyrażenia samym eufemizmem <i>swój</i>
сврдао	euf.	męski organ płciowy	сврдао = сврдило – narzędzie do wiercenia dziury, świder, wiertarka	skojarzenie męskiego narządu płciowego z wiertarką ze względu na czynność <i>wwiercania</i> się w kobietę
срамотњак	euf.	męski organ płciowy	срамотњак = срамотник – ten, który się nie wstydzi, bezwstydnik (MC VI, s. 958)	skojarzenie ze względu na wstydliwą część ciała mężczyzny, która zostaje odarta ze wstydu, odkrywana w celu odbycia stosunku płciowego
стојко/ Стојко	pot.	męski organ płciowy	imię męskie, które zawiera w sobie czasownik стати – stać	określenie imienne na męskiego członka, analogicznie do angielskiego imienia John, które nadaje się męskiemu członkowi, dodatkowo imię, które budzi skojarzenia ze stanem członka
стричек	pot.	męski organ płciowy	стричек → стриц – brat ojca dla syna (MC V, s. 29)	skojarzenie z wujkiem ze względu na podobieństwo stosunku wobec zaufanej osoby z rodziny tak jak do swojego członka
суцука	euf.	męski organ płciowy	kiełbasa z baraniego (owczego) lub wołowego mięsa (MC V, s. 112)	skojarzenie ze względu na kształt kiełbasy; także skojarzenie z oralną stymulacją członka
твртко	pot.	męski organ płciowy	imię męskie, które zawiera w sobie przymiotnik тврд – twardy	określenie imienne na męskiego członka, analogicznie do angielskiego imienia John, które nadaje się męskiemu członkowi, dodatkowo imię, które budzi skojarzenia z twardością członka
томпус	euf.	męski organ płciowy	rodzaj cygara (MC V, s. 234)	skojarzenie ze względu na kształt, stosunkową grubość cygara; także skojarzenie z oralną stymulacją członka

ТОП	euf.	męski organ płciowy	rodzaj artyleryjskiej broni, broń palna, proporcjonalnie szeroka, za pomocą której, zazwyczaj na duże odległości, odpala się ładunki wybuchowe (granaty) (MC VI, s. 236)	skojarzenie z armata ze względu na wygląd oraz czynność wystrzeliwania pocisków skojarzona z wytryskiem członka męskiego
ТОПОВСКА ЦИЈЕВ	euf.	męski organ płciowy	топовски – który się odnosi do armaty (MC V, s. 239); цијев → цев – walcowaty i pusty w środku narząd, przez który coś się przemieszcza (MC VI, s. 773)	skojarzenie ze względu na kształt cewki, a także czynność wystrzeliwania pocisków skojarzona z wytryskiem członka męskiego
ћевап	euf.	męski organ płciowy	kawałki mięsa wypieczonego na rożnie (MC VI, s. 359) ¹²⁴	skojarzenie ze względu na kształt; także skojarzenie z oralną stymulacją członka
хармоникаш	euf.	męski organ płciowy	grający na harmonii (MC VI, s. 714)	skojarzenie ze względu na czynność grania na instrumencie; także skojarzenie z oralną stymulacją członka
хаубица	euf.	męski organ płciowy	rodzaj ciężkiej armaty (MC VI, s. 717)	skojarzenie z armata ze względu na wygląd oraz czynność wystrzeliwania pocisków skojarzona z wytryskiem członka męskiego
хуј	wulg.!	męski organ płciowy	według Шипки – chuj, kutas (s. 165)	bezpośredni wulgaryzm nazywający męski członek
цигара	euf.	męski organ płciowy	цитара → цитра – muzyczny instrument z metalowymi strunami, rodzaj liry (MC VI, s. 806)	skojarzenie ze względu na czynność grania na instrumencie budzącą skojarzenia z odbywaniem stosunku płciowego
црево	euf.	męski organ płciowy	anat. część organu odpowiedzialna za trawienie w kształcie miękkiej i rozciągliwej cewki w ludzkim i zwierzęcym ciele (MC VI, s. 816)	skojarzenie ze względu na podobieństwo wyglądu ogólnego

¹²⁴ Więcej informacji o tej serbskiej potrawie na: <http://sr.wikipedia.org/wiki/Ћевап>

чик	euf.	męski organ płciowy	ostatek wypalonego cygara lub papierosa, który się rzuca, pet (MC VI, s. 877)	skojarzenie ze względu na kształt peta; także skojarzenie z oralną stymulacją członka
чук	wulg.	męski organ płciowy	чук → чукати – uderzać, tłuc, stukać, pukać, bić, walić, trzaskać (MC VI, s. 902)	skojarzenie ze względu na czynność uderzania, walenia, pukania kobiety podczas stosunku płciowego
чукало	wulg.	męski organ płciowy	чук → чукати – uderzać, tłuc, stukać, pukać, bić, walić, trzaskać (MC VI, s. 902); ло – końcówka nomina instrumenti	skojarzenie z członkiem jako przedmiotem wykonującym pewną czynność; uderzanie, walenie, pukanie kobiety podczas stosunku płciowego
шилѣак	euf.	męski organ płciowy	bardzo ostry szczyt, wierzchołek czegoś (MC VI, s. 956)	skojarzenie ze względu na ostre zakończenie i ogólny wygląd
шмајсер	euf.	męski organ płciowy	rodzaj krótkiej broni maszynowej (MC VI, s. 985)	skojarzenie ze względu na czynność wystrzeliwania pocisku budzącą skojarzenie z wytryskiem męskiego członka
шмрк	euf.	męski organ płciowy	pompa; gumowa cewka, którą się pod naciskiem wyrzuca wodę ze strumienia (MC VI, s. 987)	skojarzenie czynności pompowania ze stosunkiem płciowym
шпиц	euf.	męski organ płciowy	wierzchołek, czubek, przednia część czegoś (butów itp.) (MC VI, s. 997)	skojarzenie z czubkiem, wierzchołkiem męskiego członka
шрафцингер	euf.	męski organ płciowy	klucz, przyrząd do zamykania i otwierania (MC VI, s. 999)	skojarzenie z kluczem ze względu na czynność wchodzenia w kobietę, otwierania jej jak zamka w drzwiach; metaforycznie też częste konotacje z pasem cnoty, do którego klucz ma tylko jeden mężczyzna
штап	euf.	męski organ płciowy	kij, pal jako symbol władzy, czynu, dostojności, czci (MC VI, s. 1002)	skojarzenie ze względu na kształt, ogólny wygląd; także skojarzenia dotyczące władzy, czci, dostojności jakie odczuwa mężczyzna dzięki członkowi

MĘSKIE JĄDRA

jaje	pot.	męskie jądra	biol. 1. rozmnażająca się (największa) komórka; komórka występuje u ptaków, żółwi i u jakichś innych zwierząt, owinięte otoczką lub w łusce, łupinie, owalnego kształtu; używa się ich jako artykułu żywnościowego (MC II, s. 558); 2. część męskiego organu płciowego, w którym tworzy się nasienie (MC II, s. 558)	bezpośrednie skojarzenie jąder z jajkami ptaków, np. kur, żółwi i innych zwierząt pod względem okrągłego, owalnego kształtu, także skojarzenie z czynnością zapłodnienia – jajka jako wynik zapłodnienia, płód, jądra wytwarzające nasienie jako czynnik zapładniający komórkę jajową
jajce	pot.	męskie jądra	deminutyw od jaje – biol. 1. rozmnażająca się (największa) komórka; komórka występuje u ptaków, żółwi i u jakichś innych zwierząt, owinięte otoczką lub w łusce, łupinie, owalnego kształtu; używa się ich jako artykułu żywnościowego (MC II, s. 558); 2. część męskiego organu płciowego, w którym tworzy się nasienie (MC II, s. 558)	bezpośrednie zdrobniałe, pieszczotliwe skojarzenie jąder z jajkami ptaków, np. kur, żółwi i innych zwierząt pod względem okrągłego, owalnego kształtu, także skojarzenie z czynnością zapłodnienia – jajka jako wynik zapłodnienia, płód, jądra wytwarzające nasienie jako czynnik zapładniający komórkę jajową
keca	euf.	męskie jądra	torebeczka, woreczek (ze skóry, grubego płótna, papieru, kartki, sukna lub dzianiny) (MC II, s. 700)	skojarzenie z torebką, workiem, którym znajdują się męskie jądra

мудање	pot.	męskie jądra	od мудро – według Шипки – jaja (s. 166)	bezpośrednie określenie na męskie jądra
орах	euf.	męskie jądra	bot. rodzaj drzewa, drzewo owocowe, które się hoduje ze względu na owoce (kosztowne) i drzewa, które jest sprzyjające, dogodne w technicznej obróbce (МС III, s. 182)	skojarzenie jąder z orzechem pod względem okrągłego, owalnego kształtu
сладострасни куглица	pot.	męskie jądra	сладострасни → сладострасно – rożądający, żądny (МС V, s. 841); куглица → кугла – ciało, któremu wszystkie jego punkty na powierzchni są jednakowo oddalone od środka; kula, piłka (МС II, 109); ица – typowa końcówka deminutywa	skojarzenie bezpośrednie jąder z <i>żądzą kuli</i> , gdzie kula jest jądrem; pożądanie jądra
ћеса	euf.	męskie jądra	ћеса → кеса - torebeczka, woreczek (ze skóry, grubego płótna, papieru, kartki, sukna lub dzianiny) (МС II, s. 700)	skojarzenie z torebeczką, workiem, którym znajdują się męskie jądra

ŻEŃSKIE GENITALIA

банка	euf.	żeński organ płciowy ¹²⁵	zakład pieniężny w budynku, w którym jest on umiejscowiony (MC I, w. 138)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z bankiem, w którym znajduje się <i>skarb</i> , pieniądze
бразда	pot.	żeński organ płciowy	wgłębienie, które pług zostawia na powierzchni ziemi podczas orania (MC I, s. 258)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z bruzdą ze względu na wygląd
брана	euf.	żeński organ płciowy	sztuczna, artystyczna przegroda na wodzie, która stosunkowo długo zatrzymuje jej poziom (MC I, s. 260)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z tamą, spiętrzającą wodę, ze względu na wygląd i jej predestynację; skojarzenie z ochroną dostępu do wnętrza kobiety
бубњача	euf.	żeński organ płciowy	бубњача → бубна опна - anat. błona, która dzieli ucho zewnętrzne od środkowego, bębenek, błona bębenkowa (MC I, s. 292)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z błoną bębenkową pod względem napięcia głównej części błony – tak jak błona dziewicza kobiety
верна	euf.	żeński organ płciowy	верна → веран – pełen wierności, zaufany; oddany, wierny (MC I, s. 355)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z wiernością, tzn. oddaniem jednemu mężczyźnie
вочка	euf.	żeński organ płciowy	drzewo, na którym rosną owoce oraz sam owoc z takiego drzewa (MC I, s. 419)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z owocem kobiety
врутак	euf.	żeński organ płciowy	źródło, ujście (MC I, s. 445)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego ze źródłem; źródło rozkoszy
врч	euf.	żeński organ płciowy	naczynie do picia (zazwyczaj z ziemi) z rączką, uchwytem (MC I, s. 447)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z zaspokajaniem pragnienia

¹²⁵ Według Šipki wszystkie określenia nazywające żeński narząd płciowy, tzn. po serbsku пичка tłumaczy się na język polski jako *pizda*, *cipa*, Д. Шипка, *Опсцене речи у српском језику*, Београд, 1999, s. 166

граба	pot.	żeński organ płciowy	rów; okop, szaniec, rów (MC I, s. 545)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z rowem pod względem wyglądu, <i>głębokiej dziury</i>
длакавица	euf.	żeński organ płciowy	zool. rodzaj ryby z dużą ilością drobnych kości (MC I, s. 694)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z rybą z wielu względów, przede wszystkim jest to bardzo częste w żargonie języka serbskiego skojarzenie z kobietą i jej organem płciowym ¹²⁶ ; również skojarzenie ze względu na zapach ryby i zapach kobiecej pochwy podczas menstruacji
ђанфа	euf.	żeński organ płciowy	z języka niemieckiego – jungfräulich – dziewiczy ¹²⁷	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z niewinnością, dziewictwem
желја	pot.	żeński organ płciowy	popęd, instynkt, dążenie do osiągnięcia, realizacja, urzeczywistnieniem czegoś, tęsknota, pożądanie (MC II, s. 25)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego ze względu na pożądanie kobiecej pochwy przez mężczyzn; urzeczywistnienie upojenia, osiągnięcie celu mężczyzny
жемља	euf.	żeński organ płciowy	жемља → жемичка = земичка – chlebek z białej pszennej mąki (MC II, s. 26)	częste skojarzenie żeńskiego organu płciowego z ciastem wszelkiego rodzaju, tu: z chlebem, ze względu podobieństwo wyglądu bułki z przecięciem pośrodku
жлундра	pot.	żeński organ płciowy	żyłasty, muskularny i skórzasty kawałek mięsa, żyła w mięsie (MC II, s. 44)	skojarzenie błony dziewiczej kobiety z kawałkiem mięsa pod względem napięcia, umięśnienia

¹²⁶ Informacja na podstawie B. Gerzić, N. Gerzić, *Rečnik savremenog Beogradskog žargona*, Istar, Beograd, 2000, s. 120

¹²⁷ Tłumaczenie na podstawie słownika polsko – niemieckiego: *Polnisch – Deutsch, Deutsch – Polnisch*, Langenscheidt, Berlin und München, 1991, s. 312

жуль	pot.	żeński organ płciowy	stwardniała i silnie zgrubiała skóra na dłoniach, spodniej części stóp lub gdzieś indziej (МС II, s. 49)	skojarzenie błony dziewiczej kobiety ze zgrubiałym kawałkiem skóry; skojarzenie ze względu na dotkliwość kobiecego narządu płciowego
зевалиця	euf.	żeński organ płciowy	bot. rodzaj rośliny warzywnej z kwiatami, która przypomina rozdziawioną szczękę z zawiniętym owocem (МС II, s. 293)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z rośliną ze względu na podobieństwo rozdziawionej szczęki z zawiniętym owocem z pochwą kobiety i owocem jaki stanowi
јама	pot.	żeński organ płciowy	dziura wykopana w ziemi (МС II, s. 561)	bezpośrednie skojarzenie żeńskiego organu płciowego z dziurą, jamą, którą można zajrzeć wejść
јонцамињ	wulg.	żeński organ płciowy	јон – ца – мињ: ца – мињ → мињца – według Шипки – pizda, cipa (s. 166); zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji drugiej sylaby przed pierwszą	wulgarnie określenie żeńskiego narządu płciowego nie wprost, ale poprzez ukrycie terminu pomiędzy literami za pomocą gry słownej
јочкапињ	wulg.	żeński organ płciowy	јо – чка – пи – њ: чка – пи → пичка – według Шипки – pizda, cipa (s. 166); zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji drugiej sylaby przed pierwszą	wulgarnie określenie żeńskiego narządu płciowego nie wprost, ale poprzez ukrycie terminu pomiędzy literami za pomocą gry słownej
капа	euf.	żeński organ płciowy	część ubrania, wyposażenie, ekwipunek, którym się zakrywa głowę, różnorodnie ukształtowana, bez ronda, skrzydła lub z daszkiem nad czołem (МС II, s. 654)	skojarzenie ze względu na podobieństwo do odwróconej czapki

кар – бунар	wulg.	żeński organ płciowy	кар – łajanie, wymyślanie, basztanie, kara (MC II, s. 662); także od курац – według Шипки – chuj, kutas (s. 165) бунар – wykopana głęboka jama skurpiająca wody podziemne, źródło (MC I, s. 304)	skojarzenie żeńskiego narządu płciowego jako ze studnią dla członka, ze względu na podobne warunki (wilgotność); uwięzienie w głębokiej studni
каруља	wulg.	żeński organ płciowy	каруља – rodzaj żeński od → кара - łajanie, wymyślanie, potępienie, ganienie; kara (MC II, s. 662)	bezpośredni kolokwializm nazywający żeński lub też męski narząd płciowy; podstawą tego określenia jest łajanie, podobnie jak w języku polskim wulgaryzm opieprzać
кожа	pot.	żeński organ płciowy	zewnątrzne opakowanie, obwoluta, pokrycie ludzkiego lub zwierzęcego ciała; skóra (MC II, s. 767)	skojarzenie ze względu na nadmiar skóry
кока	euf.	żeński organ płciowy	hipokorystyk od kura (MC II, s. 774); także określenie w Serbii na atrakcyjną kobietę	częste skojarzenie w języku serbskim zarówno żeńskiego jak i męskiego organu płciowego z drobiem tu: z pieszczotliwą, zdrobniałą nazwą kury w rozumieniu pięknej atrakcyjnej kobiety
кокошка	euf.	żeński organ płciowy	kura w ogóle (MC II, s. 776)	częste skojarzenie w języku serbskim zarówno żeńskiego jak i męskiego organu płciowego z drobiem tu: z kurą w ogóle
ЛОКОТ	euf.	żeński organ płciowy	локот → катанац – rodzaj zamka, który się z zewnątrz, wstawia do drzwi (MC II, s. 677)	skojarzenie z kluczem do pochwy kobiety, kluczem do jej cnoty
маљавица	pot.	żeński organ płciowy	маљав – który ma włoski, owłosiony, włochaty (MC III, s. 289); ица – końcówka określająca rzeczowniki rodzaju żeńskiego będące odpowiednikami rodzaju męskiego	skojarzenie żeńskiego organu płciowego ze względu na wygląd, owłosienie kobiety

маца	euf.	żeński organ płciowy	hipokorystyk od kotka, kocica (МС III, s. 318) (маца = мица)	częste skojarzenie w żargonie języka serbskiego z kotką, kocicą ¹²⁸
минца	wulg.	żeński organ płciowy	według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	bezpośredni wulgaryzm określający żeński narząd płciowy
минцина	wulg.	żeński organ płciowy	według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ица – końcówka deminutywna	bezpośredni wulgaryzm określający żeński narząd płciowy, spieszczony poprzez końcówkę zdrabiającą
минцослава	wulg.	żeński organ płciowy	imię kobiece	imię kobiece, zawierające w treści wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy; analogicznie do przypadków nadawania męskich imion członkom
минцуља	wulg.	żeński organ płciowy	минцуља → минца - według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	bezpośredni wulgaryzm określający żeński narząd płciowy
мица	euf.	żeński organ płciowy	hipokorystyk od kotka, kocica (МС III, s. 389) (мица = маца)	częste skojarzenie w żargonie języka serbskiego z kotką, kocicą ¹²⁹
моја	pot.	żeński organ płciowy	rzeczownik własny – moja (МС III, s. 413)	eufemizacja nazwy pochwa – zastąpienie wyrażenia samym eufemizmem <i>moja</i>
мошт	euf.	żeński organ płciowy	nieprzetworzony sok z winogron lub innych dojrzałych owoców (МС III, s. 432)	skojarzenie z dojrzałym owocem i jego sokiem ze względu na płyny jakie wytwarza kobieta podczas podniecenia erotycznego

¹²⁸ Informacja na podstawie B. Gerzić, N. Gerzić, *Rečnik savremenog Beogradskog žargona*, Istar, Beograd, 2000, s. 84

¹²⁹ op. cit., s. 84 i 87

мука	euf.	żeński organ płciowy	wielkie fizyczne wytężanie, ciężkie cierpienia, męki i bóle (MC III, s. 458)	skojarzenie żeńskiego narządu płciowego z męką ze względu na część ciała, która istotnie <i>może odczuwać mękę</i> , tzn., np. podczas menstruacji, ale w szczególności w momencie rodzenia dziecka
муф	euf.	żeński organ płciowy	część żeńskiego ubrania (najczęściej z futra) z otworami po obu stronach do grzania rąk (dłoni) (MC III, s. 471)	skojarzenie z wkładaniem męskiego członka do ciepłego, włochatego miejsca, jakie stanowi kobieca pochwa; również skojarzenie w wkładaniem ręki, rąk, czyli ręczną stymulacją pochwy kobiety
мухоловка	euf.	żeński organ płciowy	мухоловка → муволовка – narzędzie, sprzęt, lep do łapania much (MC III, s. 452)	skojarzenie z lepem łapiącym muchy ze względu na wabienie mężczyzny jak muchy przez kobietę do pochwy jak do lepu
напуклица	euf.	żeński organ płciowy	напукао – który ma rysę, szczelinę (MC III, s. 604)	skojarzenie żeńskiego narządu płciowego z rysą, szczeliną ze względu na wygląd – charakterystyczne pęknięcie
пару/ перу	euf.	żeński organ płciowy	па – ру: ру – па → рупа – otwór, wydrążenie, jama w czymś (MC V, s. 585); zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji drugiej sylaby przed pierwszą; to zjawisko językowe występuje w żargonie szatrowaczkim	skojarzenie z jamą, dziurą tzn. pochwą kobiety
пиждруљина	wulg.!	żeński organ płciowy	пиждра – pogardliwie, obelżywie o kobiecie (MC IV, s. 415); уљина – końcówka augmentatywna	skojarzenie z pogardliwym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych

пизда	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пиздић	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ић – końcówka deminutiwa	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, złagodzone jednak końcówką zdrabiającą
пиздица	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ица – końcówka deminutiwa	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, złagodzone jednak końcówką zdrabiającą
пиздодерина	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ерина – końcówka augmentatywna	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пиздуљина	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пиздура	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych

пиздурина	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); урина - końcówka augmentatywna	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych; dodatkowo końcówka zgrubiająca, wzmagająca negatywne znaczenie wyrazu
пиздурчина	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); урчина - końcówka augmentatywna	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych; dodatkowo końcówka zgrubiająca, wzmagająca negatywne znaczenie wyrazu
пиздуша	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пика	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пипица	pot./ wulg.!	żeński organ płciowy	hipokorystyk, prowincjonalnie młoda kura (МС IV, s. 427); także delikatne zdrobnienie od пичка – według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	częste skojarzenie w języku serbskim zarówno żeńskiego jak i męskiego organu płciowego z drobiem tu: z pieszczotliwą, zdrobniąłą nazwą kury; także pieszczotliwą nazwą samego narządu płciowego kobiety

пићка	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пићока	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пиц	euf.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пица	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych; także пица jako żargonowe określenie na narząd płciowy kobiety ¹³⁰
пицаћ	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); аћ – końcówka deminutiwa	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, złagodzone jednak końcówką zdrabiającą
пицин	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ић – tyrowa końcówka deminutiwa	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, złagodzone jednak końcówką zdrabiającą

¹³⁰ Informacja na podstawie B. Gerzić, N. Gerzić, *Rečnik savremenog Beogradskog žargona*, Istar, Beograd, 2000, s. 108

пицолин	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пицољак	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пицулин	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пицулинка	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пицулинчић	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ић – końcówka deminutywna	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, złagodzone jednak końcówką zdrabiającą
пицуљак	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych

пицуљан	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пицуљица	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ица – końcówka deminutywna	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, złagodzone jednak końcówką zdrabiającą
пицуша	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пичак	wulg.!	żeński organ płciowy	пичка → пичак – zamiana dwóch ostatnich liter terminu пичка; utworzenie пичак, który upodabnia się do rodzaju męskiego	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy, pipa pizda; zastosowany został zabieg językowy w postaci zamiany dwóch ostatnich liter pojęcia: - ка → -ак
пичат	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych
пичвајс	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarnie określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	skojarzenie z wulgarnym, ordynarnym nazwaniem narządu płciowego kobiety, wyraża ono pejoratywny, pogardliwy stosunek i do kobiet i do ich organów płciowych

пичевина	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); евина – końcówka augmentatywna	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy; negatywne, pogardliwe znaczenie wzmocnione przez końcówkę augmentatywną; wyraz zgrubiały o zabarwieniu pogardliwym
пичетина	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); етина – końcówka augmentatywna	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy; negatywne, pogardliwe znaczenie wzmocnione przez końcówkę augmentatywną; wyraz zgrubiały o zabarwieniu pogardliwym
пичић	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ић – typowa końcówka deminutywa	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy; pipa, pizda; znaczenie wyrazu złagodzone przez końcówkę deminutywa; wyraz zdrobniały o zabarwieniu pieśzcotliwym
пичица	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ина – końcówka augmentatywna	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy; negatywne, pogardliwe znaczenie wzmocnione przez końcówkę augmentatywną; wyraz zgrubiały o zabarwieniu pogardliwym
пичка	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	bezpośredni wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy
пичкетина	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); етина – końcówka augmentatywna	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy; negatywne, pogardliwe znaczenie wzmocnione przez końcówkę augmentatywną; wyraz zgrubiały o zabarwieniu pogardliwym

пичкица	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ица – końcówka deminutywna	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy; pipa, pizda; znaczenie wyrazu złagodzone poprzez końcówkę deminutywa; wyraz zdrobniały o zabarwieniu pieszczotliwym
пичкурда	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy, pipa pizda
пичкурина	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); ина – końcówka augmentatywna	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy; negatywne, pogardliwe znaczenie wzmocnione poprzez końcówkę augmentatywną; wyraz zgrubiały o zabarwieniu pogardliwym
пичока	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy, pipa pizda
пичуљак	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166)	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy, pipa pizda
пичурина	wulg.!	żeński organ płciowy	wulgarne określenie na żeński organ płciowy, według Шипки – pizda, cipa (s. 166); урина – końcówka augmentatywna	wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy, pipa pizda; negatywne, pogardliwe znaczenie wzmocnione poprzez końcówkę augmentatywną; wyraz zgrubiały o zabarwieniu pogardliwym
пишалка	wulg.!	żeński organ płciowy	пишалка → пишало – męski i żeński organ odpowiedzialny za oddawanie moczu (МС IV, s. 440)	skojarzenie z żeńskim narządem płciowym ze względu na oddawanie płynu moczowego przez cewkę moczową kobiety <i>o ujściu zewnętrznym tuż za techtaczką</i> ¹³¹

¹³¹ Informacja na podstawie *Mała encyklopedia medycyny*, tom I, PWN, Warszawa, 1990, s. 142

ПИШКИЦА	wulg.	żeński organ płciowy	пишкица → пишало – męski i żeński organ odpowiedzialny za oddawanie moczu (MC IV, s. 440); ица – końcówka deminutywna	skojarzenie z żeńskim narządem płciowym ze względu na oddawanie płynu moczowego przez cewkę moczową kobiety, złagodzone poprzez końcówkę zdrabiającą
ПИШУЉА	wulg.	żeński organ płciowy	пишуља → пишало – męski i żeński organ odpowiedzialny za oddawanie moczu (MC IV, s. 440)	skojarzenie z żeńskim narządem płciowym ze względu na oddawanie płynu moczowego przez cewkę moczową kobiety
ПОТКОВА	euf.	żeński organ płciowy	zagięta, zawinięta półokrągła płyta z żelaza, którą się przykuwa, przybija do kopyta końskiego w celu ochrony przed uszkodzeniem i ślizganiem (MC IV, s. 787)	skojarzenie ze względu na podobny wygląd
ПТИЧИЦА	euf.	żeński organ płciowy	deminutyw i hipokorystyk od птица – ptak (MC IV, s. 281)	skojarzenie z ptaszkiem ze względu na jego upierzenie i łonowe owłosienie kobiety
ПУЖ	euf.	żeński organ płciowy	zool. mięczak z czułkami (rogami), który pełza z domkiem, w którym się chowa, lub bez niego (MC IV, s. 284)	skojarzenie ze ślimakiem ze względu na śluz jaki wydziela pochwa kobiety; także skojarzenie ze względu na skrytość
ПУКОТИНА	euf.	żeński organ płciowy	dziura, wydrążenie, jama, która powstaje kiedy coś się rozleci, rozsypie, rozszczepi, rozłupie, rysa, szczelina (MC IV, s. 287)	bezpośrednie skojarzenie ze szczeliną tzn. pochwą kobiety ze względu na podobieństwo wyglądu

пупчић	euf.	żeński organ płciowy	deminutyw od пупак – anat. małe, okrągłe wgłębienie w skórze na środku brzucha, która pozostała po to przy porodzie jest obcinana pępowina, pękata taśma, którą dziecko przed porodem było powiązane z maczynymi wnętrznościami (MC IV, s. 293)	skojarzenie ze względu na wygląd; podobieństwo kobiecego organu płciowego i małej blizny, wklęsłego otworu, czyli pępka
пустиња	euf.	żeński organ płciowy	przestronna, rozległa, piaszczysta, niezasiedlona okolica z małą ilością opadów atmosferycznych, ostrą różnicą w temperaturze i rzadką roślinnością (MC V, s. 297)	skojarzenie z żeńskim narządem płciowym ze względu na suchość jaka panuje w pochwie kobiety kiedy nie wytwarza śluzu; także skojarzenie ze zwyczajem golenia włosów łonowych
рајнгла	euf.	żeński organ płciowy	рајнгла → шерпа – niskie, okrągłe i szerokie metalowe naczynie do gotowania z uszkami po obu stronach (MC VI, s. 944)	skojarzenie ze względu na wklęsłość naczynia
рака	euf.	żeński organ płciowy	jama, w której pogrzebany, pochowany jest martwy, nieboszczyk; grób (MC V, s. 397)	skojarzenie z jamą, dziurą tzn. pochwą kobiety
раље	euf.	żeński organ płciowy	szczęki wraz z otworem ustnym (zazwyczaj wielkim zwierzęcym); szczęka (MC V, s. 400)	skojarzenie ze szczęką ze względu na podobieństwo wizualne
рана	euf.	żeński organ płciowy	uszkodzenie, skaleczenie, naruszenie cielesnej tkanki spowodowane ostrą bronią, oparzeniem, odmrożeniem i innymi (MC V, s. 401)	skojarzenie z uszkodzeniem, skaleczeniem ze względu na wygląd żeńskiego narządu płciowego przypominającego przeciętą tkankę cielesną

риба	euf.	żeński organ płciowy	zool. zwierzę z rzędu ryb (MC V, s. 532)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z rybą z wielu względów, przede wszystkim jest to bardzo częste w żargonie języka serbskiego skojarzenie z kobietą i jej organem płciowym ¹³² ; również skojarzenie ze względu na zapach ryby i zapach kobiecej pochwy podczas menstruacji
рибућ	euf.	żeński organ płciowy	риба – zool. zwierzę z rzędu ryb (MC V, s. 532); ић – końcówka typowa dla deminutywa	bardzo częste w żargonie języka serbskiego skojarzenie ryby z kobietą i jej organem płciowym ¹³³ ; złagodzenie zabarwienia wyrazu poprzez końcówkę zdrabniającą
рибица	euf.	żeński organ płciowy	риба – zool. zwierzę z rzędu ryb (MC V, s. 532); ица – końcówka typowa dla deminutywa	bardzo częste w żargonie języka serbskiego skojarzenie ryby z kobietą i jej organem płciowym ¹³⁴ ; złagodzenie zabarwienia wyrazu poprzez końcówkę zdrabniającą
розбиф	euf.	żeński organ płciowy	z ang. roastbeef → roast [roust] – 1. piec, 2. prażyć, 3. palić, 4. pieczony, 5. pieczeń ¹³⁵ ; beef [bi:f] – wołowina ¹³⁶	częste skojarzenie żeńskiego narządu płciowego z mięsem, tu: z pieczoną wołowiną, ze względu na konotację z czerwonym mięsem

¹³² Patrz przypis 126, uwagi własne

¹³³ op. cit.

¹³⁴ op. cit.

¹³⁵ Tłumaczenie na podstawie słownika: T. Piotrowski, Z. Saloni, *Nowy słownik angielsko – polski, polsko – angielski*, wyd. Wilga, s. 50

¹³⁶ op. cit., s. 360

руно	euf.	żeński organ płciowy	naturalny płaszcz z gęstych, długich włosków na zwierzętach (najczęściej na owcach), wełna, która wyrasta na owcy od jednego do drugiego strzyżenia (MC V, s. 584)	skojarzenie w owłosieniem łonowym kobiety
рупа	euf.	żeński organ płciowy	otwór, wydrążenie, jama w czymś (MC V, s. 585)	skojarzenie z jamą, dziurą tzn. pochwą kobiety
рупингер	euf.	żeński organ płciowy	рупингер → рупа – otwór, wydrążenie, jama w czymś (MC V, s. 585)	skojarzenie z jamą, dziurą tzn. pochwą kobiety
рупица	euf.	żeński organ płciowy	рупа – otwór, wydrążenie, jama w czymś (MC V, s. 585); ица – typowa końcówka deminutiwa	skojarzenie z jamą, dziurą tzn. pochwą kobiety, zabawienie pieszczotliwe poprzez zдробniałą końcówkę
своја	pot.	żeński organ płciowy	rzeczownik wyrażający przynależność; odpowiedni dla każdej osoby 1, 2, 3 liczby pojedynczej i mnogiej (MC V, s. 699)	bezpośrednie odniesienie do żeńskiego narządu płciowego, wyrażające osobisty stosunek kobiety do swojej pochwy, którą uznaje za swoją przyjaciółkę
септичке јама	wulg.!	żeński organ płciowy	септичке јама - szambo	skojarzenie z szambem ze względu na wilgotność jaka panuje we wnętrzu kobiecej pochwy
слинаркапа	wulg.	żeński organ płciowy	слинаркапа → слинити – moczyć, zmaczać (MC V, s. 857); капа – część ubrania, wyposażenie, ekwipunek, którym się zakrywa głowę, różnorodnie ukształtowana, bez ronda, skrzydła lub z daszkiem nad czołem (MC II, s. 654)	skojarzenie ze względu na podobieństwo do odwróconej czapki

слузавица	pot.	żeński organ płciowy	слузавица → слузица – anat. skóra na wewnętrznej stronie niektórych organów, które pokrywa śluz (MC V, s. 870)	skojarzenie z żeńskim narządem płciowym ze względu na śluz wydzielany przez kobiecą pochwę
слузица	pot.	żeński organ płciowy	gęsty, lepki płyn, który wydzielają gruczoły (w nosie, drogami oddechowymi) (MC V, s. 869)	skojarzenie ze śluzem wydzielanym przez kobiecą pochwę
смоква	euf.	żeński organ płciowy	bot. rodzaj rośliny, figowiec pospolity, i jej owoc, który się wykorzystuje jako jedzenie w stanie surowym, świeżym lub suszonym (MC V, s. 888)	skojarzenie z figą ze względu na wygląd; także skojarzenie z oralną stymulacją żeńskiego organu płciowego
смрдуља	euf.	żeński organ płciowy	śmierdzące kąpielisko lub топлица (naturalne gorące mineralne źródło) (MC V, s. 894)	skojarzenie z ciepłem i wilgotnością kobiecej pochwy
тамбура	euf.	żeński organ płciowy	druciany muzyczny instrument orientального pochodzenia, na którym się gra szarpaniem strun (MC VI, s. 138)	skojarzenie z graniem na instrumencie odnoszącym się do odbywania stosunku płciowego
торба	euf.	żeński organ płciowy	woreczek, torebka, którą się zazwyczaj nosi na ramieniu lub w ręce (MC VI, s. 241)	skojarzenie ze względu na wygląd zwłaszcza otwartej torebki; także ze względu na zawartość torebki, tzn. ważne, też kosztowne rzeczy
тунел	euf.	żeński organ płciowy	podziemne przejście przekopany przez górę, pod rzeką lub morzem i służy do przeprowadzania ruchu drogowego lub w hydrotechnicznym celu (MC VI, s. 336)	skojarzenie żeńskiego narządu płciowego z tunelem ze względu na podobieństwo czynności wchodzenia w coś głębokiego, ciemnego; ze względu na to, iż tunel ma swój pojazd, którym jest w tym wypadku męski członek
ћорка	euf.	żeński organ płciowy	areszt, więzienie, zamknięcie (MC VI, s. 365)	skojarzenie z zamknięciem, więzieniem kogoś lub czegoś tu: męskiego członka, w pochwie kobiety

убав работа	euf.	żeński organ płciowy	убав – piękny, cudowny, przepiękny (MC VI, s. 375); работа – odrębna aktywność, działalność (MC V, s. 316)	skojarzenie z piękną czynnością, działalnością jaką jest stosunek płciowy; także odniesienie do piękna, cudowności kobiecego narządu płciowego
фанфуља	wulg.!	żeński organ płciowy	niegrzeczna, nieposłuszna, niemoralna kobieta (MC VI, s. 658)	skojarzenie z żeńskim narządem płciowym ze względu na czynność odbywania stosunku płciowego, która przez niektórych, zwłaszcza religijnych i starszych ludzi jest pojmowana za czynność gorszącą, niemoralną; także może być tu nawiązanie do kobiet, które sprzedają swoje ciało, swój narząd płciowy, uprawiając nierząd
фига	euf.	żeński organ płciowy	figa (drzewo i owoc) (MC VI, s. 666)	skojarzenie z figą ze względu na wygląd; także skojarzenie z oralną stymulacją żeńskiego organu płciowego
фока	euf.	żeński organ płciowy	zool. foka (MC VI, s. 679)	bezpośrednie skojarzenie z kobietą i jej narządem płciowym
фукица	euf.	żeński organ płciowy	фукица → фукати – jeść, jeść żarłocznie, łapczywie (MC VI, s. 696)	skojarzenie ze względu na oralną stymulację żeńskiego organu płciowego
фуцијама	euf.	żeński organ płciowy	фуци - wulkan i najwyższy szczyt w Japonii ¹³⁷ ; јама - dziura wykopana w ziemi (MC II, s. 561)	skojarzenie żeńskiego narządu płciowego z ogromną jamą, na miarę Fudzi, wielką dziurą wykopaną w ziemi
цапи/ цепи	wulg.!	żeński organ płciowy	ца – пи: пи – ца → пица = пичка – wg Шипки: żeński organ płciowy; pizda, cipa; zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji drugiej sylaby przed pierwszą	bezpośredni wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy, zastosowana gra słowna

¹³⁷ Informacja zaczerpnięta z: <http://pl.wikipedia.org/wiki/Fudzi> [2009.05.27]

цупи	euf.	żeński organ płciowy	цу – пи: пи – цу → пица = пичка – wg Шипки: żeński organ płciowy; pizda, cipa; zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji drugiej sylaby przed pierwszą	skojarzenie z miejscem, w które mężczyzna podczas stosunku płciowego uderza, wali, wbija
чизма	euf.	żeński organ płciowy	rodzaj obuwia, zazwyczaj skórzanego, które sięga kolana lub nad kolaniem (МС VI, s. 877)	skojarzenie ze względu na czynność wkładania czegoś do czegoś, w tym wypadku nogi do kozaka tak jak męskiego członka do pochwy kobiecej
чкапи/ чкепи	wulg.!	żeński organ płciowy	чка – пи: пи – чка → пичка – wg Шипки: żeński organ płciowy; pizda, cipa; zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji drugiej sylaby przed pierwszą; to zjawisko językowe występuje w żargonie języka serbskiego ¹³⁸	bezpośredni wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy
чубица	euf.	żeński organ płciowy	чуба – warga (МС VI, s. 897); ица – końcówka deminutywa	skojarzenie warg, ust z wargami sromowymi kobiety, zdrobnienie użyte w wyrazie sprawia, że pojęcie staje się złagodniałe
цамин/ цемин	wulg.!	żeński organ płciowy	ца – мин: мин – ца → минца – żeński organ płciowy; pipa, pizda; zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji drugiej sylaby przed pierwszą; to zjawisko językowe występuje w żargonie szatrowaczkim	bezpośredni wulgaryzm nazywający żeński narząd płciowy

¹³⁸ Informacja na podstawie B. Gerzić, N. Gerzić, *Rečnik savremenog Beogradskog žargona*, Istar, Beograd, 2000, s. 29

шajкача	euf.	żeński organ płciowy	czapka z podwójnymi bokami, występuje w stroju narodowym ¹³⁹ (MC VI, s. 920)	skojarzenie pod względem kształtu, ogólnego wyglądu czapki
шапка	euf.	żeński organ płciowy	okrągła czapka wojskowa; odświętna czapka oficera (MC VI, s. 926)	skojarzenie pod względem kształtu, ogólnego wyglądu czapki
шахт	euf.	żeński organ płciowy	szyb w kopalni (MC VI, s. 934)	skojarzenie z szybem w kopalni ze względu na podobieństwo czynności zjeżdżania w dół drogą głębokiego, ciemnego korytarza podziemnego
шкољка	euf.	żeński organ płciowy	zool. morski i słodkowodny mięczak tej samejże rodziny, ze skórką z dwóch stosunkowo ściśle przylegających pokrywek, między którymi są liczne rodzaje mięsa znanego z bardzo gustownego smaku i perła (MC VI, s. 972)	skojarzenie z małżem ze względu na kształt, ogólny wygląd mięczaka; także metaforyczne skojarzenie perły jako <i>skarbu</i> kobiety, znajdującego się w jej wnętrzu
шкуља	euf.	żeński organ płciowy	dziura, dół, jama, zapadlina (MC VI, s. 979)	skojarzenie z jamą, dziurą tzn. pochwą kobiety
шкуљица	euf.	żeński organ płciowy	шкуљица → шкуља - dziura, dół, jama, zapadlina (MC VI, s. 979); ица – końcówka deminutywa	skojarzenie z jamą, dziurą tzn. pochwą kobiety, zabawienie pieszczotliwe poprzez zдробniałą końcówkę
шоља	euf.	żeński organ płciowy	mniejsze, okrągłe, zazwyczaj porcelanowe naczynie z rączką, z którego pije się mleko, herbatę, kawę itp. filiżanka; ilość cieczy lub sypkiej materii, która znajduje się w tym naczyniu (MC VI, s. 990)	skojarzenie pod względem kształtu; także czynność picia odniesiona do oralnej stymulacji żeńskiego narządu płciowego

¹³⁹ Czapka wykonana z materiału o nazwie шajак, wykonany z wełny; noszona jest przez mieszkańców Serbii do dziś, jako część codziennego stroju; można ją nosić cały rok, gdyż trzyma stałą temperaturę głowy; zimą boczne strony czapki można opuścić na uszy, latem można je podwinąć – informacje uzyskane z: <http://sr.wikipedia.org/wiki/Шajкача> [2009.05.27]

штука	euf./ wulg.	żeński organ płciowy	słodkowodna ryba drapieźnik, ryba kostnoszkieletowa, z rodziny szczupakowatych; szczupak (MC VI, s. 1021)	skojarzenie żeńskiego organu płciowego z rybą z wielu względów, przede wszystkim jest to bardzo częste w żargonie języka serbskiego skojarzenie z kobietą i jej organem płciowym ¹⁴⁰ ; również skojarzenie ze względu na zapach ryby i zapach kobiecej pochwy podczas menstruacji; tu: także skojarzenie z drapieżnością, tzn. z <i>pożeraniem</i> męskiego członka przez pochwę kobiety; także skojarzenie ze względu na serbskie kolokwialno-wulgarne powiedzenie: <i>jeđamu ce κ'o cmyka</i> – czyli <i>pieprzyć się chętnie</i>
шубара	euf.	żeński organ płciowy	wielka futrzana czapka (MC VI, s. 1024)	skojarzenie z czapką ze względu na kształt czapki, a także z owłosieniem żeńskiego narządu płciowego z futrzanym materiałem, z jakiego zrobiona jest czapka
шума	euf.	żeński organ płciowy	roślinna wspólnota na większym terenie, której drzewa dają podstawowe znamię, cechę, mnóstwo drzew na większym terenie; grunt porośnięty wysokimi drzewami (MC VI, s. 1026)	skojarzenie porośniętej przestrzeni z owłosieniem żeńskiego narządu płciowego

¹⁴⁰ Patrz przypis 126, uwagi własne

KOBIECE PIERSI

амортизер	euf.	piersi kobiece ¹⁴¹	амортизер = амортизатор → urządzenie do łagodzenia uderzeń, wstrząsów (zazwyczaj w pojazdach mechanicznych) (MC I, s. 77)	skojarzenie z amortyzacją np. w momencie przytulania
балкон	euf.	piersi kobiece	wysunięty, ogrodzony taras na piętrach jakiegoś budynku, połączona drzwiami z przestrzeniami wewnętrznymi (MC I, s. 134)	skojarzenie z balkonem ze względu na umiejscowienie piersi kobiecych wysoko oraz ich wystający charakter
балон	euf.	piersi kobiece	pusty w środku, koliste, eliptyczne lub cylindryczne ciało z lekkich materiałów, napełniane powietrzem, które ciągnie ciało do góry (MC I, s. 134)	skojarzenie z balonem ze względu na wielkość; podobieństwo do nadmuchanego balonu też ze względu na ich podskakiwanie podczas chodu kobiety
виме	pot.	piersi kobiece	zgrupowanie gruczołów mlekowych, mlekne gruczoły z sutkami u ssaków rodzaju żeńskiego; wymię, cycek, pierś, sutek	bezpośrednie określenie na piersi kobiece
висећи врт	euf.	piersi kobiece	висећи → висити – unosić się w powietrzu, wisieć (MC I, s. 383); врт – większy lub mniejszy kawałek ziemi, najczęściej ogrodzony i zasadzony warzywami, drzewami owocowymi lub kwiatami, ogród, ogródek (MC I, s. 440)	skojarzenie piersi kobiecych z wiszącym ogrodem ze względu na pozycję wiszącą piersi, a skojarzenie z ogrodem odnosi się do czegoś pięknego; przywołanie jednego z siedmiu cudów świata, czyli wiszących ogrodów Semiramidy

¹⁴¹ wg Šipki wszystkie określenia nazywające kobiece piersi, tzn. po serbsku sisse tłumaczy się na język polski jako *cycki*, Д. Шипка, *Општене речи у српском језику*, Београд, 1999, s. 166

висибаба	euf.	piersi kobiece	висити – unosić się w powietrzu, wisieć (MC I, s. 383); баба – stara kobieta, staruszka (MC I, s. 116)	skojarzenie z obwisłą lub po prostu z wiszącą piersią, natomiast баба jest odniesieniem do każdej kobiety
врећа	wulg.	piersi kobiece	врећа → rodzaj długiej i wąskiej torby, której górny otwór się wiąże, a służy do przygotowywania i przenoszenia zboża, mąki itp. (MC I, s. 435)	skojarzenie z piersiami jako woreczkami ze względu na ich kształt
диоптрија	euf.	piersi kobiece	jednostka do mierzenia siły załamania mocy soczewki (najczęściej do okularów); miara, środek za pomocą którego usprawnia się dalekowidztwo i krótkowidztwo (MC I, s. 685)	skojarzenie z eufemizmem od диоптрија – okulary; dwie piersi jako eufemizm od okularów ze względu na wygląd
лимун	euf.	piersi kobiece	bot. wiecznie zielone drzewo o skórzastych liściach i okrągłych, żółtych, kwaśnych owocach (MC III, s. 208)	skojarzenie z cytryną pod względem jej charakterystycznego wyglądu; również częste określenie w języku rosyjskim
млекара	euf.	piersi kobiece	sklep, w którym się sprzedaje mleko i produkty mleczne (MC III, s. 397)	skojarzenie ze sklepem nabiałowym ze względu na świadomość o możliwości wytwarzania po porodzie mleka przez matkę dla swojego dziecka dzięki gruczołom mlecznym
млечњак	euf.	piersi kobiece	pełen mleka, mleczny (MC III, s. 400)	skojarzenie ze sklepem nabiałowym ze względu na świadomość o możliwości wytwarzania po porodzie mleka przez matkę dla swojego dziecka dzięki gruczołom mlecznym; piersi pełne mleka

мљекарство	euf.	piersi kobiece	мљекарство = млекарство → z produkcji mleka i mlecznych produktów, jakby dział gospodarki (МС III, s. 398)	skojarzenie ze sklepem nabiałowym ze względu na świadomość o możliwości wytwarzania po porodzie mleka przez matkę dla swojego dziecka dzięki gruczołom mlecznym; piersi pełne mleka
наћве	euf.	piersi kobiece	drewniane koryto do mieszania chleba (МС III, s. 649)	skojarzenie z piersiami ze względu na obły kształt tylnej strony tego koryta lub połączonych koryt
плућа	euf.	piersi kobiece	плућа → плуће – organ do oddychania ciele ludzkim i zwierzęcym umieszczony w klatce piersiowej, który przyjmuje tlen z atmosfery (МС III, s. 481)	skojarzenie ze stwierdzeniem, które odnosi się do kobiety z wielkimi piersiami: <i>ma czym oddychać</i> ; płuca jako organ odpowiedzialny za oddychanie skojarzony z wielkimi piersiami
погачице	euf.	piersi kobiece	погачице → погачица – rodzaj ciastka okrągłego kształtu, robionego z ciasta pomieszanego ze skwarkami serowymi i podobne, pieczonego w piekarniku (МС III, s. 523)	skojarzenie piersi starszych kobiet z plackami ze względu na ich płaski, obwisły kształt; także skojarzenie z ugniataniem piersi jak ciasta na placki
пудинг	euf.	piersi kobiece	rodzaj gotowanego lub pieczonego ciasta z mąki, jajek, masła i mleka (МС V, s. 283)	skojarzenie piersi kobiet z puddingiem ze względu na ich wibrowanie, trzęsienie się, które przypomina trzęsienie się galaretki
сика	euf.	piersi kobiece	сика → hipokorystyk od сиса - parzysty organ występujący u kobiet i samic zwierząt w kształcie nabrzmiątych gruczołów, które po porodzie wydziela mleko jako jedzenie dla dzieci względnie dla młodych (zwierząt), pierś kobieca (МС V, s. 780); wg Шипки – суски	skojarzenie odnoszące się do pieszczotliwej nazwy na kobiece piersi

сиса	wulg.	piersi kobiece	parzysty organ występujący u kobiet i samic zwierząt w kształcie nabrzmiątych gruczołów, które po porodzie wydziela mleko jako jedzenie dla dzieci względnie dla młodych (zwierząt), pierś kobieca (MC V, s. 780); wg Шипки – суски	bezpośrednie określenie na piersi kobiece
сисетина	wulg.	piersi kobiece	сисетина → сиса – parzysty organ występujący u kobiet i samic zwierząt w kształcie nabrzmiątych gruczołów, które po porodzie wydziela mleko jako jedzenie dla dzieci względnie dla młodych (zwierząt), pierś kobieca (MC V, s. 780); ина – końcówka augmentatywna	bezpośrednie określenie na piersi kobiece; wulgarnie, rubaszne określenie poprzez dodanie końcówki zgrubiającej
сисић	wulg.	piersi kobiece	сисић → сиса – parzysty organ występujący u kobiet i samic zwierząt w kształcie nabrzmiątych gruczołów, które po porodzie wydziela mleko jako jedzenie dla dzieci względnie dla młodych (zwierząt), pierś kobieca (MC V, s. 780); ић – końcówka deminutywna	bezpośrednie określenie na piersi kobiece; spieszczenie określenia poprzez dodanie końcówki zdrabiającej
сисица/ сиска	wulg.	piersi kobiece	сисица → сиса – parzysty organ występujący u kobiet i samic zwierząt w kształcie nabrzmiątych gruczołów, które po porodzie wydziela mleko jako jedzenie dla dzieci względnie dla młodych (zwierząt), pierś kobieca (MC V, s. 780) ица – końcówka deminutywna	bezpośrednie określenie na piersi kobiece; spieszczenie określenia poprzez dodanie końcówki zdrabiającej

сисуљак	wulg.	piersi kobiece	deminutyw od → сиса – parzysty organ występujący u kobiet i samic zwierząt w kształcie nabrzmiątych gruczołów, które po porodzie wydziela mleko jako jedzenie dla dzieci względnie dla młodych (zwierząt), pierś kobieca (MC V, s. 780)	bezpośrednie określenie na piersi kobiece; spieszczanie określenia poprzez dodanie końcówki zdrabiającej
сисурина	wulg.	piersi kobiece	сисурина (MC V, s. 782) – augmentatyw i pejoratyw od → сиса – parzysty organ występujący u kobiet i samic zwierząt w kształcie nabrzmiątych gruczołów, które po porodzie wydziela mleko jako jedzenie dla dzieci względnie dla młodych (zwierząt), pierś kobieca (MC V, s. 780)	bezpośrednie określenie na piersi kobiece, zgrubiała i pejoratywna nazwa
сифон	wulg.	piersi kobiece	urządzenie na butelce, którym się wydobywa ciecz, płyn z butelki i sama butelka woda sodowa z takim urządzeniem (MC V, s. 789)	skojarzenie z czynnością karmienia piersią dziecka jak z butelki
тендер	euf.	piersi kobiece	szczególny wagon niebezpośrednio przyłączony do lokomotywy, w którym są rezerwy węgla i wody oraz materiał do smarowania i czyszczenia (MC VI, s. 182)	skojarzenie z piersiami kobiecymi ze względu na coś, co jest transportowane, ciągnięte jako dodatek
тијесто	euf.	piersi kobiece	тијесто = тесто → masa z mąki zmieszanej z wodą (lub inną cieczą i dodatkami) (MC VI, s. 197)	skojarzenie z ciastem ze względu na jego konsystencję oraz proces jaki przechodzi zanim zostanie włożone np. do pieca, tzn. ugniatanie, mieszanie itp.; dotykane, pieszczanie, ugniatanie piersi kobiecych

торањ	euf.	piersi kobiece	wieża lub inny wysoki, proporcjonalny, wąski budynek, konstrukcja (MC VI, s. 240)	skojarzenie ze względu na wystający, stożkowy kształt piersi kobiecych
фонси/ фонаси	wulg.	piersi kobiece	фон – си: си – фон → сифон – urządzenie na butelce, którym się wydobywa ciecz, płyn z butelki i sama butelka woda sodowa z takim urządzeniem (MC V, s. 789); zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji drugiej sylaby przed pierwszą; to zjawisko językowe występuje w żargonie szatrowaczkim	skojarzenie z czynnością karmienia piersią dziecka jak z butelki
хлеб	euf.	piersi kobiece	jedzenie ludzkie, wykonywane z mąki zmieszanej ze zmineralizowaną wodą i pieczone na ogniu (MC VI, s. 737)	skojarzenie z ciastem ze względu na jego konsystencję oraz proces jaki przechodzi zanim zostanie włożone np. do pieca, tzn. ugniatanie, mieszanie itp.; dotykane, pieszczanie, ugniatanie piersi kobiecych
цеца	pot.	piersi kobiece	gwiazda serbskiej muzyki ludowej o imieniu artystycznym Цеца, która ma wielkie piersi ¹⁴²	skojarzenie z piersiami ze względu na kojarzenie tej części ciała z gwiazdą serbskiej muzyki ludowej; podobnie jest z Pamelą Anderson, której główną charakterystyczną cechą wyglądu są wielkie piersi i przyjęto do języka mówionego jej imię jako określenie kobiety z dużymi piersiami

¹⁴² Informacja zaczerpnięta na podstawie: http://bg.wikipedia.org/wiki/Цеца_Ражнатович [2009.06.06]

цикица	euf.	piersi kobiece	цикица → сисе – parzysty organ występujący u kobiet i samic zwierząt w kształcie nabrzmiątych gruczołów, które po porodzie wydziela mleko jako jedzenie dla dzieci względnie dla młodych (zwierząt), pierś kobieca (MC V, s. 780); wg Шипки – суски; ица – końcówka deminutywna	bezpośrednie określenie na piersi kobiece; spieszczenie określenia poprzez dodanie końcówki zdrabniającej
цица	pot.	piersi kobiece	цица → дојка – organ żeńskiego ciała, który wydziela mleko jako jedzenie dla niemowląt, osesków (MC I, s. 717); także patrz pod hasło сиса (MC V, s. 780)	bezpośrednie określenie na piersi kobiece; spieszczenie określenia poprzez dodanie końcówki zdrabniającej

POŚLADKI

брава	euf.	pośladki ¹⁴³	metalowe narzędzie do zamykania drzwi kluczem (MC I, s. 256)	skojarzenie ze względu na kształt zamka do drzwi, dziury, w którą wkłada się klucz; także skojarzenie ze stosunkiem analnym
буљ (а)	pot.	pośladki	буљ(а) → буљити – patrzeć szeroko otwartymi oczami, w zadziwieniu, gapić się (MC I, s. 303)	skojarzenie ze względu na okrągły kształt wielkich, wytrzeszczonych oczu
буљакер	pot.	pośladki	буљакер → буљавко → буљав – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303)	skojarzenie ze względu na okrągły kształt wielkich, wytrzeszczonych oczu
буљаксер	wulg.!	pośladki	буљаксер → буљавко → буљав – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303); сер → срати – wyrzucanie z siebie zawartość jelita grubego (MC VI, s. 958)	skojarzenie ze względu na oddawanie kału przez człowieka, silne skupienie i wypinanie powodujące wytrzeszcz oczu
буљандер	pot.	pośladki	буљандер → буљавко → буљав – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303)	skojarzenie ze względu na okrągły kształt wielkich, wytrzeszczonych oczu
буљанфер	pot.	pośladki	буљанфер → буљавко → буљав – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303)	skojarzenie ze względu na okrągły kształt wielkich, wytrzeszczonych oczu

¹⁴³ wg Šipki wszystkie określenia nazywające pośladki, tzn. po serbsku гузица tłumaczy się na język polski jako *dupa*, Д. Шипка, *Опсцене речи у српском језику*, Београд, 1999, s. 165

буљара	pot.	pośladki	буљара → буљавко → буљав – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303)	skojarzenie ze względu na okrągły kształt wielkich, wytrzeszczonych oczu
буљаф/ буљафер	pot.	pośladki	буљаф/ буљафер → буљавко → буљав – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303)	skojarzenie ze względu na okrągły kształt wielkich, wytrzeszczonych oczu
буљескара	pot.	pośladki	буљескара → буљавко → буљав – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303)	skojarzenie ze względu na okrągły kształt wielkich, wytrzeszczonych oczu
буљон	euf.	pośladki	буљон → бујон – zupa, zupa z mięsa i warzyw, w której jest zazwyczaj rozmieszane jajko (MC I, s. 299); zastosowana gra słowna od wyrazu бујон → буљон → буња(в) – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303)	skojarzenie ze względu na okrągły kształt wielkich, wytrzeszczonych oczu
буљина	euf.	pośladki	nocny ptak, drapieżna sowa, puchacz (MC I, s. 303); zastosowana gra słowna od wyrazu буљина → буља(в) – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303)	skojarzenie z puchaczem, który wytrzeszcza oczy ze względu na wielkość i okrągły kształt oczu tego rodzaju sowy
буљоувлакач	euf.	pośladki	буљо → буља(в) – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303); увлакач → увлачалка – igła za pomocą której coś się nawleka (np. wstążka, taśma, guma od kalesonów) (MC VI, s. 397); tu: ten, który nawleka, <i>wkłada</i>	skojarzenie ze względu na czynność wchodzenia czegoś w jakiś inny przedmiot z <i>wytrzeszczonymi oczami</i>

бульоувлачил ац	euf.	pośladki	бульо → буља(в) – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303); увлачилац → увлачалак – igła za pomocą której coś się nawleka (np. wstążka, taśma, guma od kalesonów) (MC VI, s. 397); tu: ten, który nawleka, wkłada	skojarzenie ze względu na czynność wchodzenia czegoś w jakiś inny przedmiot z wytrzeszczonymi oczami
бульош	euf.	pośladki	бульош → буља(в) – który ma mocną wypukłość i wytrzeszczone oczy (MC I, s. 303); ош – końcówka nomina agentis	skojarzenie z osobą wykonującą czynność wytrzeszczania oczu ze względu na okrągły kształt wielkich, wytrzeszczonych oczu
бута	pot.	pośladki	бут = бута → część tylnej nogi ponad kolaniem i zwierząt (MC I, s. 311)	bezpośrednie skojarzenie z udem, które łączy się z pośladkiem człowieka
воњара	pot.	pośladki	od воњати → puszczać, wypuszczać, rozszerzyć, szerzyć zapach (przyjemny lub nieprzyjemny – odór, smród), pachnieć; cuchnąć, śmierdzieć (MC I, s. 418)	skojarzenie z pośladkami człowieka ze względu na oddawanie kału przez człowieka lub wypuszczanie przez niego gazów
гепек	euf.	pośladki	гепек → пртљаг – zapakowane rzeczy, tak, aby je ktoś nosił lub woził podczas podróżowania (MC V, s. 271)	skojarzenie z pośladkami człowieka ze względu na umiejscowienie bagażnika z tyłu samochodu
говнара	przekł./ pot.	pośladki	człowiek, który czyści klozet, wychodek (MC I, s. 515)	skojarzenie z pośladkami człowieka ze względu na czynność sprzątnięcia po korzystaniu z toalety
гологуз	przekł./ pot.	pośladki	голо – bez przykrycia, odkryte (MC I, s. 523) гуз - jedna połówka tyłka, pośladek (MC I, s. 593)	bezpośrednie skojarzenie z gołymi pośladkami człowieka

гологузас	przekł./ pot.	pośladki	голо – bez przykrycia, odkryte (MC I, s. 523); гуз - jedna połówka tyłka, pośladek (MC I, s. 593)	bezpośrednie skojarzenie z gołymi pośladkami człowieka
гужа	wulg.	pośladki	гужа = гуза → гузица = стражњица, задњица – część ciała, na którym się siedzi, grube mięso u człowieka, tyłek (MC VI, s. 13)	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka
гуз (а)	wulg.	pośladki	jedna połówka tyłka, pośladek (MC I, s. 593)	bezpośrednie określenie pośladka człowieka
гузат	wulg.	wielkie pośladki/ wielki tyłek	który ma grube pośladki (MC I, s. 593)	bezpośrednie określenie pośladków u człowieka; dodatkowo określenie ich ogromnego, grubego kształtu u niektórych ludzi
гузерњак	wulg.	pośladki	гузерњак → гуз – jedna połówka tyłka, pośladek (MC I, s. 593)	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka
гузетина	wulg.	pośladki	гузетина → гузица = стражњица, задњица – część ciała, na którym się siedzi, grube mięso u człowieka, tyłek (MC VI, s. 13); ина – końcówka augmentatywna	bezpośrednie określenie pośladków człowieka wzmocnione przez końcówkę zgrubiającą w celu spotęgowania pejoratywnego zabarwienia wyrazu
гузица	wulg.	pośladki	гузица = стражњица, задњица – część ciała, na którym się siedzi, grube mięso u człowieka, tyłek (MC VI, s. 13); ица – końcówka deminutywna	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka, złagodzone końcówką zdrabiającą

гузичетина	wulg.	wielkie pośladki/ wielki tyłek	гузичетина → гузица = стражњица, задњица – część ciała, na którym się siedzi, grube mięso u człowieka, tyłek (MC VI, s. 13); ина – końcówka augmentatywna	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka, wzmocnione końcówką zgrubiającą
гузичина	wulg.	wielkie pośladki/ wielki tyłek	гузичина → гузица = стражњица, задњица – część ciała, na którym się siedzi, grube mięso u człowieka, tyłek (MC VI, s. 13); ина – końcówka augmentatywna	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka, wzmocnione końcówką zgrubiającą
гузичица	wulg.	małe pośladki/ mały tyłek	гузичица → гузица = стражњица, задњица – część ciała, na którym się siedzi, grube mięso u człowieka, tyłek (MC VI, s. 13); ица – końcówka deminutywna	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka, złagodzone końcówką zdrabiającą
гузос	wulg.	pośladki	гузос → гуз – jedna połówka tyłka, pośladek (MC I, s. 593)	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka
гујица	euf.	pośladki	гујица → гуза – jedna połówka tyłka, pośladek (MC I, s. 593); ица – końcówka deminutywna	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka
гујца	euf.	pośladki	гујца → гуза – jedna połówka tyłka, pośladek (MC I, s. 593); ца – końcówka deminutywna	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka
дробара	pot.	pośladki	дробара → дроб – żołądek i jelita w ludzkim i zwierzęcym ciele; ара – końcówka nomina loci	skojarzenie z wnętrznościami organizmu ludzkiego i zwierzęcego, ze względu na umiejscowienie i ich zakończenie – układ wydalniczy, tzn. tyłek
дупа	wulg.!	pośladki	дупа → дупе – tylna część ludzkiego ciała, na którym się siedzi, tyłek (MC I, s. 807)	bezpośrednie nazwanie tylnej części ciała człowieka, pośladków

дупе	wulg.!	pośladki	tylna część ludzkiego ciała, na którym się siedzi, tyłek (MC I, s. 807)	bezpośrednie nazwanie tylnej części ciała człowieka, pośladków
дупенце	wulg.!	pośladki	дупенце → дупе – tylna część ludzkiego ciała, na którym się siedzi, tyłek (MC I, s. 807); енце – końcówka deminutywna	bezpośrednie nazwanie tylnej części ciała człowieka, pośladków, złagodzone poprzez pieszczotliwą, zdrobniałą końcówkę
дупетина	wulg.!	pośladki	дупетина → дупе – tylna część ludzkiego ciała, na którym się siedzi, tyłek (MC I, s. 807); ина – końcówka augmentatywna	bezpośrednie nazwanie tylnej części ciała człowieka, pośladków, wzmocnione końcówką zgrubiającą
дупингер	wulg.!	pośladki	дупингер → дупе – tylna część ludzkiego ciała, na którym się siedzi, tyłek (MC I, s. 807)	bezpośrednie nazwanie tylnej części ciała człowieka, pośladków
дупли нула	euf.	pośladki	дупли → дупло – podwójnie (MC I, s. 807), нула – numer, który się przedstawia poprzez 0 i który oznacza nieobecność byle jakiej ilości, zero (MC III, s. 827)	skojarzenie z podwójnym zerem ze względu na podobieństwo kształtu 0 i pośladka; także uniwersalne oznaczenie WC
ђулавка	euf.	pośladki	ђулавка → ђулабија – rodzaj soczystych i słodkich jabłek, podłużnego kształtu, przy szczycie zwężone (MC I, s. 823)	skojarzenie ze względu na kształt jabłka i pośladka, rumianego jak jabłko, w które można się wgryźć
жутка	euf.	pośladki	жутка → жутак – złoty pieniądz, złota moneta, dukat (MC II, s. 52); а – końcówka hipokorystyczna	skojarzenie ze złotym pieniążkiem, monetą ze względu na kształt otworu wydalniczego; zabawienie wyrazu złagodzone poprzez pieszczotliwą końcówkę; także związek z czynnością oddawania odchodów

задњи точак	euf.	pośladki	задњи – który jest z tyłu, tylni (MC II, s. 107); точак – przedmiot krągłego, talerzowatego kształtu, który się obraca wokół właściwości i służy do poruszania, uruchamiania jakiegoś mechanizmu (MC VI, s. 246)	skojarzenie z tylnym kołem ze względu na umiejscowienie oraz jego kształt
зиц	pot.	pośladki	siedlisko, siedzenie w kołach (MC II, s. 308); także z języka niemieckiego: Sitz – siedzenie ¹⁴⁴	bezpośrednie skojarzenie z siedzeniem, tzn. tyłkiem
зицагу/ зицегу	wulg.	pośladki	зица – гу: гузи – ца → гузица = стражњица, задњица – część ciała, na którym się siedzi, grube mięso u człowieka, tyłek (MC VI, s. 13); ица – końcówka deminutywna; zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji trzeciej sylaby przed pierwszą i drugą; to zjawisko językowe występuje w żargonie szatrowaczkim	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka, złagodzone końcówką zdrabniającą
јастук	euf.	pośladki	czterokątna płócienna torebka wypełniona pierzem (wełną, włosiem itp.) z powłóczką, poszewką, na której opiera się głowę podczas spania, wezgłowie (MC II, s. 570)	skojarzenie pośladków z poduszką pod względem jej miękkości, przyjemności w dotyku

¹⁴⁴ Tłumaczenie na podstawie słownika polsko – niemieckiego: *Polnisch – Deutsch, Deutsch – Polnisch*, Langenscheidt, Berlin und München, 1991, s. 133

јозицагуњ	euf.	пошладки	јо – зица – гу – њ: зица – гу → гузица = стражњица, задњица – część ciała, na którym się siedzi, grube mięso u człowieka, tyłek (MC VI, s. 13); ица – końcówka deminutywna; zastosowany został zabieg językowy polegający na wtrąceniu z przestawieniem	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka, złagodzone końcówką zdrabiającą
кадилница	euf.	пошладки	кадилница → кадионица – metalowe naczynie do kadzenia kadzidłem podczas cerkiewnych obrzędów (MC II, s. 623)	skojarzenie z tyłkiem ze względu na <i>kadzenie</i> , tzn. wypuszczanie gazów
кењара	wulg.!	пошладки	кењара → od wulgarnego czasownika кењати – srać; ара – końcówka nomina loci	skojarzenie ze względu na czynność oddawania odchodów
лубеница	euf.	пошладки	bot. roślina jednoroczna z rodziny dyniowatych, wielkiego, okrągłego owocu zazwyczaj zielonej skóry, skorupy i słodkiego czerwonego lub żółtego miąższu; także owoc tej rośliny (MC III, s. 239)	skojarzenie ze względu na podobieństwo kształtu arbuza i pośladków
магазин	euf.	пошладки	магазин = магацин – miejsce wyładunku, magazyn (towaru, zboża itp.) (MC III, s. 266)	skojarzenie ze względu na podobieństwo procesu jaki ma miejsce u człowieka, mianowicie składowanie, magazynowanie strawionego pokarmu i wydalanie go poprzez odbyt
плинара	euf.	пошладки	fabryka do produkcji zapalnego gazu, nafty (MC IV, s. 472)	skojarzenie ze względu na podobieństwo procesu jaki tworzy się w człowieku, mianowicie tworzenie się i potem wypuszczanie gazów
позадина	euf.	пошладки	tylna część tego, co znajduje się z tyłu (MC IV, s. 596)	skojarzenie ze względu na małą ważność pośladków człowieka

прда	euf.	pośladki	прда → прдеж – śmierdzący gaz, który głośno wydobywa się z jelita (MC IV, s. 873)	skojarzenie ze względu na wydobywające się gazy z wnętrza ludzkiego tyłka
прдавица	euf.	pośladki	прдавина → прдети – głośno, dźwięcznie wypuszczać z jelit śmierdzące gazy (MC IV, s. 873); ина – końcówka augmentatywna	skojarzenie ze względu na czynność wypuszczania gazów z ludzkiego jelita przez tyłek, wzmocnione końcówką zgrubiającą
прдалица	euf.	pośladki	прдалица → прдети – głośno, dźwięcznie wypuszczać z jelit śmierdzące gazy (MC IV, s. 873); ица – końcówka deminutywna	skojarzenie ze względu na czynność wypuszczania gazów z ludzkiego jelita przez tyłek, złagodzone końcówką zdrabiającą
прдало	pot.	pośladki	прдало → прдети – głośno, dźwięcznie wypuszczać z jelit śmierdzące gazy (MC IV, s. 873)	skojarzenie ze względu na czynność wypuszczania gazów z ludzkiego jelita przez tyłek
прдалька	euf.	pośladki	прдалька → прдети – głośno, dźwięcznie wypuszczać z jelit śmierdzące gazy (MC IV, s. 873)	skojarzenie ze względu na czynność wypuszczania gazów z ludzkiego jelita przez tyłek
прдара	euf.	pośladki	прдара → прдети – głośno, dźwięcznie wypuszczać z jelit śmierdzące gazy (MC IV, s. 873); ара – końcówka nomina loci	skojarzenie ze względu na czynność wypuszczania gazów z ludzkiego jelita przez tyłek
пркнета	pot.	pośladki	пркнета → пркно – tyłek, zadek (MC V, s. 127)	bezpośrednie skojarzenie z tyłkiem, pośladkami człowieka
пркно	pot.	pośladki	пркно – tyłek, zadek (MC V, s. 127)	bezpośrednie skojarzenie z tyłkiem, pośladkami człowieka
пркнос	pot.	pośladki	пркнос → пркно – tyłek, zadek (MC V, s. 127)	bezpośrednie skojarzenie z tyłkiem, pośladkami człowieka
реп	euf.	pośladki	нарошл (zazwyczaj duża) na tylnej części ciała ssaka, jako przedłużenie kręgosłupa (MC V, s. 509)	skojarzenie z ogonem (kością ogonową), który znajduje się w tylnej części ciała – nad tyłkiem

рит	pot.	pośladki	mięso z tylnej części sztuki bydła (MC V, s. 541)	skojarzenie ze względu na podobieństwo tylnej części ciała tzn. pośladków człowieka i bydła
ритица	pot.	pośladki	ритица → рит – mięso z tylnej części sztuki bydła (MC V, s. 541); ица – końcówka deminutywna	skojarzenie ze względu na podobieństwo tylnej części ciała tzn. pośladków człowieka i bydła, spieszczona końcówką zdrabiającą
руксак	euf.	pośladki	torba, którą nosi się na plecach, plecak (MC V, s. 581)	skojarzenie ze względu na wystającą część, którą nosi się na plecach; tyłek jako koniec pleców
серница	euf.	pośladki	klozet, wychodek, ustęp (MC V, s. 743)	skojarzenie ze względu na czynność jaką się wykonuje w klozecie przy użyciu tyłka
сједало	pot.	pośladki	сједало → седало – to, co jest zrobione i przystosowane, żeby na nim można usiąść, siedlisko; krzesło, stołek (MC V, s. 714)	bezpośrednie nazwanie ludzkich pośladków; siedzenie
сраћапа	wulg.	pośladki	сраћапа → срати – wyrzucanie z siebie zawartości jelita grubego (MC V, s. 958); апа – końcówka nomina loci	skojarzenie ze względu na czynność jaką się wykonuje, mianowicie wydalanie; skojarzenie z nazwą miejsca, w którym proces ten się odbywa
сраћница	wulg.	pośladki	сраћница → срати – wyrzucanie z siebie zawartości jelita grubego (MC V, s. 958); ница – końcówka nomina loci	skojarzenie ze względu na czynność jaką się wykonuje, mianowicie wydalanie; skojarzenie z nazwą miejsca, w którym proces ten się odbywa
тртица	pot.	pośladki	anat. tylna część ciała drobiu i ptaków, którym skarłowaciały kręgi ogonowe, na których rośnie pierze; tylna, dolna część kręgosłupa u człowieka (MC VI, s. 312)	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka

тртка	euf.	pośladki	тртка – deminutiva od → тртица – anat. tylna część ciała drobiu i ptaków, którym skarłowaciały kręgi ogonowe, na których rośnie pierze; tylna, dolna część kręgosłupa u człowieka (MC VI, s. 312)	bezpośrednie skojarzenie z pośladkami człowieka, złagodzone poprzez zdrobnienie wyrazu
тур	pot.	pośladki	tylna część spodni (MC VI, s. 340)	za pomocą odzieży bezpośrednie wskazanie na pośladki człowieka
цревар	pot.	pośladki	цревар → црево – anat. część organu odpowiedzialna za trawienie w kształcie miękkiej i rozciągliwej cewki w ludzkim i zwierzęcym ciele (MC VI, s. 816), ара – nomina loci	skojarzenie ze względu na miejsce, w którym kończy się jelito, czyli tyłek
шитара	wulg.!	pośladki	шитара → z angielskiego shit [ʃɪt] – gówno ¹⁴⁵	skojarzenie ze względu na oddawanie odchodów
шупа	euf.	pośladki	шупа → шупак – otwór na końcu grubego jelita; dupa, tyłek (MC VI, s. 1030)	bezpośrednie skojarzenie z otworem znajdującym się pomiędzy pośladkami; tyłek jako zakończenie jelita grubego

¹⁴⁵ Tłumaczenie na podstawie słownika: T. Piotrowski, Z. Saloni, *Nowy słownik angielsko – polski, polsko – angielski*, wyd. Wilga, s. 379

OTWÓR ANALNY

аналитичар ¹⁴⁶	wulg.	otwór analny	wyraz związany <u>nie</u> z osobą, która posługuje się analizą (MC I, s. 80), ale z pojęciem seksualnych stosunków analnych, gdzie podstawą jest rdzeń <u>анал</u> ; jest to zabieg językowy polegający na grze słownej; чар – typowa końcówka nazywająca wykonawcę czynności	bezpośrednie odniesienie do analności; osoba, która chętnie uprawia stosunki analne
ауспих	euf.	otwór analny	rura wydechowa samochodu ¹⁴⁷	skojarzenie z rurą wydechową ze względu na ogólny wygląd
гужњак (а)	wulg.	otwór analny	гужњак → гуза → гузица = стражњица, задњица – część ciała, na którym się siedzi, grube mięso u człowieka, tyłek (MC VI, s. 13)	skojarzenie z tyłkiem ze względu na otwór, dzięki któremu można uprawiać stosunek analny
гужњи црево	euf.	otwór analny	гужњи = гузни → odnosi się do tylnej części ciała, do pośladków (MC I, s. 593); црево – jeden z organów, część odpowiedzialna za trawienie w kształcie miękkiej, rozciągliwej rurki, cewki, w ludzkim i zwierzęcym ciele (MC VI, s. 816)	skojarzenie ze względu na zakończenie jelita – układ wydalniczy, tzn. odbył, dzięki któremu można uprawiać stosunek analny

¹⁴⁶ Pojęcia tego nie można rozumieć poprzez tłumaczenie słownikowe, lecz poprzez brzmienie wyrazu, tzn. rdzenia аланити i końcówki чар, oznaczającej wykonawcę czynności

¹⁴⁷ Informacja zaczerpnięta z:

http://images.google.pl/images?hl=pl&q=auspuh&lr=&um=1&ie=UTF-8&ei=4usqSrKIL5vQjAediu3_Cg&sa=X&oi=image_result_group&resnum=4&ct=title [2009.06.06]

гузерњак	wulg.	otwór analny	гузерњак → гуза → гузица = стражњица, задњица – część ciała, na którym się siedzi, grube mięso u człowieka, tyłek (MC VI, s. 13)	skojarzenie z tyłkiem ze względu na otwór, dzięki któremu można uprawiać stosunek analny
жутара	euf.	otwór analny	жутак – złoty pieniądz, złota moneta, dukat (MC II, s. 52)	skojarzenie ze złotym pieniążkiem, monetą ze względu na kształt otworu wydalniczego; także związek z czynnością oddawania odchodów
жутача	euf.	otwór analny	жутак – złoty pieniądz, złota moneta, dukat (MC II, s. 52)	skojarzenie ze złotym pieniążkiem, monetą ze względu na kształt otworu wydalniczego; także związek z czynnością oddawania odchodów
канал	euf.	otwór analny	wykopane koryto wypełnione wodą lub przekop pod ziemią (jak związek z ruchem drogowym pomiędzy dwiema rzekami, jeziorami, morzami lub jak środek do zaopatrzenia wodą, nawadniania, wyciekania wody) (MC II, s. 647)	skojarzenie otworu analnego z kanałem ze względu na wygląd, wąski przepust
пакшу /пакаша	wulg.!	otwór analny	пак – шу: шу – пак → шупак – otwór na końcu grubego jelita; dupa, tyłek (MC VI, s. 1030); także od: шупаљ – który nie jest niczym wypełniony, którego wewnątrz jest puste (MC VI, s. 1030); zastosowany zabieg językowy polegający na inwersji drugiej sylaby przed pierwszą	bezpośrednie skojarzenie z otworem znajdującym się między pośladkami; otwór, poprzez który możliwy jest stosunek analny

шупак	wulg.!	otwór analny	otwór na końcu grubego jelita; dupa, tyłek (MC VI, s. 1030); także od: шупаль – który nie jest niczym wypełniony, którego wewnątrz jest puste (MC VI, s. 1030)	otwór znajdujący się między pośladkami; otwór, poprzez który możliwy jest stosunek analny
шупчина	wulg.!	wielki otwór analny	шупчина → шупак – otwór na końcu grubego jelita; dupa, tyłek (MC VI, s. 1030); także od: шупаль – który nie jest niczym wypełniony, którego wewnątrz jest puste (MC VI, s. 1030); ина – końcówka augmentatywna	bezpośrednie określenie wielkiego analnego otworu
шупчић	wulg.!	mały otwór analny	шупчић → шупак – otwór na końcu grubego jelita; dupa, tyłek (MC VI, s. 1030); także od: шупаль – który nie jest niczym wypełniony, którego wewnątrz jest puste (MC VI, s. 1030); ић – typowa serbska końcówka deminutiwum	bezpośrednie określenie małego analnego otworu

WNIOSKI

Dokonując podsumowania powyższych tabel, należy zebrać podstawowe wnioski, które wynikają z zamieszczonej w tabelach treści i po krótko je przeanalizować.

Już na pierwszy rzut oka widać, iż największą grupę wyrazów obsceniczych nazywających części ciała stanowią męskie i żeńskie narządy płciowe. Wśród opisanych przykładów wyróżnia się stosunkowo równą liczbę określeń nazywających te części – jest ich po około sto czterdzieści.

Najczęstszymi konotacjami dotyczącymi męskiego narządu płciowego są odniesienia do różnego rodzaju narzędzi i sprzętów, które służą wykonywaniu jakichś czynności, tj. wbijania, stukania, pukania, poruszania czegoś, np. батина, клин, co jest oczywistą adnotacją wobec czynności odbywania stosunku płciowego. W tej kategorii koniecznie należy ująć najczęstsze przyrównania do pałek, kijów, belek, drążków, tyczek itp., np. буца, колац, мачуга, машка, штап, kojarzących się przede wszystkim z wizualnym podobieństwem do męskiego narządu. Nierzadko pojawiają się także terminy takie jak kiełbasa, czy parówka, np. буђола, виршла, суцука, gdzie uzasadnienie konotacji jest bezapelacyjne – ze względu na podobieństwo wyglądu, ale także takie jak broń, w tym armata, karabin, szabla, bagnet, czyli skojarzenia ze względu na wystrzał z broni palnej - буздован, топ, хаубица lub czynność wbijania, wkuwania się w coś ostrym narzędziem, бажонет, сабља. Również często można spotkać określenia pochodzące ze świata fauny, np., мајмун, кокот, które kojarzą się z przewodnictwem w stadzie, np. z funkcją jaką pełni np. kogut w hierarchii kur. Również przykłady popularnych imion męskich są wyróżnikiem w nazewnictwie męskiego narządu płciowego, np. Иво, Маринко, także imion wraz z nazwiskiem – Висимир Међуногић, Јохан Себастијан, albo też imienia bohatera, postaci np. z serbskiego komiksu – Дикан. Nadawanie imion męskiemu członkowi bierze się przede wszystkim z faktu istnienia bardzo silnej więzi emocjonalnej mężczyzny i jego *przyjaciela*. Często też występuje wiele porównań, w których odczytać można czasownik, lub jego część, związany z czynnością wiszenia, leżenia, np. механилис, bądź wręcz przeciwnie – stania, np. Дигић – tu także jest przykład nazwiska, który wchodzi w skalę poprzedniej kategorii. Podobnych określeń tego typu wymienionych jest jeszcze mnóstwo w tabelach.

Analizując terminy określające żeński narząd płciowy, bardzo często pojawiają się konotacje dotyczące ryby, np. длакавица, риба, штука. W Serbii jest to powszechne, popularne określenie, nie tylko na żeński narząd płciowy, ale też i na kobietę w ogóle¹⁴⁸. Kobięcy organ płciowy przyrównywany jest także do mięsa, zwłaszcza czerwonego, np. жлундра, розбиф, oraz drobiu, a konkretniej do kury, czyli кока, кокошка. Również przyrównuje się kobiece narząd płciowy do ciasta i jego wyrobów tzn. do bułki, chleba, np. жемља. Jednak niewątpliwie najczęstszymi skojarzeniami jakie się spotyka są określenia odnoszące się do jamy, dziury, okopu, rowu itp., np. граба, јама, пукотина, рупа, шахт, шкуља. Pojawiają się też, pojęcia z kategorii odzieżowej, tzn. czapki, kozaki. Tu konotacje oscylują w kierunku czynności wkładania czegoś lub podobieństwa wyglądu danej rzeczy, jak np. капа, муф, чизма, шаякача, шубара. Co prawda już nie tak często jak poprzednie grupy wyrazów, występują przyrównania do owoców i ich soków, mianowicie: фига, мошт.

Zarówno w męskim jak i żeńskim nazewnictwie organów płciowych występują określenia instrumentów. Jest to spowodowane skojarzeniami dotyczącymi czynności odbywania stosunku płciowego. Przykładami tego typu mogą być w męskim: китара, писак, цигара, a w żeńskim: тамбура.

Drugą, co do objętości pozycją w grupach wyrazów obscenicznych, zajmują pośladki. Tu skojarzenia są przede wszystkim na podstawie czynności oddawania odchodów np. воњара, жутка, серница, шитара, podobieństwa wyglądu np. задњи точак, јастук, лубеница, czy też czynności wypuszczania gazów: ђулавка, кадилница, прдалица, прдара.

Do tej grupy można od razu przypisać też otwór analny, który znajduje się pomiędzy pośladkami. Kojarzony jest w nazewnictwie przede wszystkim z jelitem jako zakończeniem układu wydalniczego, np. гужњи црево, ale też i do innych przedmiotów podobnych otworowi analnemu, np. ауспих, жутара, канал.

Kolejną grupę wyrazów obelżywych tworzą kobiece piersi. Skojarzenia związane z tą kategorią to przede wszystkim podobieństwo wyglądu pewnych rzeczy do piersi, np. балкон, балон, диоптрија, лимун, погачице oraz ruchów jakie *wykonyją* zwłaszcza podczas chodzenia kobiety. Tego typu wulgaryzmy, eufemizmy są często, ale oczywiście nie tylko, złożeniem czasownika określającego pozycję piersi – najczęściej

¹⁴⁸ Informacja na podstawie: B. Gerzić, N. Gerzić, Rečnik savremenog Beogradskog žargona, Istar, Beograd, 2000, s. 120

wisząca, np. висібаба, пудинг. Także konotacje związane z jakąś funkcją, którą *pełni* np. амортизер. Bardzo częstym przyrównaniem do kobiecych piersi są produkty mleczne i zakłady mleczarskie: млекара, млекарство млечњак i czynność karmienia piersią dziecka – сифон.

Najmniej liczna grupę wyrazów obelżywych stanowią męskie jądra. W tabelach opisanych jest zaledwie siedem takich określeń. Konotacje są tu stworzone przede wszystkim ze względu na podobieństwo wyglądu jąder: орах, цладострасна куглица i woreczka, w którym się znajdują: кеса, ћеса.

ZAKOŃCZENIE

Podsumowując całą niniejszą pracę, nie można nie wspomnieć o jej obszerności. Jest to spowodowane przede wszystkim dużą ilością wyrazów obscenicznych występujących w języku serbskim. Nie jest to jedynie słownictwo z zakresu języka literackiego, ale również wyrażenia wchodzące w skład żargonu, slangu lokalnego. Część teoretyczna pracy, mianowicie rozdziały od pierwszego do czwartego, były swoistym wprowadzeniem do rozdziału piątego, czyli *Tabelarycznej prezentacji wyrazów obscenicznych*. Nie sposób bowiem przeprowadzać badania nie oparłszy ich uprzednio na teorii. Ponadto informacje zawarte w tych rozdziałach były punktem odniesienia niektórych kwestii, poruszanych we wnioskach, odnośnie przeprowadzonych analiz leksykalnych. Cel pracy został osiągnięty, dzięki szerokiej oglądowi jakiemu temat wyrazów obelżywych został poddany. Słownik, choć nie w klasycznej, ale w tabelarycznej formie, został stworzony w celu usystematyzowania pojęć wulgarnych, eufemistycznych, potocznych, nazywających części ludzkiego ciała. Pomocnym w odnalezieniu danego terminu jest indeks wyrazów obscenicznych. Przy jego pomocy bez trudu można odszukać dane słowo w konkretnej tabeli. Praca ukazuje zupełnie inne podejście do nazewnictwa części ciała. Wnioski wymienione na poprzedniej stronie obrazują tendencję do niekiedy dalekosiężnych skojarzeń ludzi wobec konkretnej części ciała.

Ważną kwestią jest także ewoluowanie świadomości społecznej w nieco innym kierunku niż powinno to być, mianowicie mimo coraz większej cywilizacji i wyższego poziomu naukowego, z czym wiąże się coraz większa liczba osób wykształconych, język staje się bardziej potoczny, wulgarny. Przekraczane są częściej bariery tabu językowego w środkach masowego przekazu. Również negatywna *edukacja* dzieci, które w obecnych czasach, w znacznie młodszym wieku niż kiedyś, mogą już *pochwalić się* szerokim zasobem wulgarnego słownictwa.

Bibliografia

Źródła ogólne:

1. A. Krawczyk – Tyrpa, *Frazeologia somatyczna w gwarach polskich: związki frazeologiczne o znaczeniach motywowanych cechami części ciała*, Ossolineum, Wrocław, 1987
2. A. Krawczyk – Tyrpa, *Tabu w dialektach polskich*, Wydawnictwo Akademii Bydgoskiej im. Kazimierza Wielkiego, Bydgoszcz, 2001
3. B. Walczak, *Magia językowa dawniej i dziś*, u: *Język zwierciadłem kultury, czyli nasza codzienna polszczyzna*, red. H. Zgółkowa, Poznań, 1988
4. J. Maćkiewicz, *Językowy obraz ciała, szkice do tematu*, Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego, 2006
5. T. P. Krzeszowski, *Parametr aksjologiczny w przedpojęciowych schematach wyobrażeniowych*, *Etnolingwistyka*, t. 6, 1994
6. Z. Klemensiewicz, *Higiena językowego obcowania*, *Język polski*, 45 (1965), z. 1
7. Z. Leszczyński, *Szkice o tabu językowym*, Redakcja Wydawnictw KUL, Lublin, 1988

Słowniki polskie:

1. B. Gerzić, N. Gerzić, *Rečnik savremenog Beogradskog žargona*, Istar, Beograd, 2000
2. *Inny słownik języka polskiego*, red. M. Bańka, Warszawa, 2000
3. J. Wawrzyńczyk, *Mały słownik rosyjsko – polski, polsko – rosyjski*, PWN, Warszawa, 2006
4. M. Grochowski, *Słownik polskich przekleństw i wulgaryzmów*, PWN, Warszawa, 2003
5. *Mała encyklopedia medycyny*, tom I – III, wydanie ósme, PNW, 1990

6. SL. S. B. Linde, *Słownik języka polskiego*, t. 1-4, wyd. 2, Lwów 1854-1860
7. *Słownik polsko – niemiecki: Polnisch – Deutsch, Deutsch – Polnisch*, Langenscheidt, Berlin und München, 1991
8. Słownik wyrazów obcych, PWN, Warszawa, 1991
9. T. Piotrowski, Z. Saloni, *Nowy słownik angielsko – polski, polsko – angielski*, wyd. Wilga
10. W. Doroszewski, *Słownik języka polskiego*, t. 1-11, Warszawa, 1958-1969

Słowniki serbskie:

1. Д. Шипка, *Опцене речи у српском језику*, Београд: ЦПЛ, Нови Сад: ПРОМЕТЕЈ, 1999
2. М. Вујаклија, *Лексикон страних речи и израза_У СЛИКАМА*
3. *Матица Српска Речник српскохрватскога књижевног језика*, том 1 – 6, Нови Сад * Загреб, 1967 – 1976

Polskie źródła internetowe:

1. http://bg.wikipedia.org/wiki/Цеца_Ражнатович
2. http://images.google.pl/images?hl=pl&q=auspuh&lr=&um=1&ie=UTF-8&ei=4usqSrKIL5vQjAediu3_Cg&sa=X&oi=image_result_group&resnum=4&ct=title
3. <http://karne.pl/wykroczenia.html>
4. <http://kurierplus.com/issues/2000/k331/slowo.htm>
5. <http://pl.wikipedia.org/wiki/Fudzi>
6. http://pl.wikipedia.org/wiki/Topola_włoska
7. http://translate.google.pl/translate?hl=pl&sl=de&u=http://www.feinkost-aus-kroatien.de/component/page,shop.product_details/category_id,16/flypage,shop.flypage/product_id,134/option.com_virtuemart/Itemid,1/v

[mcchk,1/&ei=OrUvSvnaJ4LSjAe99maCw&sa=X&oi=translate&resnum=6&ct=result&prev=/search%3Fq%3Dbudjola%26hl%3Dpl%26lr%3D%26sa%3DG](https://www.google.com/search?q=mcchk,1/&ei=OrUvSvnaJ4LSjAe99maCw&sa=X&oi=translate&resnum=6&ct=result&prev=/search%3Fq%3Dbudjola%26hl%3Dpl%26lr%3D%26sa%3DG)

Serbskie źródła internetowe:

1. <http://sr.wikipedia.org/wiki/Дикан>
2. http://sr.wikipedia.org/wiki/Јуриш_Лаке_коњице
3. <http://sr.wikipedia.org/wiki/Ћевап>
4. <http://sr.wikipedia.org/wiki/Шајкача>

